

การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

สารนิพนธ์
ของ
อุไรวรรณ กิมเฮง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2551

การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

สารนิพนธ์
ของ
อูไรวรรณ กิมเฮง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้
โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

บทคัดย่อ
ของ
อุไรวรรณ กิมเฮง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ
พฤษภาคม 2551

อุไรวรรณ กิมเฮง. (2551). การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา สารนิพนธ์ : อาจารย์ ดร. กุลยา ก่อสุวรรณ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้มีระดับสติปัญญาระหว่าง 50-70 และไม่มี ความพิการซ้ำซ้อนกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา เลือกโดยวิธีเจาะจง จำนวน 8 คน โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการสอนด้านการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ เป็นจำนวน 30 ครั้ง ครั้งละ 40 นาที แบบแผนการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ กลุ่มตัวอย่าง เดียว 2 ครั้ง (One Group Pretest – Posttest Design) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ ชุดนิทานคณิตศาสตร์ แบบทดสอบก่อนสอนและหลังสอน แผนการสอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควอไทล์

ผลการศึกษาพบว่า

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ พบว่าหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ พบว่าหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

MATHEMATICS READINESS PREPARATION FOR CHILDREN WITH MENTAL
REARDATION USING STORIES RELATING TO MATHEMATICS

ABSTRACT

BY

URAIWAN KIMHENG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the Master
of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University

May 2008

Uraiwan Kimheng. (2008). *Mathematics Readiness Preparation for Children with Mental Retardation Using Stories Relating to Mathematics*. Masters Project. M.Ed. (Special Education). Bangkok: Graduate School: Srinakharinwirot University, Project Advisor: Dr. Kullaya Kosuwan.

The purpose of this study was to investigate mathematics readiness for children with educable mental retardation using stories relation to Math. The sample was 8 children with educable mental retardation enrolled in Songkhlapatanapanya School selected by purposive sampling. One group pretest – posttest design was used in this study. Data were collected using Mathematics readiness test. The statistics for analyzing the data were percentage, median, and quartile range.

The findings of this study were as follows;

1. Mathematics readiness scores of children with educable mental retardation after using stories relating to Math were at the good level.
2. Mathematics readiness scores of children with educable mental retardation after using stories relating to Math were significantly higher than those of children with educable mental retardation before using the stories relating to Math at .05 level

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงในการให้คำปรึกษา แนะนำตลอดจนข้อคิดเห็นต่าง ๆ เพื่อความสมบูรณ์ของสารนิพนธ์เล่มนี้ ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ดร.กุลยา ก่อสุวรรณ ดร.พัชรี จิวพัฒน์กุล ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ และ อ. ประพิมพพงศ์ วัฒนะรัตน์

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.พัชรี จิวพัฒน์กุล ดร.นิรัชนีทร์ ชำนาญกิจ อาจารย์สุภา บุญรัตน์ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำแนะนำการทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนให้ความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่ายิ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำงานต่อไปในอนาคต

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา คณะครุศาสตร์ภาควิชาการศึกษาพิเศษ ที่ได้กรุณาสันับสนุน อำนวยความสะดวกในทุก ๆ ด้าน

ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารและคณะครูโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญาทุกท่านที่ให้โอกาสได้นำเครื่องมือไปทดลองด้วยดี

ขอขอบคุณนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา ทั้ง 8 คน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีตลอดการทดลองในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณในความรักและกำลังใจที่สำคัญที่สุดจาก พ่อ แม่ พี่ ๆ และน้องที่รักยิ่งทุกคน

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทั้ง 30 คนที่ร่วมเรียนมาด้วยกัน

คุณค่าและประโยชน์จากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ แนะนำ ช่วยเหลือ และสนับสนุนแก่ผู้วิจัยจนประสบความสำเร็จในการศึกษา

อุไรวรรณ กิมเฮง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
สมมติฐานการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา	5
ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา	5
ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	6
หลักสูตรและหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา	9
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์	12
ความหมายของคณิตศาสตร์	12
หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา	13
หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ..	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดนิทาน.....	15
ความหมายของชุดนิทาน	15
องค์ประกอบของชุดนิทาน	17
ขั้นตอนการผลิตชุดนิทาน	19
ประโยชน์ของชุดนิทาน	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่านิทาน	23

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	27
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	37
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	37
สรุปผลการวิจัย	38
อภิปรายผลการวิจัย	39
ข้อเสนอแนะทั่วไป	40
ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป	41
บรรณานุกรม	42
ภาคผนวก	47
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง...	48
ภาคผนวก ข ตารางแสดงค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC	50
ภาคผนวก ค แบบทดสอบก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์	
แผนการจัดการเรียนรู้	53
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	220

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงการแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา ICD-10	7
2 กำหนดเวลาในการทำวิจัย	31
3 คะแนนการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการสอน	35
4 ผลการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการสอน	36
5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง	51

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

คณิตศาสตร์ในปัจจุบัน มีบทบาทและสำคัญมากกว่าในอดีต เช่น คณิตศาสตร์เป็นเครื่องมือที่จะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคนิค เศรษฐกิจ ตลอดจนเป็นพื้นฐานสำหรับ การค้นคว้า วิจัยทุกประเภท อาจกล่าวได้ว่า ความเจริญในวิทยาการส่วนใหญ่ ต้องอาศัยหลักการทางคณิตศาสตร์ทั้งสิ้น และยังเป็นที่ยอมรับกันว่าคณิตศาสตร์เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ในการพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ จนมีผู้กล่าวไว้ว่า “ความสามารถทางคณิตศาสตร์ มีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการเป็นพลเมืองของชาติ” เพราะว่าคณิตศาสตร์ได้ช่วยพัฒนา แนวความคิด ของผู้เรียนให้สามารถคิดได้อย่างมีระบบ เหตุผล และสามารถแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญทัน อยู่ชมบุญ. 2531: 1)

จะเห็นได้ว่าคณิตศาสตร์ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของมนุษย์นับตั้งแต่ ตื่นนอนไปจนกระทั่งเข้านอนในตอนกลางคืน ทุกคนต้องมีคณิตศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องกับตลอดเวลา เช่น การดูเวลา ชื่อของ จัดงบประมาณค่าใช้จ่าย นัดหมาย เป็นต้น (อัษฎชลี แจ่มเจริญ; และคณะ 2541: 2) ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลได้จัดให้มีการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตั้งแต่ในระดับ ประถมศึกษาขึ้นไปเพื่อเป็นการวางรากฐานในการพัฒนาในขั้นต่อไป เพราะในระดับประถมศึกษา เป็นการจัดการศึกษาภาคบังคับที่รัฐบาลมีความต้องการให้ประชาชนได้มีการพัฒนาจนเป็น ทรัพยากรที่มีคุณภาพมากที่สุดของประเทศ คือเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณธรรม มีความรู้ ความสามารถ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุข(บุญทัน อยู่ชมบุญ. 2531: 1)

เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นเด็กที่มีพัฒนาการในทุก ๆ ด้านล่าช้ากว่าเด็ก ปกติทั้งในด้านการเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ซึ่งจะอยู่ในระดับ ที่แตกต่างกันในแต่ละระดับขั้นของความรุนแรง จากความบกพร่องในระดับเล็กน้อย สามารถที่ จะช่วยเหลือตัวเองและพอเรียนหนังสือได้ในระดับหนึ่ง ไปจนถึงในระดับที่มีความรุนแรง ที่ไม่ สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ ในเด็กที่มีความสามารถพอเรียนได้เด็กจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ ต่ำกว่าเด็กปกติในทุกวิชาอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานที่สำคัญในการ เรียนและดำรงชีวิต (ผดุง อารยะวิญญู. 2541:39-45) ปัญหาความยากลำบากในการเรียนรู้ วิชา

คณิตศาสตร์ที่จำเป็น ได้แก่ การเรียนรู้เรื่องการนับ เรื่องจำนวนเงิน เรื่องเวลา จะส่งผลให้เด็กต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นในการดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนเกือบตลอดเวลา

ดังนั้นการสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ครูผู้สอนควรระลึกลักษณะที่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญามีศักยภาพไม่เท่ากับเด็กปกติทั่วไปจึงไม่สามารถที่จะเรียนรู้ได้เหมือนกับเด็กปกติ การสอนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น เช่น การบวก ลบ คูณ หาร จึงเป็นเรื่องที่ยากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ดังนั้นการเริ่มต้นการสอนในเรื่องของทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากเพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ

วิธีการสอนคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ครูผู้สอนสามารถที่จะศึกษา และเลือกใช้วิธีการสอนได้หลายวิธีในการนำมาสอนเด็กที่มีความบกพร่อง เช่น การสอนคณิตศาสตร์โดยการใช้ชุดการสอน เป็นการสอนที่ใช้ภาพประกอบการสอนเพื่อเพิ่มความเข้าใจให้แก่ผู้เรียน (สายหยุด เกิดช่วย. 2541) การสอนแบบ เบญจบูรณาการ เป็นการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (เดือนใจ บุญมีพิพิธ. 2541) ขึ้นอยู่กับความสนใจและลักษณะของนักเรียนแต่ละประเภทซึ่งสื่อและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เหล่านี้มีความสามารถที่จะพัฒนาศักยภาพทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้เป็นอย่างดี

การนำชุดนิทาน การสอนทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มาใช้ประกอบการเรียนการสอน เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ครูผู้สอนควรที่จะพิจารณา (ชูใจ บุญเล่า. 2542: 5) เลือกใช้เพราะโดยมากแล้ว ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กพิเศษมักจะชอบฟังนิทาน จากการศึกษาค้นคว้าตามแหล่งหนังสือต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นห้องสมุด ร้านหนังสือ จะมีมูนิทานสำหรับเด็กมีหลากหลายให้เลือก เช่น นิทานการฝึกทักษะภาษาไทย นิทานวิทยาศาสตร์ นิทานเหล่านี้มักจะสอดแทรกแง่คิดต่าง ๆ นิทานชาดก นิทานพื้นบ้าน (ไพพรรณ อินทนิล. 2534: 23-25)

อย่างไรก็ตาม นิทานที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์พื้นฐานที่มีน้อยมากหรือเกือบจะไม่มีเลย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำสื่อการเรียนการสอนประเภทนิทานโดยเฉพาะนิทานคณิตศาสตร์มาใช้กับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ เพื่อพัฒนาความพร้อมทางคณิตศาสตร์ของเด็กเหล่านี้ให้มีความรู้และเข้าใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการสอนคณิตศาสตร์ด้วยสื่อนิทานนี้สามารถที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่น ๆ ได้อีกมากมาย

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังต่อไปนี้

1. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูในการวางแผนการสอนตลอดจนการผลิตสื่อการสอนคณิตศาสตร์เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. ครูและผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องในการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถที่จะนำแนวทางในการสร้างชุดนิทานคณิตศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับชั้นต่าง ๆ ที่สูงขึ้นได้

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน ระดับสติปัญญา 50-70 อายุระหว่าง 8-12 ปี จากการทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เลือกมาจาก ประชากรซึ่งเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ (ระดับสติปัญญา 50-70) จากการทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญา มาตรฐาน มีอายุระหว่าง 8-12 ปี ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 8 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น การใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์
2. ตัวแปรตามความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้

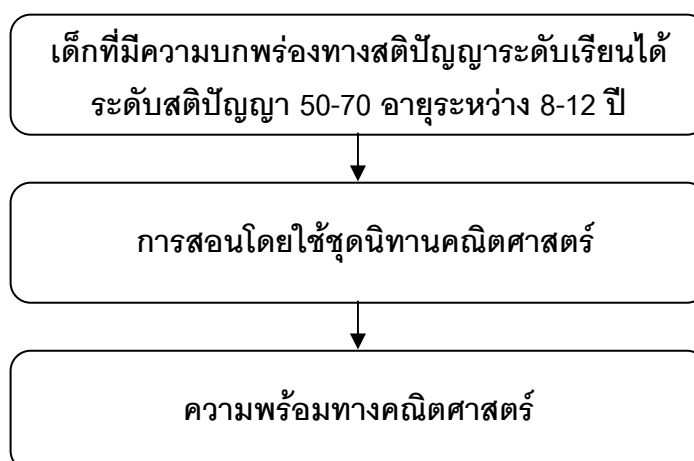
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความพร้อมทางคณิตศาสตร์** หมายถึง ความรู้ ความจำ และความเข้าใจในจำนวนนับทางคณิตศาสตร์ในระดับขั้นพื้นฐาน (1 – 10) ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

2. **ชุดนิทานคณิตศาสตร์** หมายถึง ชุดนิทานคณิตศาสตร์ที่ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นเป็นเรื่องราวที่ถ่ายทอดจากผู้เล่าสู่ผู้ฟัง เนื้อเรื่องในนิทานเป็นเรื่องราวที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับการนับจำนวนเพื่อให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับเรียนได้ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการนับจำนวนที่ถูกต้องและตามลำดับตั้งแต่ 1 – 10

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์ อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับเรียนได้ หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์ สูงกว่า ก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.1 ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.2 ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
 - 1.3 หลักสูตรและหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์
 - 2.1 ความหมายของคณิตศาสตร์
 - 2.2 หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา
 - 2.3 หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดนิทานคณิตศาสตร์
 - 3.1 ความหมายของชุดนิทาน
 - 3.2 องค์ประกอบของชุดนิทาน
 - 3.3 ขั้นตอนการผลิตชุดนิทาน
 - 3.4 ประโยชน์ของชุดนิทาน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความบกพร่องทางสติปัญญา

1.1 ความหมายของภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา

นิยามตาม ICD – 10 (International Classification of Disease) โดยองค์การอนามัยโลก (World Health Organization) ภาวะความบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง ภาวะที่สมองหยุดการพัฒนา หรือพัฒนาได้ไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดความบกพร่องของทักษะต่างๆ ในระยะพัฒนาการส่งผลกระทบต่อระดับเชาวน์ปัญญาทุกๆ ด้าน เช่น ความสามารถทางด้านสติปัญญา ภาษา การเคลื่อนไหว และทักษะทางสังคม มีความบกพร่องในเรื่องการปรับตัวอาจจะมีหรือไม่มี ความผิดปกติทางกายหรือทางจิตร่วมด้วย (ชวาลา เขียวธนู; และกัลยา สุธะบุตร. 2539: 1)

ความหมายตาม AAMR (American Association on Mental Retardation) ซึ่งเปลี่ยนชื่อจาก AAMD (The American Academy of Mental Deficiency) ได้ให้ความหมายของ ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา (Mental Retardation) หมายถึง ภาวะที่มีความจำกัดเกิดขึ้นมีผลต่อการปฏิบัติงานในขณะนั้น แสดงลักษณะมีความสามารถทางสติปัญญาต่ำกว่าปกติปรากฏร่วมกับมีความจำกัดทางทักษะด้านการปรับตัวอย่างน้อย 2 ทักษะหรือมากกว่าใน 10 ทักษะ คือ ทักษะสื่อความหมายการดูแลตนเอง การดำรงชีวิตในบ้าน ทักษะทางสังคม ทักษะการใช้สาธารณสมบัติการควบคุมดูแลตนเอง สุขอนามัยและความปลอดภัย การเรียนวิชาการเพื่อชีวิตประจำวันการใช้เวลาว่างและการทำงาน ทั้งนี้ต้องมีภาวะความบกพร่องทางสติปัญญาเกิดขึ้นก่อนอายุ 18 ปี (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2537)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หมายถึง เด็กที่มีพัฒนาการในด้านต่างๆ ล่าช้ากว่าเด็กปกติเมื่อวัดสติปัญญาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วพบว่า เด็กมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติ ซึ่งส่งผลกระทบให้กับเด็กในการฝึกทักษะด้านต่างๆ เช่น การเรียน การช่วยเหลือตนเอง ทักษะทางด้านสังคม ฯลฯ ล่าช้าไปด้วย

1.2 ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การแบ่งประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา AAMR (American Association on Mental Retardation 1992) แบ่งตามระดับความรุนแรงของลักษณะความต้องการการช่วยเหลือ แบ่งเป็น 4 ระดับ

1. ต้องการความช่วยเหลือเป็นครั้งคราว (Intermittent)
2. ต้องการความช่วยเหลือตามระยะเวลาที่กำหนด (Limited)
3. ต้องการความช่วยเหลือติดต่อตลอดไป (Extensive)
4. ต้องการความช่วยเหลือในทุกๆ ด้านอย่างทั่วถึง และต้องการมากที่สุด (Pervasive)

(พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539:2)

องค์การอนามัยโลก ปัจจุบันใช้ ICD – 10 4th Edition -Revised แบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา ดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงการแบ่งระดับความรุนแรงของความบกพร่องทางสติปัญญา ICD – 10

ระดับความรุนแรง	I.Q.	ลักษณะเฉพาะ
น้อย (Mild Mental Retardation)	50-69	มีพัฒนาการด้านภาษาช้ากว่าเด็กในวัยเดียวกัน แต่สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้ช่วยเหลือตนเองได้ เช่น การรับประทานอาหาร การอาบน้ำ การแต่งตัว รวมถึงทักษะที่ใช้ในชีวิตทั่วไป เรียนในระดับประถมศึกษาได้ ปัญหาพฤติกรรม อารมณ์ และสังคม ต้องการการแก้ไข และสนับสนุนช่วยเหลือ จะมีลักษณะคล้ายคลึงกับบุคคลที่มีสติปัญญาปกติทั่วไป
ปานกลาง (Moderate Mental Retardation)	36-49	มีพัฒนาการด้านภาษาค่อนข้างจำกัด ระดับการพัฒนาของแต่ละคนจะมีความแตกต่างกัน บางคนสามารถร่วมสนทนาและเข้าใจคำสั่งง่ายๆ ได้ บางคนทำได้แต่เพียงใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความต้องการขั้นพื้นฐานการดูแลตนเอง และทักษะด้านการเคลื่อนไหวช้ามีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่จำกัด แต่พอจะเรียนทักษะพื้นฐานที่จำกัดในการอ่านเขียนและนับจำนวนได้สามารถฝึกหัดเกี่ยวกับการทำงาน กิจวัตรประจำวัน พัฒนาความสามารถทางสังคมในการสร้างปฏิสัมพันธ์สื่อความหมายกับผู้อื่น เข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมง่ายๆ ได้เท่านั้น

ตาราง 1 (ต่อ)

ระดับความรุนแรง	I.Q.	ลักษณะเฉพาะ
รุนแรง (Severe Mental Retardation)	20-35	ลักษณะคล้ายคลึงกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับปานกลางมาก แต่มักพบสาเหตุทางพยาธิสภาพบุคคลส่วนใหญ่จะมีปัญหาของความบกพร่องด้านอื่นๆ ที่เกิดร่วมอย่างชัดเจน ต้องการการดูแลเอาใจใส่จากผู้ใกล้ชิด
รุนแรงมาก (Profound Mental Retardation)	น้อยกว่า 20	มีความจำกัดอย่างมากในด้านความเข้าใจ หรือทำตามคำขอร้องหรือคำสั่ง ส่วนใหญ่ไม่เคลื่อนไหวหรือเคลื่อนไหวน้อยมาก ไม่สามารถควบคุมตัวเองได้ การดูแลตนเองในระดับพื้นฐานทำได้เพียงเล็กน้อยหรือทำไม่ได้เลย จำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้คำปรึกษาและคำแนะนำ
อื่นๆ (Other Mental Retardation)	ทำการประเมิน เชาวน์ปัญญา ตามวิธีการปกติ ไม่สามารถทำ ได้	มีความบกพร่องทางกายหรือทางระบบประสาท รับรู้เกิดขึ้นร่วมด้วย เช่น ตาบอด หูหนวก หรือ มีความผิดปกติทางพฤติกรรมอย่างรุนแรงหรือพิการทางกาย

จากตารางสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ได้แบ่งตามระดับความรุนแรงของลักษณะความต้องการการช่วยเหลือ ตั้งแต่มีความบกพร่องระดับน้อยไปจนถึงระดับที่มีความรุนแรงมาก เน้นระดับเชาวน์ปัญญาและลักษณะเฉพาะของเด็กในแต่ละระดับจะมองความต้องการของบุคคลว่าต้องการความช่วยเหลืออย่างไรบ้าง ซึ่งจะพัฒนาได้ถ้าบุคคลเหล่านั้นได้รับการฝึกและการช่วยเหลือที่เหมาะสม

1.3 หลักสูตรและหลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาระดับที่เรียนได้นั้น เป็นการจัดการศึกษาที่มีได้แตกต่างจากเด็กปกติแต่ประการใด คือเป็นการจัดการศึกษาที่มุ่งหวังและปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะนิสัย มีทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้ อ่านออก เขียนได้ และการคิดคำนวณ ตลอดจนสามารถดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของตนเอง และครอบครัวได้อย่างเหมาะสม เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาไม่สามารถเรียนวิชาการต่างๆ ได้เท่าเทียมกับเด็กปกติ จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจผู้เรียน และจัดการเรียนการสอนให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้เรียน โดยการปรับหลักสูตรจากเด็กปกติทั่วไป ให้สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการพิเศษของผู้เรียน เช่น การฟัง การอ่าน การเขียน และทักษะการคิดคำนวณเบื้องต้นที่จำเป็นต่อชีวิตประจำวัน ตลอดจนสามารถและปรับตัวให้เข้ากับคนปกติและพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539: 13)

หลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรครอบคลุมเนื้อหา 4หมวด คือ

หมวดที่ 1 ความพร้อมและเนื้อหาที่จำเป็น

หมวดที่ 2 สื่อสาร (การติดต่อกับผู้อื่น) ภาษาและพัฒนาการทางความคิดความจำ

หมวดที่ 3 ทักษะในทางสังคม การดำรงชีวิต นันทนาการและการพัฒนาบุคลิกภาพ
ลักษณะ

หมวดที่ 4 พื้นฐานทางด้านการเงินและอาชีพ

เนื้อหาที่กำหนดไว้นี้ เป็นขอบข่ายกว้างๆ เนื่องจากเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนหนังสือได้มีความต้องการแตกต่างกันและชุมชนแต่ละแห่งสามารถสนองความต้องการของเด็กได้ในลักษณะที่ต่างกัน ดังนั้นหลักสูตรสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาประเภทนี้อาจมีรายละเอียดแตกต่างกันไป หลักสูตรในแต่ละระดับควรเน้นในสิ่งต่อไปนี้

1. ระดับก่อนวัยเรียน หลักสูตรในระดับนี้ควรเน้นความพร้อมของเด็กทั้งในด้าน ความคิด ความจำ ร่างกาย อารมณ์และสังคมของเด็กในระดับนี้ควรเน้นทักษะที่จำเป็นที่จะช่วยให้เด็กได้มีความพร้อมในการเรียน เช่น การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก กล้ามเนื้อมัดใหญ่ การฝึกให้เด็กมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น การฝึกความคิดความจำ ฝึกภาษา ฝึกพูด เป็นต้น

2. ระดับประถมศึกษา หลักสูตรในระดับนี้ควรเน้นเกี่ยวกับการอ่าน คณิตศาสตร์ และ ภาษา ส่วนวิทยาศาสตร์และสังคมศึกษานั้นมีความสำคัญรองลงไป แต่นักการศึกษาเกี่ยวข้องกันอยู่และ ยังหาข้อยุติไม่ได้ว่าควรให้เด็กที่มีความพร้อมทางสติปัญญาประเภทนี้เรียนวิชาสองหมวดหลังนี้หรือไม่ แต่สิ่งที่นักวิชาการเห็นพ้องต้องกันคือ ควรปรับปรุงเนื้อหาให้แตกต่างไปจาก

หลักสูตรสำหรับเด็กปกติ ตลอดจนจัดเอกสารการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจ และความสามารถของเด็ก ส่วนเนื้อหาด้านวิชาดนตรีและศิลปะนั้น ก็ควรจัดให้เหมาะสมกับเด็กประเภทนี้เช่นกัน

3. ระดับมัธยมศึกษา หลักสูตรในระดับมัธยมศึกษาสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่เรียนหนังสือได้ ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่แตกต่างไปจากหลักสูตรในสมัยก่อนมาก การจัดหลักสูตรในระดับนี้เป็นความต้องการและความสามารถของเด็กเป็นสำคัญ หากเด็กมีความสามารถในการเรียน เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้เรียนวิชาที่เหมาะสม หากเด็กไม่มีความพร้อมที่จะเรียนในหลักสูตรที่เน้นวิชาการ ควรให้เด็กเรียนในด้านอาชีพและฝึกทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต จุดประสงค์สำคัญในการให้การศึกษาแก่เด็กระดับนี้เพื่อเตรียมเด็กให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ตามสภาพของสิ่งแวดล้อม และสังคมในท้องถิ่นของเด็ก เพื่อให้เด็กสามารถดำรงชีพในสังคมได้ ควรฝึกให้เด็กมีทักษะในด้านต่อไปนี้คือ ทักษะทางด้านการงานและอาชีพ การครองเรือน นันทนาการ การดูแลสุขภาพและการดำรงชีพในชุมชน (ผดุง อารยะวิญญู, 2533: 38-40)

หลักการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

หลักการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรคำนึงถึงระดับความสามารถของเด็กเป็นหลัก ความยากง่ายของเนื้อหา การใช้ภาษาที่ง่ายต่อการเข้าใจในการฟัง จำเป็นมากที่จะต้องใช้วิธีสอนที่จะช่วยให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นและจำได้แม่นยำ ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จึงต้องอาศัยวัสดุอุปกรณ์การสอน และการเสริมแรง (ผดุง อารยะวิญญู, 2533: 43-44)

ดังนั้น การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา จำเป็นต้องมีวิธีสอนที่แตกต่างไปจากการสอนปกติ เพื่อสนองความต้องการพิเศษของเด็กเหล่านี้ ซึ่งมีหลักการสอนดังนี้

1. ครูต้องคำนึงถึงความพร้อมของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เพราะเด็กที่มีความพร้อมช้ากว่าเด็กปกติ ก่อนทำการสอนสิ่งใดที่ครูจะต้องเตรียมความพร้อมก่อน เมื่อเด็กมีความพร้อมแล้วครูจึงทำการสอนวิชานั้น
2. สอนตามความสามารถ และความต้องการของเด็กแต่ละคน โดยจัดสภาพการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสภาพและลักษณะของเด็กคนนั้น
3. สอนตามระดับสติปัญญา เพราะเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีระดับสติปัญญาต่ำกว่าเด็กปกติทั่วไปที่มีอายุเท่ากัน

4. ยอมรับความสามารถและพยายามส่งเสริมความสามารถของเด็กอย่าตามใจหรือคอยช่วยเหลือมากเกินไป

5. พยายามฝึกให้เด็กช่วยเหลือตัวเองให้มากที่สุด จะเป็นการช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองเพิ่มขึ้น และแบ่งเบาภาระจากการเลี้ยงดู

6. สอนตามการวิเคราะห์งาน (Task Analysis) โดยการแบ่งงานเป็นขั้นตอนย่อยๆ หลายๆ ขั้นตอน เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก เพื่อไม่让孩子สับสน ให้เด็กประสบความสำเร็จในงานซึ่งเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตนเองให้แก่เด็ก

7. ใช้หลักการสอนแบบ 3Rs คือ

7.1 Repetition คือ การสอนซ้ำและใช้เวลาสอน มากกว่าเด็กปกติ ใช้วิธีสอนหลายๆ วิธีในเนื้อหาเดิม

7.2 Relaxation คือ การสอนแบบไม่ตึงเครียด ไม่สอนเนื้อหาวิชาเดียวกันนานเกิน 15 นาที ควรเปลี่ยนกิจกรรมการสอน วิชาการ เป็น การเล่น ร้องเพลง ดนตรี หรือ เล่นนิทานบ้าง

7.3 Routine คือ การสอนให้เป็นกิจวัตรประจำวัน เป็นกิจกรรมที่จะต้องทำเป็นประจำสม่ำเสมอในแต่ละวัน

8. สอนโดยการแบ่งหมู่ตามตารางสอน สามารถทำได้ดีในกรณีที่เด็กมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน

9. เมื่อฝึกเด็กทำกิจกรรมต่างๆ ต้องพยายามแทรกการฝึกหลายด้าน

10. ต้องช่วยให้เด็กพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเอง เด็กทุกคนจะเรียนได้ดีถ้าเขามีความรู้ประสบความสำเร็จ

11. สอนทีละขั้นจากสิ่งที่ใกล้ตัวไปหาสิ่งไกลตัว หรือจากง่ายไปหายากเพื่อไม่ให้เด็กสับสนบางอย่างที่เด็กปกติในวัยเดียวกันเห็นว่าง่าย แต่เด็กเหล่านี้อาจสับสนไม่เข้าใจ

12. สอนโดยกระทำจริง

13. สอนสิ่งที่มีความหมายสำหรับเด็กและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กเข้าใจยาก ครูต้องพยายามอธิบาย โดยใช้คำง่ายๆ และยกตัวอย่างประกอบ

14. ต้องพยายามจัดการสอนให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาได้มีหลักการใหม่ๆ เพื่อฝึกให้เด็กคิด

15. สอนโดยใช้ของจริงหรืออุปกรณ์ประกอบทุกครั้ง ต้องให้เวลาเด็กมากพอสมควรในการเปลี่ยนกิจกรรมอย่างหนึ่งไปสู่กิจกรรมอีกอย่างหนึ่ง

16. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องอาศัยแรงจูงใจและการเสริมแรง
 17. มีการประเมินผลความก้าวหน้าของเด็กในทุกด้านสม่ำเสมอ เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
 18. ครูต้องเชื่อว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา มีความสามารถและศักยภาพในตนเอง สามารถพัฒนาให้เป็นบุคคลที่สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีคุณภาพ และมีประสิทธิภาพได้ในทุกคน
 19. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา นอกจากสอนด้านวิชาการแล้ว ต้องคำนึงถึงการส่งเสริมพฤติกรรม การปรับตัว ปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์ ภาษาและพัฒนาบุคลิกภาพไปพร้อมๆ กัน เนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 20. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ต้องพยายามให้เด็กลดการพึ่งพาบุคคลอื่นลง สอนทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและแสวงหาการจ้างงานในอนาคต (พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. 2539: 15-16)
- จากรายละเอียดต่างๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ระดับสติปัญญา 50-70สามารถเรียนรู้ด้านวิชาการได้ การจัดการเรียนการสอน ควรคำนึงถึงความสามารถของเด็กและความพร้อมของเด็กแต่ละคน มีการเร้าความสนใจและการเสริมแรงที่เหมาะสม ทำให้เด็กรู้สึกสนุกสนานในการเรียนได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์

2.1 ความหมายของคณิตศาสตร์

คณิตศาสตร์ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 ให้ความหมายไว้ว่า “คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการคำนวณ” (ราชบัณฑิตยสถาน. 2525: 162) แต่ที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 กล่าวว่า “คณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาเน้นในด้านความคิด ความเข้าใจจากกิจกรรม ประสบการณ์และของจริง หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับพื้นฐานจากจำนวน พีชคณิต การวัด เรขาคณิต และสถิติ โดยจัดให้มีความสัมพันธ์กัน และคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน”

คณิตศาสตร์ เป็นเรื่องเกี่ยวกับตัวเลข เป็นศาสตร์ของการคิด คำนวณ และการวัด มีการใช้สัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์เป็นภาษาสากล เพื่อให้สื่อความหมายและเข้าใจกันได้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537: 7)

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ว่าด้วยการคิดคำนวณที่เกี่ยวกับตัวเลข เน้นความเข้าใจ โดยจัดให้มีความสัมพันธ์กันและคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน

2.2 หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา

หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา มีจุดประสงค์ที่จะมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการคิดคำนวณสามารถนำคณิตศาสตร์ไปใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ จึงต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะดังนี้ คือ

1. มีความรู้ ความเข้าใจในคณิตศาสตร์พื้นฐาน และมีทักษะในการคิดคำนวณ
2. รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล และแสดงความคิดออกมาอย่างมีระเบียบ ชัดเจน และ รัดกุม
3. รู้จักคุณค่าของคณิตศาสตร์และเจตคติที่ดีต่อคณิตศาสตร์
4. สามารถนำประสบการณ์ทางด้านความรู้ ความคิด และทักษะที่ได้จากการเรียน

คณิตศาสตร์ไปใช้ในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ และใช้ในชีวิตประจำวัน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532)

หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาเน้นในด้านความคิดความเข้าใจจากกิจกรรมประสบการณ์และของจริง หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวกับพื้นฐานทางจำนวน พีชคณิต การวัด เรขาคณิต และสถิติ โดยจัดให้มีความสัมพันธ์กัน และคำนึงถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน เนื้อหาในหลักสูตรได้จัดเพื่อสนองจุดประสงค์ที่สำคัญในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้คุณค่าของคณิตศาสตร์และสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการของคณิตศาสตร์
3. เพื่อฝึกฝนให้มีทักษะ สมาธิ ความสังเกต และความคิดตามลำดับเหตุผล ความมั่นใจ ตลอดจนแสดงความรู้สึกรักคณิตศาสตร์ออกมาอย่างมีระเบียบ ง่าย สั้น ชัดเจน กับทั้งให้มีความประณีต สะอาด ถี่ถ้วน แม่นยำ และรวดเร็ว
4. เพื่อปลูกฝัง และส่งเสริมเจตคติในวิธีการทางวิทยาศาสตร์ และการคำนวณ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา
5. เพื่อให้เคยชินต่อการแก้ปัญหา อันเป็นแนวทางที่จะก่อให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2537: 93)

สรุปได้ว่า หลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา นอกจากจะเน้นในด้านการคิด คำนวณด้านความคิด ความเข้าใจแล้ว จุดประสงค์หลักของหลักสูตรคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาคือเน้นการนำไปใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.3 หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา

การสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจำเป็นต้องมีวิธีสอนที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ ซึ่งมีหลักการสอนดังนี้

1. สอนเฉพาะเนื้อหาที่สอดคล้องกับความสามารถและความต้องการของเด็ก
2. สอนหลักเบื้องต้นทางคณิตศาสตร์ เช่น การเพิ่มขึ้น (การบวก การคูณ) การลดลง (การลบ และการหาร) เฉพาะที่จำเป็น การสอนควรเน้นการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันด้วย
3. เมื่อเด็กเข้าใจกฎเกณฑ์ และวิธีการทางคณิตศาสตร์แล้ว ควรให้เด็กฝึกใช้นิ้วมือในการนับเพราะเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ครูอาจใช้วิธีอื่น เช่น อาจขีด 5 เส้น ////
4. การคำนวณในทางคณิตศาสตร์ ควรใช้ตัวอย่างที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันให้มากที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้พวกเขาสามารถถ่ายโยงความรู้ได้
5. ควรเน้นความหมายของคำควบคู่กันไปกับการสอนหลักเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับโจทย์ปัญหา หากเด็กไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ทางคณิตศาสตร์ ครูควรอธิบาย สาธิต ยกตัวอย่างให้เด็กเข้าใจเสียก่อนจึงจะสอนเนื้อหาทางคณิตศาสตร์ได้
6. ควรสอนทักษะในการอ่านโจทย์และแปลความหมายของโจทย์เลขด้วยควบคู่กันไปกับการสอนหลักคณิตศาสตร์
7. จัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็ก ไม่ควรมากเกินไปเพราะจะทำให้เด็กขาดความสนใจ และไม่ควรง่ายเกินไป ซึ่งก็จะทำให้เด็กหมดความสนใจเช่นเดียวกัน ดังนั้น เพื่อให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนเนื้อหาจึงอาจสูงกว่าระดับความสามารถของเด็กเพียงเล็กน้อย
8. ควรเน้นความถูกต้องและความรอบคอบ ครูจะต้องสอนให้เด็กรู้จักตรวจทานให้เรียบร้อยก่อนตอบ ตลอดจนวิธีตรวจสอบคำตอบที่ถูกต้อง
9. ควรสอนเน้นเกี่ยวกับเรื่องเวลาและกิจกรรมที่นักเรียนกระทำในเวลาที่แตกต่างกันในแต่ละวัน เมื่อเด็กเข้าใจเกี่ยวกับเวลาในหนึ่งวันแล้ว จึงสอนเกี่ยวกับวันในลำดับถัดไปควรเน้น

เกี่ยวกับลำดับของเวลา และวันด้วยเพื่อเป็นพื้นฐานให้เด็กเข้าใจปฏิทิน และการอ่านเวลาซึ่งจำเป็นในชีวิตประจำวัน

10. ก่อนจะสอนเนื้อหาในลำดับถัดไป ควรตรวจสอบให้แน่ชัดเสียก่อนว่า เด็กมีทักษะเพียงพอแล้ว เพื่อให้เด็กสามารถเรียนเรื่องใหม่ได้ดีขึ้น หากพบว่าเด็กยังขาดทักษะในด้านกระบวนการ วิธีการ ครูควรให้เด็กทำแบบฝึกหัดซ้ำอีกจนแน่ใจว่า เด็กมีทักษะแล้วจึงสอนเรื่องใหม่

11. หมั่นทบทวนบทเรียนอยู่เสมอ โดยเฉพาะบทเรียนที่เรียนไปแล้ว การทบทวนจะช่วยให้เด็กยังคงจำบทเรียนได้

12. การฝึกทักษะควรใช้เวลาไม่นานจนเกินไป มิฉะนั้นเด็กจะขาดความสนใจทำให้การเรียนการสอนไม่เกิดผลดีเท่าที่ควร ครูควรใช้ระยะเวลาอันสั้นและเปลี่ยนกิจกรรมบ่อยๆ ในเนื้อหาเดียวกัน เพื่อให้เด็กยังคงความสนใจในเรื่องนั้นไว้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้มากขึ้น

(ผดุง อารยะวิญญู. 2533: 50-52)

จากรายละเอียดข้างต้น สรุปได้ว่า หลักการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้นั้น จำเป็นต้องมีวิธีสอนต่างไปจากวิธีที่ใช้สอนในเด็กปกติ นักเรียนจึงจะสามารถเรียนรู้ทักษะทางวิชาการได้ และครูจะต้องเลือกวิธีการสอนที่มีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชาคณิตศาสตร์ โดยเน้นเนื้อหาที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และควรทบทวนบทเรียนที่เรียนผ่านไปแล้วอย่างสม่ำเสมอเพื่อฝึกทักษะด้านการจำของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และควรให้แรงเสริมเมื่อเด็กสามารถทำได้เพื่อเด็กจะได้มีกำลังใจ และเกิดความมั่นใจในตัวเองเพื่อมากขึ้น

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดนิทาน

3.1 ความหมายของชุดนิทาน

นิทาน หมายถึง เป็นเรื่องที่สามารถเล่าได้ มีพล็อตเรื่อง มีจินตนาการ มีการเคลื่อนไหว มีสีสัน ประเทศทางยุโรปบางประเทศ เช่น ไอร์แลนด์; และเวลส์ เด็กๆ ต้องศึกษาวิธีการเล่านิทาน และได้รับการถ่ายทอดนิทานและศิลปะการเล่าจากนักเล่านิทาน (ไพพรรณ อินทนิล. 2534: 14)

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการผูกเรื่องขึ้นเพื่อให้ผู้ฟังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและสอดแทรกคติสอนใจลงไป (เกริก ยุ้นพันธ์. 2539: 8)

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา หรือมีผู้แต่งขึ้น เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลินและสอดแทรกความคิด คุณธรรมอันดีงามเข้าสู่จิตใจเด็กและเป็นแนวทางปฏิบัติตนที่ ถูกที่ควรในการดำรงชีวิตในสังคม (สุภาวดี ไยพมิล. 2532: 24)

จากความหมายข้างต้นจะเห็นได้ว่านิทานอยู่คู่กับคนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ดังจะเห็นได้ จากการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชนในสมัยโบราณ ซึ่งแต่ละชุมชนถึงจะมีความแตกต่างกัน แต่มี สิ่งที่มีเหมือนกันคือความต้องการ “การบันเทิง” คนที่อยู่ร่วมกันจะต้องการหาเครื่อง ที่จะทำให้เกิด ความครึกครื้น หายเหงา จึงเกิดมีผู้เล่านิทาน ซึ่งเป็นคนที่มีความคิดในทางสร้างสรรค์สามารถผูก เรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของคนจริงๆ บ้าง อาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงๆ และแต่งเติมเสริมต่อ และเมื่อเล่า ต่อๆ กันไปจนรายละเอียดของเรื่องราวได้ถูกเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย บางเรื่อง เล่าสืบต่อกันมานานหลายชั่วคน ซึ่งแตกหน่อแตกกอกลายเป็นเรื่องคล้ายๆ กัน พบเรื่องเดียวกัน ในที่ไกลๆ คนละทวีปก็มี หรือเนื่องจากการอพยพย้ายที่ทำมาหากิน ตัวไปถึงไหนนิทานก็ตามไป ด้วย มนุษย์มักจะอ้างนิทานโบราณว่าเป็นเรื่องจริง บ้างก็อ้างว่าเป็นเรื่องเทวดาบ้าง ผีบ้าง และ เมื่อมนุษย์มีความเจริญทางความคิดมากขึ้นก็ยิ่งปรับปรุงลักษณะและกลวิธีการเล่านิทานให้ดี ยิ่งขึ้น (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ. 2522: 139-140)

นิทานจึงเป็นเรื่องเล่าที่นิยมฟังกันมิใช่แต่เฉพาะเด็กเท่านั้น แม้แต่ผู้ใหญ่ก็สนใจและชอบ ฟังนิทาน ในประวัติศาสตร์ เป็นที่ยอมรับกันว่าการเล่านิทานเป็นวิธีหนึ่ง ที่ให้ความสนุกสนาน ให้ การศึกษา และข่าวสารต่างๆ กับประชาชน ไม่ว่าชนชาติใดถ้าเป็นนิทานแล้วก็มักจะได้รับความ สนใจจากผู้ฟังและผู้อ่านอยู่เสมอ จนกล่าวได้ว่า นอกเหนือจากการพนันแล้วนิทานก็เป็นมรดกของ มนุษยชาติอีกอย่างหนึ่งเช่นกัน เพราะทุกแห่งในโลกล้วนแต่มีนิทานประจำชาติหรือนิทานประจำ ท้องถิ่น เล่าสู่กันฟังติดต่อกันมาตลอด การเล่านิทานจึงเป็นวิธีการเก่าแก่ที่สุดของมนุษย์ในการ ถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่ชนรุ่นหลัง เป็นวิธีที่ง่ายและให้ผลคุ้มค่า ไม่ว่าจะใช้ในการถ่ายทอด ประสพการณ์ ปลูกฝังค่านิยมต่างๆ ให้กับผู้ฟัง (จรุญห์ เพชรมณี. 2523: 51)

นอกจากนี้การเล่านิทานเป็นวิธีการเสนอแนะเรื่องราวหรือวรรณกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม สำหรับเด็กที่มีอยู่ในหนังสือให้กลายมาเป็นสิ่งที่มีชีวิตชีวาที่มีคุณค่าและให้ความรู้ต่างๆ แก่เด็ก พร้อมกับความเพลิดเพลินและความพึงพอใจจากการฟัง นักเล่านิทานและนักมนุษยวิทยา ได้ ยอมรับความจริงว่าคนจำนวนมากได้รับผลตอบแทนจากพลังของนิทานที่ได้ฟังมาตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และนั่นคือความลึกซึ้งและผลกระทบอันยาวนาน บางคนอาจจะสะเทือนใจหรือเป็นผู้มีสุนทรีย์ทาง ภาษาหรือปัญญาณวรรณกรรมเกิดขึ้นและยังมีความเชื่อว่า ถ้าลูกๆ ได้ฟังนิทานแล้วจะเติบโตเป็น

คนดี (จินดา จำเริญ. 2530: 36) นิทานจึงเป็นสิ่งสร้างสรรค์เพื่อที่จะใช้ร่วมกันและเป็นการเปิดหัวใจเด็กสู่จินตนาการได้ดี

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า นิทานเป็นเรื่องราวที่มีมานานแล้วเป็นการเล่าและสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เล่าและผู้ฟังได้เป็นอย่างดี ทำให้มีความสุข ความเพลิดเพลิน ความศรัทธาทั้งผู้เล่า และผู้ฟัง ด้วยเหตุนี้จึงไม่อาจปฏิเสธได้ว่านิทานมีคุณประโยชน์มากมายสำหรับผู้สนใจและชื่นชอบการฟังนิทาน จึงน่าที่จะใช้นิทานในการสร้างสื่อสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความเข้าใจกับเด็กของท่าน ด้วยการเล่านิทาน

3.2 องค์ประกอบของชุดนิทาน

1. แนวคิดหรือแกนของเรื่อง หรือสาระสำคัญของเรื่อง แนวคิดของเรื่องนิทาน มักเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน ง่ายไม่ลึกซึ้งนัก เช่น แนวคิดเรื่องแม่เลี้ยงข่มเหงลูกเลี้ยง การทำความดีจะได้ผลดีตอบแทน

2. โครงเรื่องของนิทาน มักสั้น กระชับรัด เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นลักษณะเรื่องเล่าธรรมดา โดยดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง

3. ตัวละคร ไม่ควรมีหลายตัว เพราะเป็นเรื่องสั้นๆ จะน่าอ่านกว่า เรื่องยาวๆ ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ เทพเจ้า นางฟ้า มนุษย์ อมนุษย์ ฯลฯ

4. ฉาก เป็นภาพจินตนาการที่ผู้เขียนสร้างขึ้น ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

5. ถ้อยคำหรือบทสนทนาที่ตัวละครในเรื่องพูดกัน ควรใช้ภาษาที่กระชับรัด เข้าใจง่าย สนุกสนานชวนติดตาม

6. คติชีวิต นิทานที่ดีต้องมีข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เยาว์ ดังนั้น ในตอนท้ายของนิทานมักสรุปคติชีวิตให้เป็นเครื่องเตือนใจผู้อ่านด้วย

การแบ่งประเภทของนิทานประกอบด้วย

1. การแบ่งตามรูปแบบของนิทาน (Form) แบ่งเป็น

1.1 นิทานปรัมปรา (Fairy Tale)

1.2 นิทานท้องถิ่น (Legend) แบ่งเป็น

1.2.1 นิทานประเภทอธิบาย (Explanatory Tale)

1.2.2 นิทานที่เกี่ยวกับความเชื่อต่างๆ

1.2.3 นิทานที่เกี่ยวกับสมบัติที่ฝังไว้

1.2.4 นิทานวีรบุรุษ

1.2.5 นิทานคติสอนใจ

1.2.6 นิทานที่เกี่ยวข้องกับนักบวชต่างๆ

1.3 เทพนิยาย

1.4 นิทานเรื่องสัตว์ แบ่งเป็น

1.4.1 นิทานประเภทสอนคติธรรม

1.4.2 นิทานประเภทเล่าซ้ำหรือนิทานไม่รู้จบ

1.5 นิทานตลกขบขัน

2. การแบ่งตามชนิดของนิทาน (Type Index) แบ่งตามที่แอนตี อาร์น (Antti Aarne) ชาวฟินแลนด์ได้แบ่งไว้เมื่อ ค.ศ. 1910 และสตีล ธอมป์สัน ได้ปรับปรุงให้ดีขึ้นใน ค.ศ. 1928 ต่อมาได้เรียกวิธีการแบบนี้ว่า การแบ่งนิทานชาวบ้านของอาร์น-ธอมป์สัน (Aarne-Thompson Types of Folktale) การแบ่งนิทานแบบนี้เป็นเพราะต้องการแยกนิทานให้ละเอียดมากขึ้นการแบ่งแบบนี้แบ่งออกเป็น 2 หมวดใหญ่ คือ

2.1 นิทานเกี่ยวกับสัตว์ แยกย่อยออกไปเป็นสัตว์ป่า สัตว์บ้าน ฯลฯ

2.2 นิทานเกี่ยวกับชาวบ้านทั่วไป แยกย่อยออกไปได้อีกหลายแบบ เช่น นิทานที่เกี่ยวข้องกับเวทมนตร์คาถา นิทานศาสนา นิทานเกี่ยวกับยักษ์

3. การแบ่งนิทานตามสารัตถะ (Motif-Index) เป็นการแบ่งของสตีล ธอมป์สัน ให้ละเอียดมากขึ้น เพื่อความสะดวกในการสอบสวน ค้นคว้า และ เปรียบเทียบนิทาน สารัตถะประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ

3.1 ตัวสำคัญในเรื่องนิทานจะต้องแปลกพิสดารกว่าตัวอื่นๆ ในเรื่อง อาจเป็น เทวดา สัตว์ประหลาด แม่มด หรือคนที่มีความแปลกพิเศษออกไปอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น แม่เลี้ยงใจร้าย ลูกสุดท้อง ลูกกำพร้า เจ้าหญิงตกลูก

3.2 มีข้อสำคัญหรือสิ่งสำคัญอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะเป็นต้นเหตุให้เรื่องนิทานนั้นเกิดขึ้น และดำเนินไป อาจเป็นสิ่งที่ของ เช่น ตะเกียงวิเศษของอาลาดีน เวทมนต์คาถาเรียกเนื้อเรียกปลาได้อย่างเรื่องสังข์ทอง หรือระเบิดน้ำได้อย่างเรื่องไกรทอง อาจเป็นความเชื่อถือ เช่น การตั้งความปรารถนาขอพรในเรื่องท้าวแสนปม หรืออาจเป็นขนบธรรมเนียม เช่น การเลือกคู่ การเสี่ยงทาย ฯลฯ

3.3 สารัตถะหนึ่งมีเหตุการณ์เดียว นิทานเรื่องหนึ่งๆ อาจประกอบด้วยเหตุการณ์หลายๆ เหตุการณ์ เท่ากับว่าในนิทานเรื่องนั้นมีหลายสารัตถะ

การแบ่งเป็นสารัตถะแตกต่างจากการแบ่งเป็นชนิด การแบ่งเป็นชนิดถือว่านิทานชนิดเดียวกัน มีส่วนสัมพันธ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่การแบ่งตามสารัตถะจะเพ่งเล็งในเฉพาะจุดของเรื่องหรือธาตุแท้ของเรื่องในนิทานเพื่อจะได้นำมาศึกษากันได้ง่ายขึ้น เช่น เมื่อเรารู้สารัตถะของนิทานไทยบางเรื่อง เช่น การกระเปิดน้ำ หรือการลงไปอยู่ใต้น้ำอย่างในเรื่องไกรทอง เราก็อาจนำไปเปรียบเทียบกับสารัตถะ เรื่องเดียวกันที่มีอยู่ในเรื่องเล่าของชนชาติต่างๆ ได้ โดยไม่ต้องคำนึงชนิดหรือรูปแบบของนิทานว่าจะเป็ประเภทตำนานหรือนิทานวีรบุรุษหรือไม่

ปัจจุบันมีการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและสภาพสังคมเมืองที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการศึกษานิทานชาวบ้าน นิทานปรัมปราลดน้อยลง สภาพการดำเนินชีวิตในสมัยปัจจุบันมีอิทธิพลต่อนิทานชาวบ้านด้วย (วีระวัชร ปิ่นเขียน. 2542: 20-23)

3.3 ขั้นตอนการผลิตชุดนิทาน

องค์ประกอบของนิทาน ประกอบด้วย

1. แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง หรือสารัตถะของเรื่อง แนวคิดของเรื่องนิทานมักเป็นองค์ประกอบพื้นฐาน ง่ายไม่ลึกซึ้ง เช่น แนวคิดเรื่องแม่เลี้ยงข่มเหงลูกเลี้ยง การทำความดีจะได้ผลดีตอบแทน
2. คำนำหรือคำขึ้นต้น โดยทั่วไปนิทานจะขึ้นต้นว่า กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว บางครั้งอาจขึ้นต้นด้วยการแนะนำสถานที่เลยก็ได้ เช่น ในป่าแห่งหนึ่ง, มีเมืองเมืองหนึ่งชื่อว่า กรุงพาราณสี เป็นต้น
3. โครงเรื่องของนิทาน มักจะสั้น กระชับรัด เรียบง่าย ไม่ซับซ้อน เป็นลักษณะเรื่องเล่าธรรมดา โดยดำเนินเรื่องไปตามลำดับเหตุการณ์ก่อนหลัง
4. ตัวละคร ไม่ควรมีหลายตัว เพราะเป็นเรื่องสั้นๆ จะนำอ่านกว่าเรื่องยาวๆ ตัวละครอาจเป็นคน สัตว์ เทพเจ้า นางฟ้า มนุษย์ อมนุษย์ ฯลฯ
5. บทสนทนาหรือถ้อยคำที่ตัวละครในเรื่องพูดกัน ควรใช้ภาษาที่กระชับรัดเข้าใจง่าย สุกสนานชวนติดตาม ควรเป็นประโยคสั้นๆ เข้าใจง่าย อาจแทรกอารมณ์ขันลงไป จะทำให้เรื่องออกกรสยิ่งขึ้น
6. ฉาก เป็นภาพจินตนาการที่ผู้เขียนสร้างขึ้นให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง บอกให้ทราบถึงสถานที่ชัดเจน เช่น ในป่าลึก หาดทราย ในบ้าน หรือในห้อง บอกเวลาในขณะนั้นด้วย
7. แก่นของเรื่อง (แง่คิด) นิทานที่ดีต้องมีข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคม และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณธรรมแก่ผู้อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้เยาว์ ดังนั้นในตอนท้ายของนิทานมักสรุป

คติชีวิตให้เป็นเครื่องเตือนใจผู้อ่านด้วย หรือชี้ให้เห็นความจริงของชีวิต ซึ่งวางไว้ให้ผู้อ่านเกิดความคิดความรู้สึกเอง (มานิตา ลีโทวลิต. 2544: Online)

วิธีการเล่นนิทาน

1. การนำเข้าสู่นิทาน เด็กเรียนรู้ผ่านจินตนาการในสภาวะกึ่งฝัน จากการฟังนิทานที่มุ่งแสดงคุณสมบัติทางศีลธรรมใช้บทนำเข้าสู่นิทานที่ไพเราะ นุ่มนวล เป็นการจูงใจเด็กให้เข้าสู่โลกแห่งนิทาน
2. ระยะเวลาการเล่น เด็กมีช่วงความสนใจแต่ละกิจกรรมประมาณ 15-20 นาที เด็กต้องการฟังซ้ำๆ เพื่อพัฒนาเซลล์สมอง และใช้เวลาในการเรียนรู้นิทานผ่านการเล่น ใน 1 วันใช้เวลาประมาณ 15-20 นาที ใน 1 เรื่อง เล่นซ้ำโดยปรับเปลี่ยนวิธีการเล่นทุกสัปดาห์
3. การเปลี่ยนวิธีเล่น การรับรู้ภาพและคำพูดที่สัมพันธ์กันช่วยสร้างภาพจินตนาการ การคงบทเล่าไว้และปรับเปลี่ยนสื่อที่ให้ภาพที่เปลี่ยนไป ช่วยขยายพื้นที่การเรียนรู้ในสมอง

อุปกรณ์

1. การใช้สี สีแต่ละสีแสดงออกถึงคุณลักษณะทางศีลธรรมที่แตกต่างกัน (มานิตา ลีโทวลิต. 2544: Online) เลือกสีที่ใช้สร้างฉากและตัวละครให้เหมาะสมกับคุณลักษณะทางศีลธรรมของตัวละครและเรื่องราว
2. หุ่น และโต๊ะนิทานหุ่นเป็นสัญลักษณ์สำหรับการสร้างจินตนาการทางศีลธรรมในเรื่องรูปฟอร์มที่ไม่เหมือนจริงของหุ่นช่วยให้เด็กได้ใช้จินตนาการและนำไปเล่นเองได้
3. ดนตรีช่วยนำเด็กเข้าและออกจากภวังค์แห่งจินตนาการอย่างนุ่มนวล ใช้ทำนองเพลงเบาๆ นุ่มนวล ประกอบการเล่นนิทาน

สิ่งแวดล้อม

1. ขณะเล่าแสงสว่างที่มากเกินไปทำให้เด็กตื่นตัว ไม่สงบควรจัดให้มีแสงสว่างต่ำอย่างเป็นธรรมชาติ
2. บรรยากาศที่เงียบสงบ ช่วยสร้างสภาวะคลื่นสมองต่ำ หรือภวังค์แห่งการเรียนรู้ ให้เกิดขึ้นกับเด็กได้ จัดให้มีบรรยากาศที่เงียบสงบ ไม่มีสิ่งรบกวน ความสนใจและจินตนาการของเด็ก
3. การจัดของเล่น เด็กเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมได้ตลอดเวลา และต้องใช้สิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นแรงบันดาลใจในการเล่น จัดบรรยากาศของห้องให้มีความสอดคล้องกับนิทาน

คำแนะนำในการเขียนนิทาน

1. คนที่จะเขียนเรื่องได้ดีต้องรู้จักสังเกตสิ่งต่างๆ ตลอดจนอุปนิสัยใจคอของคน เพื่อประกอบในการบรรยาย และบทสนทนา
2. ลีลาการเขียนของผู้เขียนเป็นเรื่องสำคัญ ในขณะที่เดียวกันจินตนาการก็เป็นเครื่องประกอบ ที่ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากัน
3. ผู้เขียนควรฝึก นิสัยให้เป็นคนช่างสังเกต นักฟัง นักอ่าน ถ้าไม่มีนิสัยนี้ต้องสร้างและฝึกให้มีขึ้น
4. รู้จักตัดสินเหตุการณ์เศร้า ขบขัน แปลก หรือน่าพิศวง ควรรู้จักสถานการณ์ของตัวละคร และบทบาทต่างๆ ให้เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นรัก ชอบเกลียด ตื่นเต้น ตีใจ เสียใจ อิจฉา พยาบาท ฯลฯ
5. ฝึกหัดเขียนอยู่เสมอ เมื่อได้ยินได้ฟังหรือได้อ่านเรื่องอะไร น่าสนใจ ลองเก็บมาเขียนทำบ่อยๆ จะเกิดความชำนาญขึ้นเอง
6. เมื่อเขียนเสร็จลองให้ผู้อื่น อ่านและขอให้วิจารณ์อย่างตรงไปตรงมา ผู้เขียนต้องทำใจให้สงบ ยอมรับฟังคำวิจารณ์ อย่างมีความคิดกว้างไกล
7. พยายามปรับปรุงข้อบกพร่องที่ได้จากคำวิจารณ์ เพื่อให้การเขียนดี มีคุณภาพมากขึ้น (สมบัติ จำปาเงิน; และสำเนียง มณีกาญจน์. 2548: Online)

3.4 ประโยชน์ของชุดนิทาน

การเล่นนิทานให้เด็กๆ ฟัง ถ้าผู้เล่าเล่าด้วยความเต็มใจ เล่าอย่างสนุกสนานมีชีวิตชีวา สร้างบรรยากาศให้เป็นธรรมชาติมากที่สุด จะทำให้ได้ผลด้านพัฒนาการทางอารมณ์กับเด็ก และในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้เล่าเล่าอย่างเสียไม่ได้ จำใจเล่า เล่าอย่างกระแทกกระทั้น หรือมีการลงโทษ ไปด้วย จะเป็นผลเสียกับเด็กอย่างมหาศาลทางด้านจิตใจ เด็กจะน้อยใจเสียใจ ไม่ไว้วางใจใครๆ อีกต่อไป เด็กจะมีความรู้สึกไวต่อสภาพเหตุการณ์ต่างๆ มากเกินธรรมดาปรับตัวลำบาก พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู คุรุบรรณารักษ์ จึงควรใกล้ชิดกับเด็กให้มากด้วยการถ่ายทอดเรื่องราวที่เด็กสนใจให้เขาฟังในบรรยากาศสบายๆ เป็นกันเอง เช่น ในห้องสมุดมุมเด็กมีหมอนวางไว้ให้หนุนให้ฟังขณะที่นั่งฟังหรือในขณะที่เดินเล่นระหว่างพ่อแม่ลูก พี่กับน้อง ป้ากับหลาน ฯลฯ หรือขณะนั่งเล่นภายในบ้านหนุนตัก พ่อแม่ฟังนิทานไปด้วย หรือก่อนนอนถ้าผู้ใหญ่สามารถแบ่งเวลาเพียงวันละเล็กน้อยเล่นนิทานให้ เด็กๆ ฟังอย่างสม่ำเสมอจะเห็นพัฒนาการด้านอารมณ์ของเด็กได้อย่างชัดเจน นิทานจะช่วยเสริมพัฒนาการด้านนี้คือ

1. นิทานเป็นสื่อเชื่อมโยงความรักใคร่ ความใกล้ชิดระหว่าง พ่อแม่กับลูก ครูกับศิษย์ บรรณารักษ์กับเด็กๆ ที่มาใช้ห้องสมุด ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกอบอุ่น เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

2. สนองตอบต่อความต้องการของเด็กๆ ที่อยู่ในวัยอยากรู้อยากเห็น ซึ่งส่วนหนึ่งก็ได้มาจากการฟังนิทาน

3. ฝึกให้เด็กเป็นผู้รู้จักฟัง มีสมาธิ รู้จักสำรวจอิริยาบถของตนเอง (วรรณิ ศิริสุนทร. 2532: 31)

4. เป็นการสร้างสรรค์ในด้านภาษาให้แก่เด็ก ทำให้เด็กใช้ภาษาได้ถูกต้องรู้จักคำศัพท์ต่างๆ ถ้าผู้เล่านิทานระมัดระวัง รู้จักเลือกใช้ถ้อยคำ จะทำให้เด็กเกิดสุนทรีย์ในภาษา เพราะมีแบบอย่างที่ดี การออกเสียงตัว ร,ล ตัวควบกล้ำได้ถูกต้อง

5. ให้ความบันเทิงใจกับเด็กๆ ทำให้เด็กได้ผ่อนคลายอารมณ์ได้รับความสนุกสนานเพลิดเพลิน ทำให้เด็กๆ รักเรียนแจ่มใส สมวัย

6. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ของเด็กๆ นิทานก่อให้เกิดจินตนาการ เด็กอาจจะเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งนิทานขึ้นเอง หรือวาดรูปตามจินตนาการจากนิทานที่ฟังได้ ทำให้เด็กๆ คิดว่า เขามีโลกส่วนตัวที่เขาจะคิดสร้างสรรค์อะไรก็ได้ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองตามมา

7. เพิ่มพูนความรู้เล็กๆ น้อยๆ ให้กับเด็ก เช่น ด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิศาสตร์ของประเทศต่างๆ ฯลฯ ทำให้เด็กสามารถตัดสินใจในด้านการแสดงออกและสนองตอบ เหตุการณ์ต่างๆ ได้ถูกต้อง

8. ผู้เล่ามีโอกาสที่จะแทรกคำสั่งสอนไปในนิทานเท่าที่เด็กจะรับไหวได้ เช่น ปลูกฝังคุณธรรมด้านต่างๆ สอนให้รักเมตตาต่อสัตว์ ไม่พูดเท็จ มีความซื่อสัตย์ มีใจโอบอ้อมอารี ไม่อิจฉาริษยากัน ฯลฯ เป็นการกล่อมเกลานิยายเด็กให้น่ารัก อ่อนโยนไม่เอาเปรียบเป็นที่รักของทุกคน (ไพพรรณ อินทนิล. 2534: 48-49)

9. สร้างความพร้อมให้ผู้สอนประหยัดเวลาในการเตรียม และแก้ปัญหาครูไม่ครบชั้น (สายหยุด เกิดช่วย. 2541: 24)

10. สามารถนำชุดนิทานไปประยุกต์ใช้กับวิชาอื่นๆ ได้ เพราะนิทานเป็นเรื่องเล่าที่เด็กทุกคนให้ความสนใจ

สรุป ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีประโยชน์มากสำหรับนักเรียนเพราะนอกจากจะเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนแล้ว ยังเป็นสื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ได้มากยิ่งขึ้น

และสามารถพัฒนาตนเองได้เกือบจะทุกด้านโดยเฉพาะด้านความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนจะเกิดจินตนาการและเรียนรู้ได้จากเรื่องที่ได้ฟังซึ่งเป็นการสอนเด็กโดยทางอ้อมไปด้วย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับชุดนิทาน ผู้วิจัยได้นำแนวความคิดมาสร้างชุดนิทานคณิตศาสตร์โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. เลือกเนื้อหาและประสบการณ์
2. แบ่งเนื้อหาออกเป็นหน่วยย่อย
3. กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมย่อย กิจกรรมการเรียนรู้ และการประเมินผล
4. แบ่งหน่วยย่อยออกเป็นหัวเรื่องย่อย
5. เลือกและผลิตชุดนิทานคณิตศาสตร์ในแบบสื่อประสม
6. รวมสื่อการสอนในแต่ละเรื่อง แบ่งตามหน่วยการเรียนรู้บรรจุเป็นรูปเล่ม
7. นำชุดนิทานไปทดลองใช้กับนักเรียน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นนิทาน

การศึกษาความสามารถในการจำพยางค์ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยางค์ของภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิงที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียนจิตจรดดา จำนวน 6 คนใช้ระยะเวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการการวิเคราะห์ข้อมูล Mann - Whitney U Test และสถิติการหาประสิทธิภาพ ชุดการสอนประกอบภาพวิเคราะห์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยางค์ของภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ 95.33/82.00 ความสามารถจำพยางค์ของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยางค์ของภาษาไทยอยู่ในระดับดีความสามารถในการจำพยางค์ของภาษาไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยางค์ของภาษาไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพ (ดวงใจ วรรณสังข์. 2541: บทคัดย่อ)

การศึกษาความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นนิ้วมือ และการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติประกอบ ของ

เด็กชั้นอนุบาล ปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนพิมลวิทย์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร สังกัด สำนักงานการศึกษาเอกชน จำนวน 30 คน ผลการศึกษาพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับฟังนิทาน โดยใช้หุ่นมือประกอบการเล่านิทานโดยใช้บทบาทสมมติประกอบ มีความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือประกอบมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 14 และหลังการทดลอง 18.429 ส่วนกลุ่มที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติประกอบมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 13.333 และหลังจาก การทดลอง 19.067 ส่วนเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติประกอบมีความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ไม่สูงกว่าการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือประกอบ โดยกลุ่มเด็กที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือประกอบมีคะแนนเฉลี่ย 18.429 และกลุ่มที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติประกอบมีค่าคะแนนเฉลี่ย 19.067 (สุภาวดี ไยพิมล. 2533: 57-62)

การศึกษาพฤติกรรมทางสังคม ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับฟังนิทาน ประกอบดนตรี และ นิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย – หญิง อายุ 5 – 6 ปี จำนวน 30 คน พบว่าเด็กปฐมวัยได้รับฟังนิทานประกอบดนตรีควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือมีพฤติกรรมทางสังคมสูงกว่าวัยที่ได้รับฟังนิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรม ส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือ (จันทร์เพ็ญ สุภาพล. 2538: บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานก่อนกลับบ้านกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุ 5 – 6 ปี จำนวน 30 คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานก่อนกลับบ้านมีวินัยในตนเองสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติ (ทัศนีย์ อินทรบำรุง. 2539: บทคัดย่อ)

การศึกษาเปรียบเทียบความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบการแสดงละครสร้างสรรค์และประกอบการวาดภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชาย – หญิง อายุ 5 – 6 ปี จำนวน 38 คน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบการแสดงละครสร้างสรรค์มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงกว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบภาพวาด (พจมาน เทียนมนัส. 2539: บทคัดย่อ)

ครูสามารถใช้นิทาน เพื่อสร้างแรงจูงใจทางศีลธรรม เข้ามาสู่การเล่นของเด็กวัย 5 ปี ด้วยการเล่านิทานง่ายๆ จากจินตนาการของครู หากแต่การเล่านิทานให้เด็กสามารถซึมซับสิ่งต่างๆ

ในนิทานได้นั้นจำเป็นต้องเล่าซ้ำๆ ติดต่อกันหลายๆ วัน อาจถึง 3 - 4 สัปดาห์ เพราะคุณค่าต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในนิทานจะถูกประทับไว้ในใจเด็กอย่างลึกซึ้ง เน้นนานกว่าการฟังนิทานอย่างฉาบฉวย (มานิตา ลีโทชลิต. 2544: Online) การที่เด็กต้องการฟังนิทานซ้ำๆ ไม่ใช่เพื่อจดจำ เพราะเด็กในวัยนี้ มีพัฒนาการอย่างพิเศษของการจดจำที่แม่นยำ เด็กส่วนมากสามารถ จำนิทานได้หลังจากฟังนิทานเพียงครั้งเดียว หากแต่การเล่านิทานซ้ำๆ กันเป็นเวลานานนั้นช่วยให้เซลล์สมองของเด็กสามารถเชื่อมต่อกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการคิด การเรียนรู้ในขั้นสูงต่อไป ดังคำกล่าวของ Albert Einstein ที่ว่า "หากอยาก让孩子ฉลาดหลักแหลม เล่านิทานให้เขาฟัง และหากอยาก让孩子ฉลาดมากขึ้น เล่านิทานให้มากขึ้น" เนื่องจากการฟังนิทานแต่ละเรื่องนั้นเด็กต้องใช้พลังในการจินตนาการ เซลล์สมองของเด็กจะต้องสร้างชุดการเชื่อมต่อชุดใหม่ขึ้น การเล่านิทานซ้ำๆ ก็จะช่วยให้การเชื่อมต่อนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้นนั่นหมายถึงความสามารถในการคิด และการเรียนรู้ ก็จะมากขึ้นด้วย

การเล่านิทานซ้ำแล้วซ้ำอีกในบรรยากาศที่เงียบสงบ และคำอธิบายของผู้ใหญ่แก่เด็กจะช่วยให้พลังในส่วนลึกของนิทานสามารถเข้าไปมีอิทธิพลกับจิตใจของเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กสามารถเก็บเอาความคิด และความหมายในนิทานเข้าไปพัฒนาเป็นความเข้าใจอย่างถ่องแท้ภายในตัวของเขาเอง ซึ่งแน่นอนว่า จะเป็นความเข้าใจที่ลึกซึ้ง และยาวนานมากกว่าการสอนผ่านการบอกเล่า หรือการอธิบาย (มานิตา ลีโทชลิต. 2544: Online)

ด้วยวิธีการนี้เด็กเข้าถึงธรรมชาติของเด็ก และพัฒนาเด็กโดยไม่รู้ตัว ในรูปของการสั่งสมทีละน้อย เด็กที่ฟังนิทานได้เรียนรู้การเป็นผู้ฟัง มีสมาธิในการฟัง คิดตาม และจินตนาการ ในขณะเดียวกันก็เรียนรู้คุณค่าของความเป็นคนที่สมบูรณ์ ไม่ว่านิทานที่ได้ฟัง จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับคน หรือสัตว์ก็ตามผิดกับการฟังนิทานผ่านวิทยุ หรือดูผ่านโทรทัศน์ เนื่องจากการ์ตูนหรือนิทานในโทรทัศน์นั้นมีการสร้างภาพไว้เรียบร้อยแล้ว เด็กจึงไม่มีโอกาสได้ใช้จินตนาการของตน อีกทั้งภาพที่แสดงให้เด็กดูนั้นก็อาจจะเป็นภาพที่รุนแรงเกินกว่าที่เด็กจะรับได้ หากแต่ถ้าเป็นภาพความรุนแรงในจินตนาการของเด็กเองนั้น จะเป็นภาพที่อยู่ในระดับที่เขาสามารถรับได้ ส่วนวิทยุ นั้นแม้ว่าจะมีส่วนคล้ายกับการเล่านิทานปากเปล่า หากแต่การฟังนิทานผ่านวิทยุ นั้น ผู้เล่าและผู้ฟัง จะไม่มีโอกาสได้สร้างปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ไม่ได้เห็นสีหน้า แววตา และการสัมผัสสัมพันธ์ระหว่างการเล่านิทาน จินตนาการกับการเล่น เป็นองค์ประกอบของกันและกัน อย่างไม่สามารถแยกออกนิทานนั้นเป็นบ่อเกิดแห่งจินตนาการ ซึ่งเป็นที่มาของการเล่น และพื้นฐานของการเล่นก็คือการเล่านิทานนั่นเอง (มานิตา ลีโทชลิต. 2544: Online)

เด็ก แม้แต่ในวัยทารกก็ยังสามารถฟังผู้ใหญ่วุดและเล่านิทานอย่างตั้งใจ ไม่ใช่การตั้งใจฟังความหมายของถ้อยคำ แต่เป็นน้ำเสียงที่จะเข้าไปสู่จิตใจของเขา เมื่อเด็กฟังนิทานด้วยความสุข เขาจะนั่งนิ่ง อ้าปากค้าง ดวงตามองตรงไปที่ผู้เล่า แต่สิ่งที่เขามองเห็น ไม่ใช่การกระทำตรงหน้า เพราะถ้อยคำของนิทาน กระตุ้นการสร้างจินตนาการภายในที่สัมพันธ์กับถ้อยคำ และการสร้างจินตภาพนี้เอง ที่เป็นพื้นฐานของความคิดเชิงสัญลักษณ์ ความคิดเชิงเปรียบเทียบ รวมถึงการคิดในระดับที่สูงขึ้นต่อไปในอนาคต (มานิตา ลิโทชวลิต. 2544: Online)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การสอนโดยการเล่านิทานจึงเป็นสื่อที่สำคัญที่ผู้เล่าได้ส่งผ่านทักษะและกระบวนการแนวความคิดต่างๆ ไปยังผู้ฟัง เพื่อปรับปรุง ส่งเสริม และแก้ไข ตลอดจนการช่วยเหลือ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นซึ่งเมื่อเทียบกับการสอนโดยวิธีปกติแล้ว การเล่านิทานถือเป็นวิธีการที่ดีอีกวิธีหนึ่งเพราะช่วยให้ผู้ฟังได้รับความเพลิดเพลิน เกิดจินตนาการ และมีความคิดสร้างสรรค์สามารถที่จะวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ระดับสติปัญญา 50-70 จากการทดสอบ โดยแบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน มีอายุระหว่าง 8-12 ปี ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ระดับสติปัญญา 50-70 จากการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน มีอายุระหว่าง 8-12 ปี ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญาสงขลา จำนวน 8 คนได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ชุดนิทานคณิตศาสตร์
2. แผนการจัดการเรียนรู้
3. แบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ชุดนิทานคณิตศาสตร์

ชุดนิทานคณิตศาสตร์ การสร้างชุดนิทานคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาถึงลำดับขั้นและความสำคัญในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดรูปแบบของชุดนิทานคณิตศาสตร์ให้ง่ายและสะดวกต่อการใช้โดยกำหนดให้ เนื้อหาในนิทานเน้นในเรื่องการนับจำนวน
3. สร้างชุดนิทานคณิตศาสตร์ ลักษณะทั่วไปของชุดนิทานคณิตศาสตร์เป็นเล่มที่มีขนาด 12" x 12" ภาพประกอบนิทานเป็นภาพที่มีสีสันชัดเจน
4. นำชุดนิทานคณิตศาสตร์ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์จำนวน 1 คน ได้แก่ อาจารย์สุภา บุญรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษจำนวน 2 คน ได้แก่ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล ดร.นิรชรินทร์ ชำนาญกิจ เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสม ให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
5. นำชุดนิทานคณิตศาสตร์ที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำชุดนิทานคณิตศาสตร์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานและลำดับขั้นความสำคัญในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
2. กำหนดจุดประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผนเนื้อหาในแต่ละแผนมีรายละเอียดเกี่ยวกับ การนับและการรู้ค่าจำนวน
3. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้ง่ายและสะดวกต่อการใช้โดยกำหนดให้มีจำนวน 15 แผนเนื้อหาในแต่ละแผนประกอบด้วย
 - 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
 - 3.2 สาระการเรียนรู้
 - 3.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
 - 3.4 สื่อการสอน

3.5 การวัดและการประเมินผล

3.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์จำนวน 1 คน ได้แก่อาจารย์สุภา บุญรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษจำนวน 2 คน ได้แก่ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ เพื่อตรวจพิจารณาความเหมาะสม ให้ข้อเสนอแนะแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

3.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

แบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์

การสร้างแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และขอบเขตของเนื้อหาเกี่ยวกับการนับ และรู้ค่าจำนวนนับ

2. ศึกษาการเขียนแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เป็นแบบเลือกตอบ 2 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบจับคู่จำนวน 10 ข้อ ใช้การตรวจให้คะแนนแบบตอบถูกให้ 1 คะแนนตอบผิดให้ 0 คะแนน

3. นำแบบทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านคณิตศาสตร์จำนวน 1 คน ได้แก่ อาจารย์สุภา บุญรัตน์ ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษจำนวน 2 คน ได้แก่ ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ เพื่อตรวจคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาลงความเห็นพิจารณาความเหมาะสม ดังนี้ (บุญเชิด ภิญโญนนตพงศ์, 2527: 89)

คะแนน + 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์นั้นหรือไม่

คะแนน - 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อทดสอบไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

นำข้อทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์ที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนได้พิจารณาแล้วหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ตั้งแต่ 0.33 ถึง 1.00 เลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1 ได้ข้อสอบจำนวน 30 ข้อ (รายละเอียดดูภาคผนวก ข)

4. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One Group Pretest Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538: 249) ดังนี้

	E	T1	X	T2
X	แทน	การทดลองสอนด้วยชุดนิทานคณิตศาสตร์		
T1	แทน	การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทาง การนับ การรู้ค่าจำนวน ก่อนการสอน		
T2	แทน	การทดสอบผลสัมฤทธิ์ทาง การนับ การรู้ค่าจำนวน หลังการสอน		
E	แทน	กลุ่มตัวอย่างนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ระดับสติปัญญา 50-70 โดยเลือกแบบเจาะจง		

2. ขั้นตอนการทดลอง

วิธีการดำเนินการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้

2.1 ก่อนที่จะดำเนินการวิจัยผู้วิจัยเสนอให้บัณฑิตวิทยาลัยออกหนังสือเพื่อเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขออนุญาตผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง

2.2 นำแบบทดสอบวัดความพร้อมทางคณิตศาสตร์ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยชุดนิทานคณิตศาสตร์ในเวลา 11.00 – 11.40 น. ทุกวันจันทร์ – วันศุกร์ เป็นเวลา 5 วันต่อสัปดาห์ รวม 33 วัน ตามแผนการสอนที่ได้กำหนดไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 กำหนดเวลาในการทำวิจัย

ครั้งที่	วันที่	เนื้อหา	ชื่อนิทาน
1	10/01/50	การนับและรู้ค่า 1	กระเป๋ากับใหม่ของแก้ว
2	11/01/50	ทบทวน 1	กระเป๋ากับใหม่ของแก้ว
3	12/01/50	การนับและรู้ค่า 2	เรื่องของจริงใจและแสนดี
4	15/01/50	ทบทวน 2	เรื่องของจริงใจและแสนดี
5	17/01/50	การนับและรู้ค่า 3	วันหยุดแสนสนุก
6	18/01/50	ทบทวน 3	วันหยุดแสนสนุก
7	19/01/50	ทบทวน 1 - 3	ดอกไม้ในแจกันของหนูดี
8	20/01/50	การนับและรู้ค่า 4	หนูนานักคิด
9	21/01/50	ทบทวน 4	หนูนานักคิด
10	22/01/50	การนับและรู้ค่า 5	วันเกิดของน้อย
11	23/01/50	ทบทวน 5	วันเกิดของน้อย
12	24/01/50	ทบทวน 1 - 3	ดอกไม้ในแจกันของหนูดี
13	25/01/50	ทบทวน 1 - 5	ลูกโป่งหลากสี
14	26/01/50	การนับและรู้ค่า 6	รูปวาดของอ้อม
15	29/01/50	ทบทวน 6	รูปวาดของอ้อม
16	30/01/50	การนับและรู้ค่า 7	ความฝันของข้าวตุ
17	31/01/50	ทบทวน 7	ความฝันของข้าวตุ
18	01/02/50	การนับและรู้ค่า 8	ช้างกินกล้วย
19	02/02/50	ทบทวน 8	ช้างกินกล้วย
20	06/02/50	ทบทวน 6 - 8	ทุ่งกว้างตอนเย็น
21	07/02/50	การนับและรู้ค่า 9	เมื่อดาวเต็มท้องฟ้า
22	08/02/50	ทบทวน 9	เมื่อดาวเต็มท้องฟ้า
23	09/02/50	การนับและรู้ค่า 10	กว่าจะเป็นลูกเจี๊ยบ
24	12/02/50	ทบทวน 10	กว่าจะเป็นลูกเจี๊ยบ
25	13/02/50	ทบทวน 6-10	ทะเลของภาณุ

ตาราง 2 (ต่อ)

ครั้งที่	วันที่	เนื้อหา	ชื่อนิทาน
26	14/02/50	ทบทวน 1 - 3	ดอกไม้ในแจกันของหนูดี
27	15/02/50	ทบทวน 1 - 5	ลูกโป่งหลากสี
28	16/02/50	ทบทวน 6 - 8	ทุ่งกว้างตอนเย็น
29	19/02/50	ทบทวน 6 - 10	ทะเลของภาณุ
30	20/02/50	ทบทวน 1 - 10	สวนสัตว์ของเด็กๆ
31	21/02/50	ทบทวน 1 - 5	ลูกโป่งหลากสี
32	22/02/50	ทบทวน 6 - 10	ทะเลของภาณุ
33	23/02/50	ทบทวน 1 - 10	สวนสัตว์ของเด็กๆ

2.4 เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนรู้หน่วยสุดท้ายแล้วทำการทดสอบวัดความเข้าใจทางการนับ
รู้ค่าจำนวน และการจับคู่ตัวเลข

2.5 การให้คะแนน ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (สำนักงานการศึกษาพิเศษ. 2547: 200 -
202)

คะแนน	0-7	ปรับปรุง
คะแนน	8-15	พอใช้
คะแนน	16-23	ระดับดี
คะแนน	24-30	ระดับดีมาก

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

- หาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจากการทดสอบความพร้อมทางคณิตศาสตร์

โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. 2538: 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนเด็ก

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2534: 87)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 $(\sum x)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนเด็ก

2. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างทางการเรียนก่อนและหลังการทดลองด้วย ชุติทานคณิตศาสตร์ โดยใช้วิธีการทดสอบแบบ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test ใช้สูตรดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533: 91)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
 X แทน คะแนนของการทดสอบก่อนการทดลอง
 Y แทน คะแนนของการทดสอบหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการทดลองและแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X	แทน คะแนนของการประเมินก่อนการทดลอง
Y	แทน คะแนนของการประเมินหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ รายละเอียดดังตาราง 3

ตาราง 3 คะแนนการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการสอน

คนที่	คะแนนก่อนสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ ความพร้อม	คะแนนหลังสอบ (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ ความพร้อม
1	12	พอใช้	20	ดี
2	11	พอใช้	24	ดีมาก
3	15	พอใช้	25	ดีมาก
4	17	ดี	27	ดีมาก
5	14	พอใช้	21	ดี
6	13	พอใช้	22	ดี
7	10	พอใช้	19	ดี
8	15	พอใช้	24	ดีมาก
ค่าเฉลี่ย	13.38	พอใช้	22.75	ดี
ส่วนเบี่ยงเบน	5.41		7.36	

จากตาราง 3 แสดงว่าคะแนนการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ สรุปดังนี้

ก่อนการสอนเด็กมีคะแนน 10-17 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 13.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.41 จัดอยู่ในระดับพอใช้

หลังการสอนเด็กมีคะแนน 19-27 คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเท่ากับ 22.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.36 จัดอยู่ในระดับดี

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ก่อนและหลังการสอน

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน	ลำดับที่ความ แตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนสอน	หลังสอน			บวก	ลบ
1	12	20	8	2	2	
2	11	24	13	8	8	
3	15	25	10	6.5	6.5	
4	17	27	10	6.5	6.5	
5	14	21	7	1	1	
6	13	22	9	4	4	
7	10	19	9	4	4	
8	15	24	9	4	4	
T = 36					T = 0	
ค่า T ที่ $\alpha .05 = 3$ เมื่อ N = 8						

ตาราง 4 พบว่า ความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ก่อนและหลังการสอนโดยการใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีการสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์
2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ก่อนและหลังการใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน ระดับสติปัญญา 50-70 อายุระหว่าง 8-12 ปี จากการทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เลือกมาจากประชากรซึ่งเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ (ระดับสติปัญญา 50-70) จากการทดสอบโดยแบบทดสอบสติปัญญามาตรฐาน มีอายุระหว่าง 8-12 ปี ไม่มีความบกพร่องซ้ำซ้อน กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 8 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการสอนทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ จำนวน 15 แผน ทำการสอนเป็นเวลา 33 ครั้ง (1 แผนสอน 2 ครั้ง) ตั้งแต่วันที่ 10 มกราคม 2550 ถึง 30 กุมภาพันธ์ 2550 วันจันทร์ ถึงวันศุกร์ วันละ 40 นาที
2. แบบทดสอบทักษะพื้นฐานคณิตศาสตร์ จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย แบบทดสอบด้านการนับ จำนวน 10 ข้อ แบบทดสอบด้านการรู้ค่า จำนวน 10 ข้อ แบบทดสอบการจับคู่ จำนวน 10 ข้อ
3. นิทานเกี่ยวกับการนับ 1 – 10 จำนวน 15 เรื่อง และแบบฝึกหัดสำหรับทดสอบหลังการสอนแต่ละครั้ง

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอความร่วมมือจากผู้บริหารเพื่อดำเนินการวิจัย
2. สร้างความคุ้นเคยกับกลุ่มตัวอย่าง 2 วัน
3. ก่อนการทดลองผู้วิจัยได้ทำการทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง
4. ดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยใช้เวลาทั้งหมด 33 วัน วันละ 40 นาที ตั้งแต่วันที่ 10.00 -10.50 ในวันจันทร์ – วันศุกร์
5. เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้นลงผู้วิจัยทำการทดสอบ (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่าง
6. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ทำให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดี ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ เนื่องจากนิทานทำให้เด็กรู้สึกว่าการเรียนนี้เป็นการเล่นหรือการผ่อนคลายไม่ใช่การเรียน เพราะถ้าเด็กคิดว่าเป็นการเรียนแล้วจะรู้สึกเครียด ไม่สนุก และทำให้ไม่เกิดการคิดตามและการจำ นิทานมีภาพประกอบทำให้เด็กสามารถจำและเข้าใจได้ง่าย ในเวลาที่ครูเล่านิทาน เด็กมีความรู้สึกขวนติดตาม การคิดด้วยจินตนาการ เกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม เกิดความสนุกสนาน และไม่รู้สึกลำบากต่อการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีทางสังคมของแบนดูรา ที่กล่าวว่ากระบวนการสนใจมีผลต่อการเรียนรู้ ถ้าเด็กมีความสนใจจะเกิดการรับรู้ได้ดี การสอดแทรกเนื้อหาทางคณิตศาสตร์เข้าไปในนิทานช่วยให้เด็กค่อย ๆ ซึมซับสิ่งต่าง ๆ ในนิทานและนำไปสู่การจดจำ เมื่อฝึกให้เด็กได้ฟังนิทานเป็นประจำ เพราะเนื้อหาในนิทานแต่ละเรื่องมีความกะทัดรัดทำให้ง่ายต่อการจดจำ เด็กสามารถที่จะฝึกการนับได้ตลอดเวลาที่ครูเล่านิทานให้ฟัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงใจ วรณสังข์ (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ผลการวิจัยสรุปว่าประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยสูงกว่าเกณฑ์ 95.33/82.00 ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพ

2. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้หลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ มีความพร้อมทางคณิตศาสตร์สูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ ซึ่งตรงกับสมมติฐานข้อที่ 2 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับเรียนได้ ระหว่างก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์แล้ว พบว่า การสอนหลังการใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 ซึ่งเมื่อเด็กได้ฟังนิทานและได้ฝึกทำแบบฝึกหัดเป็นประจำจะช่วยให้เด็กมีความจำที่ยาวขึ้น นอกจากนี้การทบทวนนับเป็นอีกเรื่องที่มีความสำคัญเพราะการทบทวนเป็นการทดสอบความจำของเด็กก่อนจะขึ้นเรื่องใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญนุช บุญอยู่ยง (2546: บทคัดย่อ) ที่

พบว่า การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการเล่า “นิทานคณิต” เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคณิต ปรากฏว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคณิต มีทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ด้านทักษะ การนับ การรู้ค่าตัวเลข และการจับคู่ การเปรียบเทียบ การเรียงลำดับสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .01 และในด้านการจัดประเภทสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในทักษะแล้ว เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคณิต มีทักษะสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์ช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาสามารถพัฒนาทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ได้ดีอีกวิธีหนึ่ง เพราะผู้วิจัยได้ปรับแผนการสอนตลอดจนการจัดหาสื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับเด็ก ซึ่งการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์นี้เป็นการสอนแบบบูรณาการเพราะนอกจากเด็กจะได้ความเพลิดเพลินแล้วเด็กยังได้ฝึกทักษะด้านอื่นๆ อีก เช่น ฝึกการฟัง การคิด และการโต้ตอบอย่างมีเหตุผล ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้อย่างอิสระและไม่รู้สึกเหมือนถูกบังคับหรือกดดันกับการเรียน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนที่ใช้สอนเป็นห้องเรียนที่มีเสียงดังจะทำให้เด็กขาดสมาธิจึงควรใช้ห้องเรียนที่เงียบสงบไม่มีเสียงรบกวน
2. สิ่งที่สังเกตเห็นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีความจำที่สั้นคือจะจำเรื่องที่เรียนมาแล้วไม่ค่อยได้ทำให้การสอนเป็นไปได้ช้ากว่าเด็กปกติ ควรฝึกให้มีความจดจำที่ยาวขึ้นโดยการฝึกให้เด็กได้ทำกิจกรรมที่ซ้ำ ๆ เช่น ฟังเรื่องเดิมซ้ำๆ หรือ ทบทวนสิ่งที่ได้เรียนไปแล้วทุกครั้ง ก่อนเริ่มการสอนเรื่องใหม่ และให้โอกาสเด็กในการทำแบบฝึกหัดอย่างสม่ำเสมอ
3. สื่อที่ใช้ประกอบการทำวิจัยเป็นสื่อ 2 มิติ คือ ภาพนิทาน และสื่อ 3 มิติ คือ ของจริง ซึ่งผู้วิจัยได้จัดหาไว้เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่องในนิทาน ซึ่งสื่อทั้งสองชนิดนี้เมื่อนำมาใช้ร่วมกันแล้วสามารถดึงดูดความสนใจของเด็กได้เป็นอย่างดี เพราะช่วยให้เด็กได้สามารถใช้ประสาทสัมผัสที่เป็นช่องทางการเรียนรู้หลายด้าน เด็กไม่เพียงแต่ฟังด้วยหูและมองด้วยตาแต่เด็กยังสามารถที่จะแตะต้องและสัมผัสได้จากของจริงเหล่านั้นได้ด้วย

4. ภาพในนิทานควรเป็นภาพที่ชัดเจน ดูแล้วเข้าใจง่ายเมื่อเด็กเห็นแล้วสามารถบอกได้ว่าเป็นภาพอะไรเพราะจะทำให้เด็กเกิดจินตนาการถึงของจริงเวลาที่ครูเล่านิทานเด็กจะได้ค่อยตามช่วยให้การเล่านิทานเป็นไปอย่างราบรื่นไม่ติดขัด

5. การสังเกตการณ์ตอบคำถามของเด็กเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเด็กแต่ละคนมีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ต่างกัน

5.1 เด็กที่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับดีจะตอบคำถามได้ดีและเร็วไม่ว่าคำตอบนั้นจะถูกหรือผิดเพราะเด็กมีความมั่นใจอยู่ในระดับหนึ่งแล้ว ครูจึงควรให้กำลังใจและไม่ต่อว่าเมื่อเด็กตอบผิด

5.2 เด็กที่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับต่ำ หากครูใช้วิธีให้เด็กชูมือแล้วตอบวิธีนี้จึงไม่ได้ผล เพราะเด็กไม่มีความมั่นใจที่จะตอบจึงเลือกที่จะไม่ตอบและไม่สนใจคำถาม ครูจึงควรให้ความสนใจและใช้คำถามให้มากกว่าเด็กคนอื่นและควรให้กำลังใจกับเด็กเพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจมากขึ้น

ข้อเสนอแนะการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำชุดนิทานคณิตศาสตร์ ไปพัฒนาการเรียนการสอนในระดับที่ยากขึ้น เช่น การบวก การลบ สำหรับนักเรียนในชั้นต่อไป

2. ควรปรับปรุงชุดการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับความบกพร่องของเด็กที่มีความบกพร่องในแต่ละประเภท แล้วนำไปให้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่นในลำดับต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2543). “นิทาน” มหัทศจรยแห่งการเรียนรู้ของเด็ก แก้ไขปรับปรุงจาก การวิเคราะห์นิทานชาดกที่ส่งเสริมสันติธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เกริก ยุ้นพันธ์. (2539). การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ขวัญนุช บุญอยู่สง. (2546). การส่งเสริมทักษะพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ของเด็กปฐมวัยโดยการ เล่า “นิทานคณิตศาสตร์”. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จินดา จำเริญ. (2530). กิจกรรมส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็ก. ขอนแก่น: บรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จันทร์เพ็ญ สุภาพล. (2538). การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทาน ประกอบดนตรีและนิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรม การช่วยเหลือ. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จตุรนต์ เพชรมนี่. (2523). วรรณกรรมสำหรับเด็ก. นครศรีธรรมราช: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช. ถ่ายเอกสาร.
- ชูใจ บุญเล่า. (2542). “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ การสอนแบบ “นิทานคณิตศาสตร์” โครงการและวัฏจักรการเรียนรู้บูรณาการสู่ แผนการเรียนรู้”. กรุงเทพฯ: อรรถพลการพิมพ์.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2534). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวาลา เขียวธนู; และกัลยา สุตะบุตร. (2539). ความรู้เรื่องภาวะปัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กองโรงพยาบาลราชานุกูล กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ดวงใจ วรรณสังข์ (2541). การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เตือนใจ บุญมีพิพิธ. (2541). “ร่วมปฏิรูปการเรียนรู้กับครูต้นแบบ” การปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการสอนแบบ “เบญจบูรณาการ”. กรุงเทพฯ: แคนดิด มีเดีย.
- ทัศนีย์ อินทรบำรุง. (2539). วินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมค่าเล่าเรียนก่อนกลับบ้าน. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีโพธิ์จัน. (2533). สถิติอนุพาราเมตริก. มหาสารคาม: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- บุญเชิด ภิญญอนันตพงศ์. (2527). การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แนวคิด และวิธีการ. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญทัน อยู่ชมบุญ. (2531). พฤติกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล. (2522). ข้อสังเกตเกี่ยวกับความเป็นมาของการละครไทยและการปรับปรุง : นาฏศิลป์และดนตรีไทย. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บรรณกิจ.
- _____. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จำไทยเพรส.
- พจมาน เทียนมนัส. (2539). ความเชื่อในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ประกอบการเล่นละครสร้างสรรค์และประกอบการเล่นวาดภาพ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2537). ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา: การฟื้นฟูสมรรถภาพและการจ้างงานบุคคล. คำบรรยายการประชุมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูสมรรถภาพและการจ้างงานบุคคล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชรวิทย์ เกตุแก่นจันทร์. (2539). เอกสารการสอนคณิตศาสตร์สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ไพพรรณ อินทนิล. (2534). เทคนิคการเล่นหัด. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

- มานิตา ลิโทวลิต (2544). "นิทาน" มหัทศจรยแห่งการเรียนรู้ของเด็ก แก้ไข ปรับปรุงจาก
การวิเคราะห์นิทานชาดกที่ส่งเสริมสันติธรรมสำหรับเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม
(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2537). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 2
(คณิตศาสตร์ หน่วยที่ 1-7). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ:
อักษรเจริญทัศน์.
- ล้วน สายยศ; และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2532). การเล่านิทาน. กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะ
มนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน.
- วีระวัชร ปิ่นเทียน. (2542). คติชนวิทยา. ราชบุรี: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบัน
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. (2532). หลักสูตรประถมศึกษาพุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.
2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุภาวดี ไยพิมล. (2533). ความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็ก
ปฐมวัยที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือและการเล่านิทานโดยแสดงบทบาทสมมติ
ประกอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมบัติ จำปาเงิน; และสำเนียง มณีกาญจน์. (2548). "หลักนักเขียน". สืบค้นเมื่อ 13 กุมภาพันธ์
2548. จาก <http://www.geocities.com/Tokyo/Club/8843/prose.htm>.
- สายหยุด เกิดช่วย. (2541). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการบวกของนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้ชุดการสอน
เรื่องการบวก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานการศึกษาพิเศษ. (2547). หลักสูตรสถานศึกษาเฉพาะความพิการประเภทบกพร่องทาง
สติปัญญา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษา
พิเศษ. อัดสำเนา.

อัญชลี แจ่มเจริญ; และคณะ. (2541). *วิธีสอนกลุ่มทักษะ “คณิตศาสตร์” (ระบบชุดการสอน)*.

สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจแบบทดสอบและแผนการสอน
การเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
ระดับเรียนได้ โดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์

1. อาจารย์สุภา บุญรัตน์
ครูชำนาญการพิเศษ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา
2. ดร.พัชรี จิวพัฒนกุล
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. ดร.นิรัชรินทร์ ชำนาญกิจ
อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา IOC

ตาราง 5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบค่าดัชนี
ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
2	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
3	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
4	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
5	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
6	-1	+1	+1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
7	+1	-1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
8	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
9	+1	-1	+1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
10	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
11	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
12	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
13	-1	+1	+1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
14	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
15	-1	-1	+1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
16	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
17	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
18	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
19	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
20	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
21	+1	+1	-1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
22	-1	+1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
23	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
24	-1	+1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
25	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
26	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
27	-1	+1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
28	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
29	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
26	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
27	-1	-1	+1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
28	+1	+1	-1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
29	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
30	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
31	-1	+1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
32	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
33	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
34	+1	-1	+1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
35	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
36	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
37	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
38	+1	+1	+1	+3	+1	คัดเลือกไว้
39	+1	+1	-1	+2	0.67	ตัดทิ้ง
40	+1	-1	-1	+1	0.33	ตัดทิ้ง

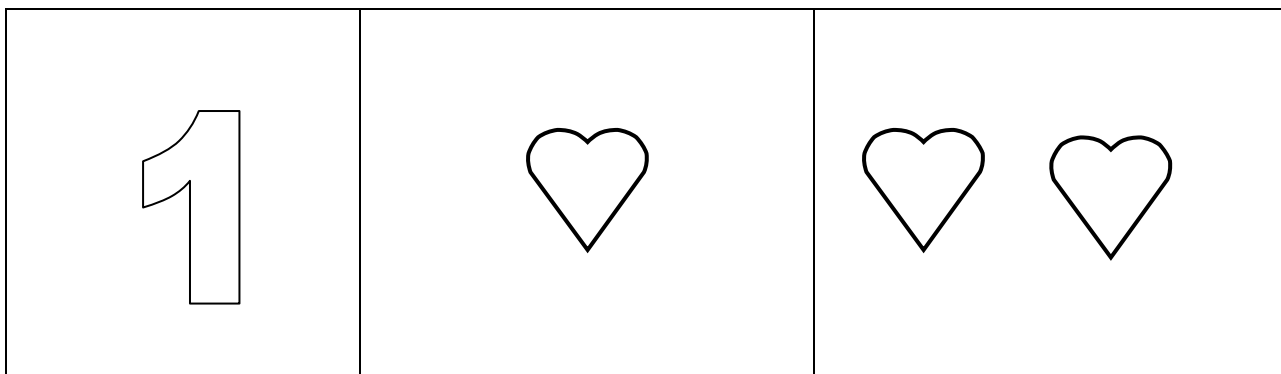
ภาคผนวก ค

แบบทดสอบก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดนิทานคณิตศาสตร์
แผนการจัดการเรียนรู้

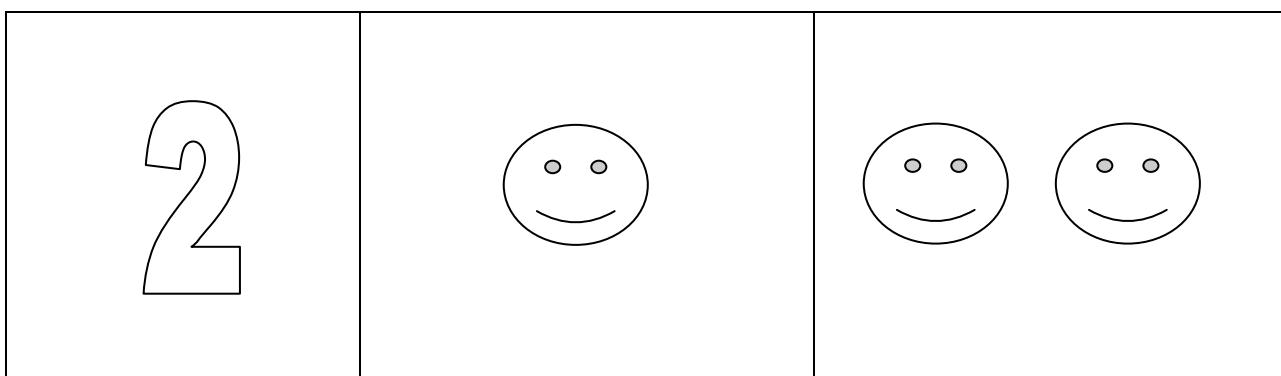
แบบทดสอบการนับ 1-10

ให้นักเรียนนับภาพข้างล่างนี้แล้วกากบาทลงบนภาพตามคำสั่ง

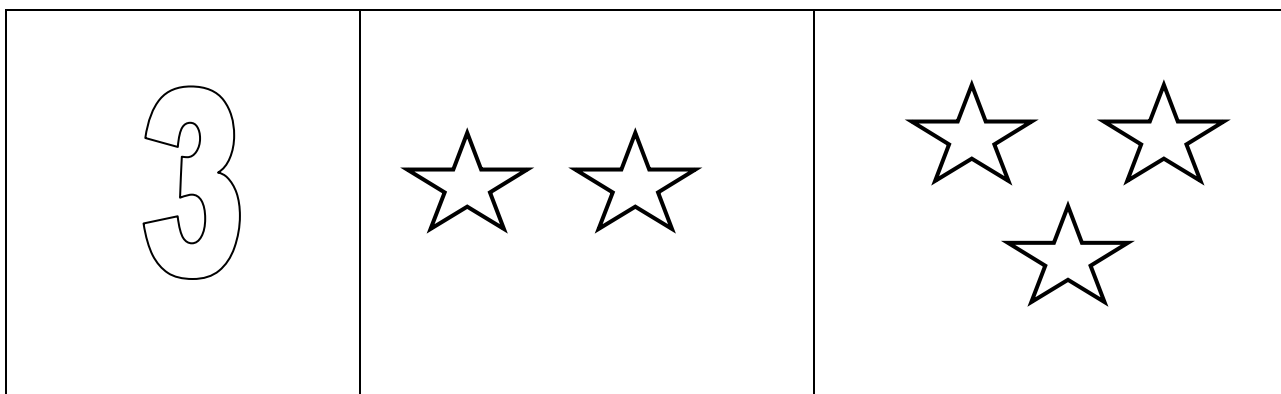
1. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 1 ภาพ

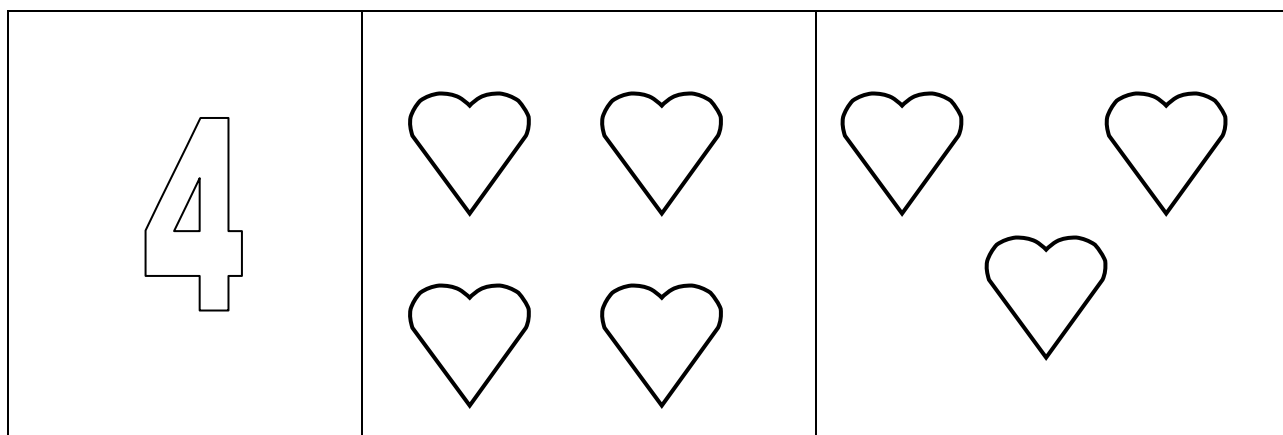
2. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 2 ภาพ

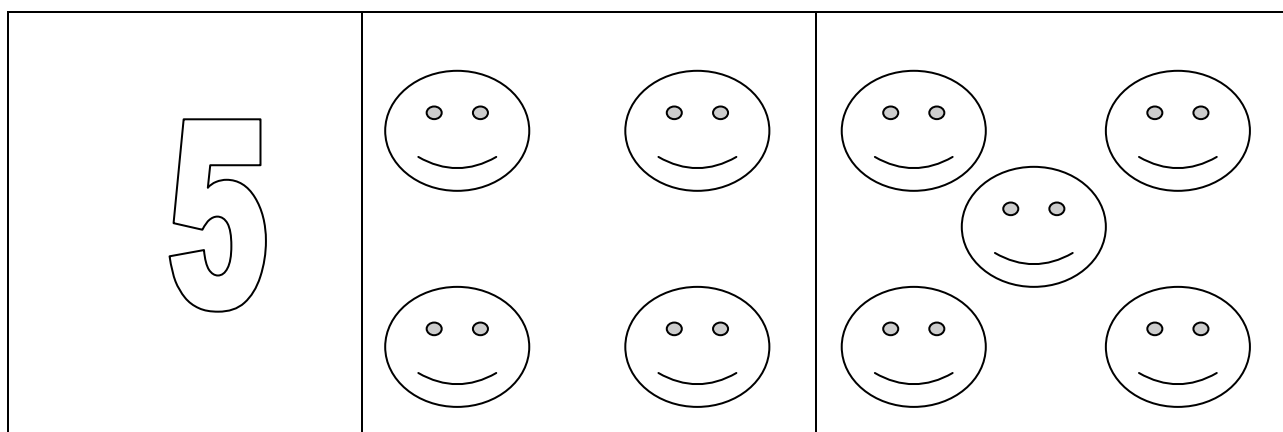
3. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 3 ภาพ

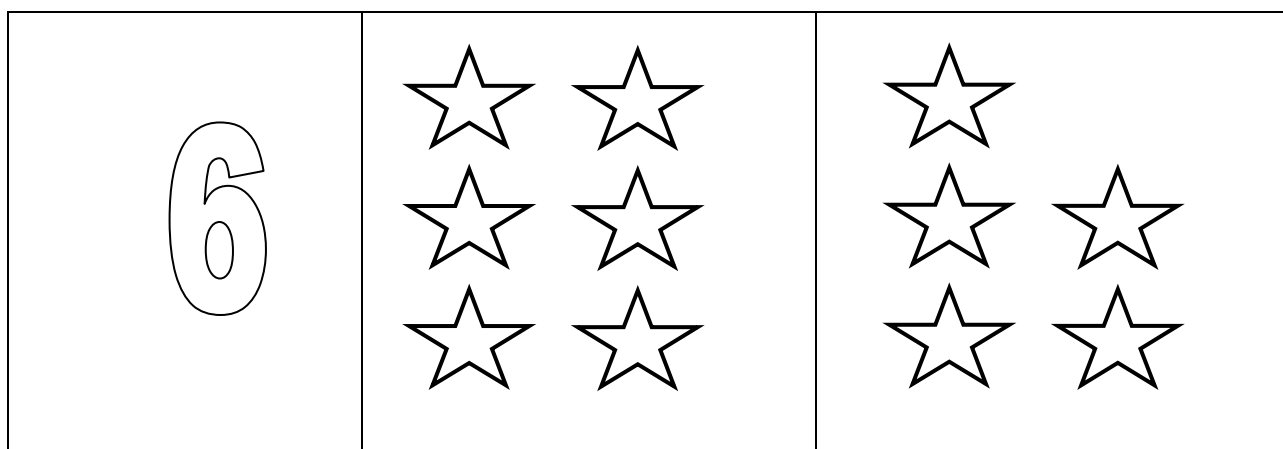
4. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 4 ภาพ

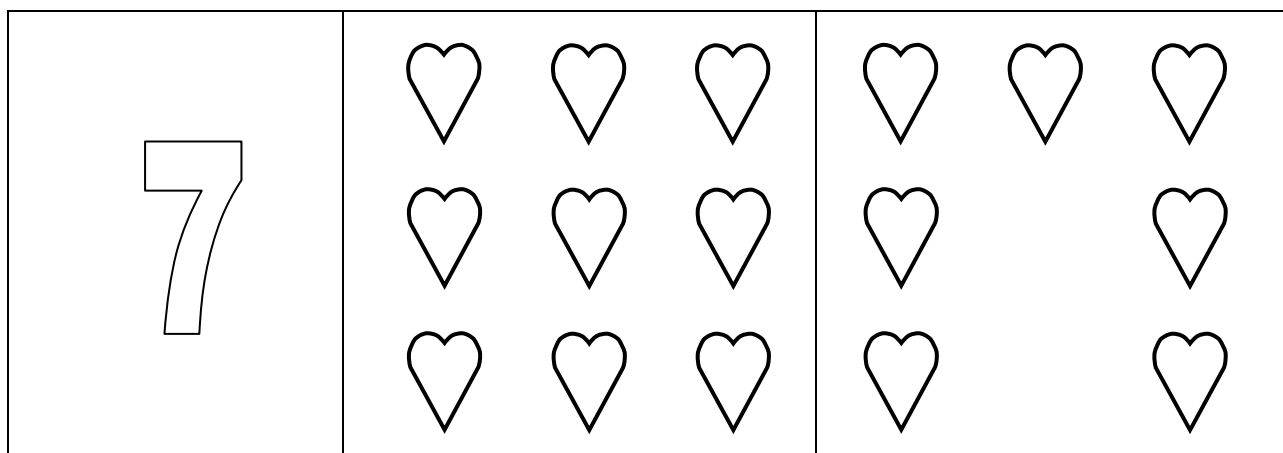
5. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 5 ภาพ

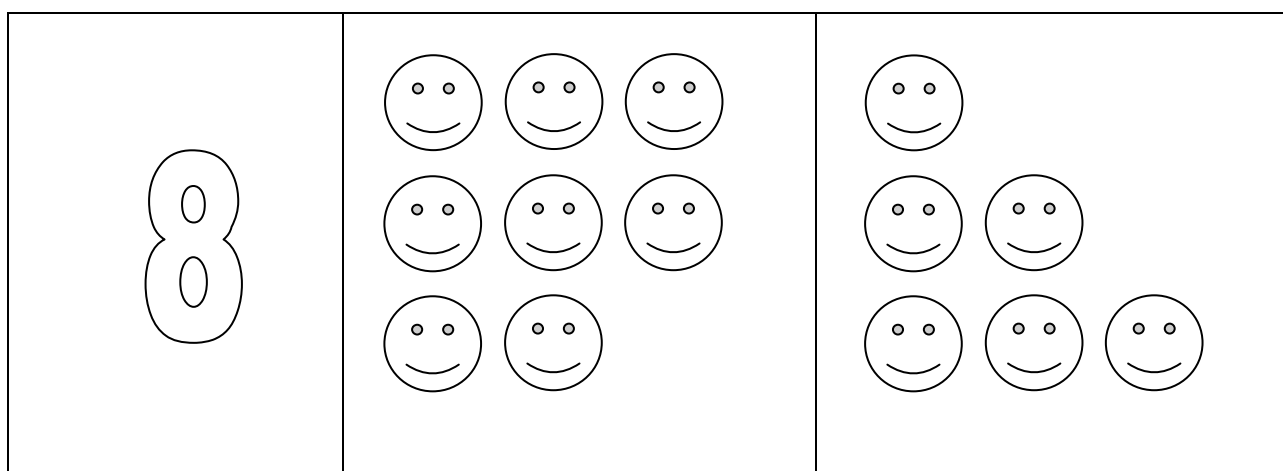
6. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 6 ภาพ

7. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 7 ภาพ

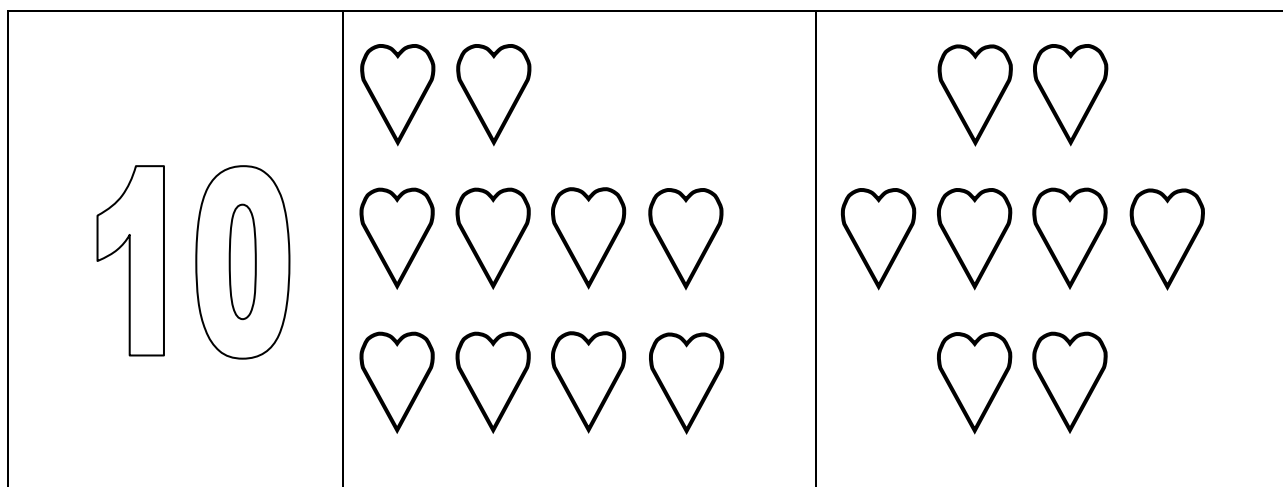
8. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 8 ภาพ

9. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 9 ภาพ

10. กากบาทลงบนภาพที่มีจำนวน 10 ภาพ

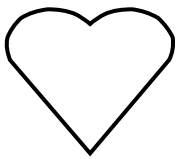
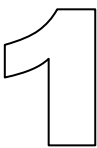
ชื่อ _____ อายุ _____ ปี

จำนวน	10	ข้อ
ถูก		ข้อ
ผิด		ข้อ

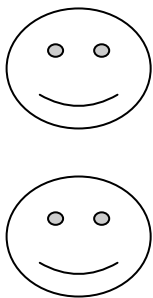
แบบทดสอบการรู้ค่า 1-10

ให้นักเรียนนับภาพข้างล่างนี้แล้วกากบาทลงบนภาพตามคำสั่ง

1. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	---	---

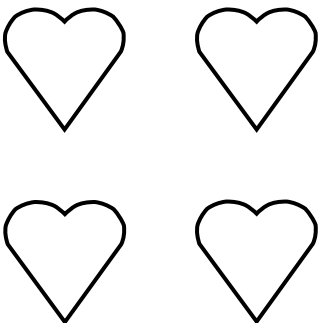
2. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	--	---

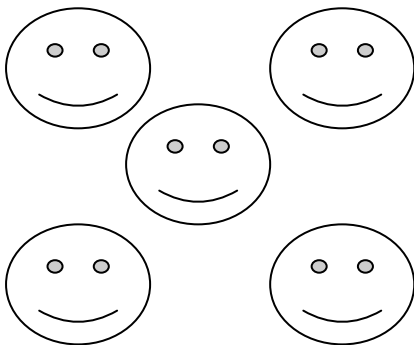
3. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	---	---

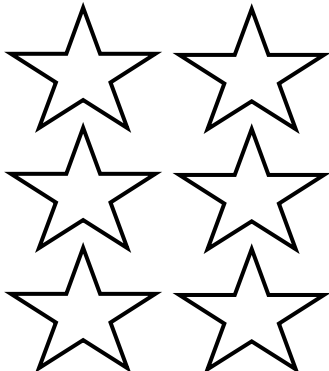
4. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	--	---

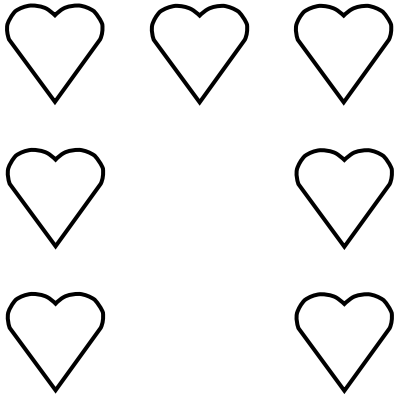
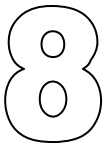
5. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
--	---	---

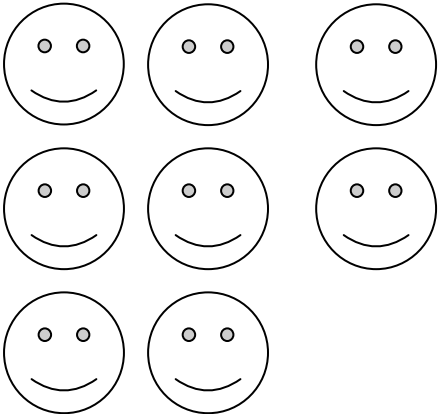
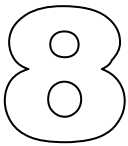
6. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	--	---

7. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	--	---

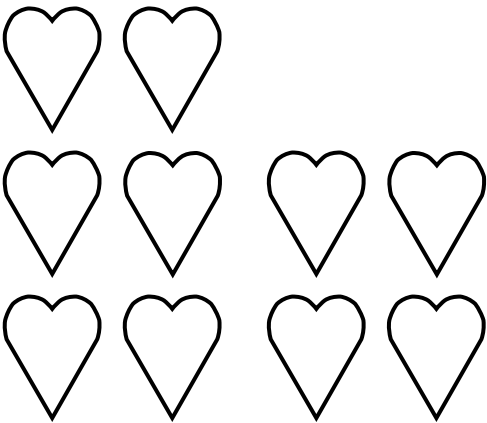
8. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
--	--	---

9. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

		
---	--	---

10. นับภาพแล้วกากบาทที่บนหมายเลขที่มีจำนวนตรงกับภาพ

	10	7
---	--	---

ชื่อ _____ อายุ _____ ปี

จำนวน	10	ข้อ
ถูก		ข้อ
ผิด		ข้อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 1

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 1 มีค่าตรงกับหมายเลข 1

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 1 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 1 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 1

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทักทายนักเรียนด้วยการกล่าวคำว่า “สวัสดี”
2. ครูสนทนาเกี่ยวกับตัวเลข 1 โดยชักชวนให้นักเรียนดูหมายเลข 1 ที่ครูเขียนบนกระดาน
ครูถามนักเรียนใครรู้จักเลข 1 บ้าง (ให้นักเรียนยกมือ) พร้อมกับบอกนักเรียนนี้คือหมายเลข 1 มีค่าเท่ากับ 1 (ครูชูนิ้วชี้ 1 นิ้วให้นักเรียนดู)
3. ครูชักชวนให้นักเรียนดูสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมาแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมามีกี่ชิ้น
 - 3.1 ครูหยิบดินสอ 1 แท่ง ถามนักเรียนว่า “ดินสอในมือครูมีกี่แท่ง”
 - 3.2 ครูหยิบไม้บรรทัด 1 อัน ถามนักเรียน “ไม้บรรทัดในมือครูมีกี่อัน”
 - 3.3 ครูหยิบยางลบ 1 อัน ถามนักเรียน “ยางลบในมือครูมีกี่อัน”
 - 3.4 ครูหยิบหนังสือ 1 เล่ม ถามนักเรียน “หนังสือในมือครูมีกี่เล่ม”
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 ให้นักเรียนถือไว้บอกนักเรียน “นี่คือหมายเลข 1 นะคะ”
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ครูให้นักเรียนตอบคำถามไปพร้อม ๆ กับชูบัตรหมายเลข 1 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

นิทาน เรื่องกระเป๋ากับใหม่ของแก้ว

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเด็กคนนี้มีชื่อว่าแก้ว

แก้วเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักมาก ปีนี้แก้วมีอายุครบ 7 ปีพอดี และเป็นปีแรกที่แก้วจะได้ไปโรงเรียน แก้วรู้สึกดีใจและตื่นเต้นมากที่จะได้ไปโรงเรียน

ก่อนเปิดเทอมแม่จึงซื้อกระเป๋านักเรียนใบใหม่ให้กับแก้ว 1 ใบ แก้วดีใจมากกับกระเป๋ากับใหม่ของแม่ซื้อให้แก้วจึงเปิดกระเป๋าดูทันที

ในกระเป๋านักเรียนของแก้ว มีสมุด 1 เล่ม และกล่องดินสออีก 1 อัน

แก้วลองเปิดกล่องดินสอ ที่แม่ซื้อให้ดูอีกด้วย ความตื่นเต้นและอยากรู้อยากเห็นว่าในกล่องดินสอใบนี้มีอะไรบ้าง

ในกล่องดินสอของแก้ว มี ไม้บรรทัด 1 อัน ยางลบ 1 อัน และดินสออีก 1 แท่ง

แก้วยิ้มดีใจพร้อมกับเก็บทุกอย่างไว้ในกระเป๋าเหมือนเดิม

แก้วตั้งใจว่าจะใช้กระเป๋านี้ให้นานที่สุด

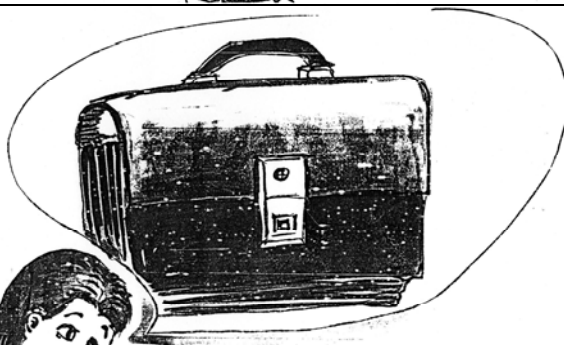
ครูถาม แม่ซื้อกระเป๋านักเรียนให้แก้วกี่ใบลองนับดูซิ

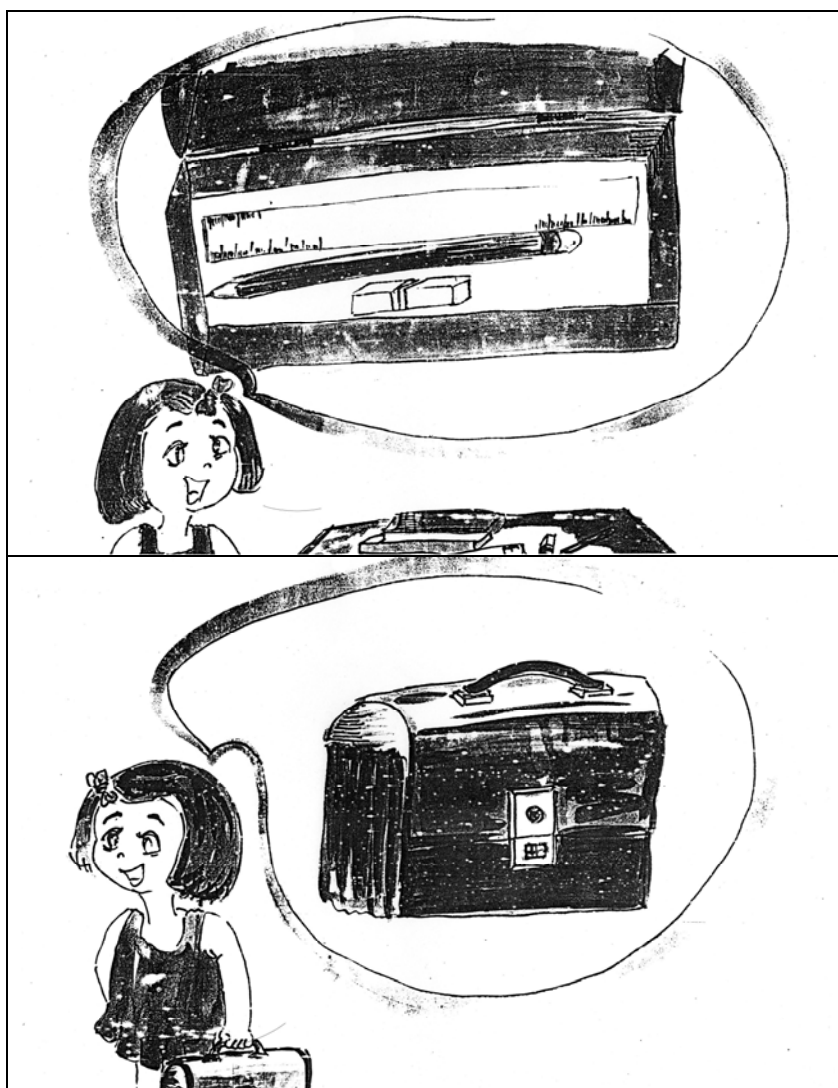
ครูถาม ในกระเป๋ามีกล่องดินสอกี่อัน และมีสมุดกี่เล่มลองนับดูซิ

ครูถาม ในกล่องดินสอมีอะไรบ้าง และมีอย่างละกี่ชิ้นลองนับดูซิ

ครูถาม แก้วเก็บอะไรไว้ในกระเป๋านี้ และมีอย่างละกี่ชิ้นลองนับดูซิ

ថ្ងៃ កន្លងទៅបងប្អូនរបស់យើង

7. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวน
 - 7.1 แม่ซื้อกระเป๋าให้นักเรียนให้แก้วก๊อไบ
 - 7.2 ในกระเป๋ามีกล่องดินสอที่อื่น และมีสมุดที่เล่ม
 - 7.3 ในกล่องดินสอมีอะไรบ้าง และมีอย่างละกี่ชิ้น
 - 7.4 แก้วเก็บอะไรไว้ในกระเป๋บ้าง และอย่างละกี่ชิ้น
 - 7.5 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1
4. กล้องดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ ดินสอ สมุด กระเป๋

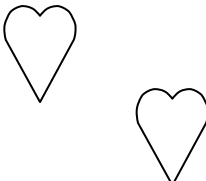
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

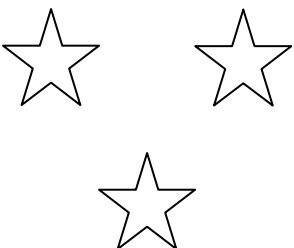
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 1 ภาพ

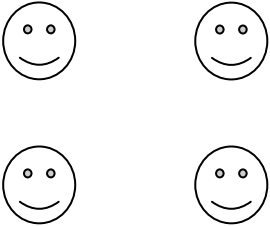
1.

1		
---	---	---

2.

1		
---	---	--

3.

1		
---	---	--

ชื่อ _____

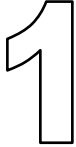
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทที่หมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

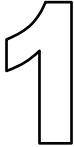
1.

		
---	---	---

2.

		
---	---	---

3.

		
---	---	---

ชื่อ _____

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 1

2

1

2

1

3

1

3

3

2

1

1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 2

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 2 มีค่าตรงกับหมายเลข 2

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 2 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 2 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 2

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวนการนับเลข 1 โดยให้นักเรียนใช้นิ้วชี้เขียนเลข 1 ในอากาศ ใช้นิ้วชี้เขียนเลข 1 ลงบนโต๊ะ
2. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 ครูหยิบสิ่งของครั้งละ 1 ดังนี้
 - 2.1 ครูหยิบดินสอ 1 แท่ง ถามนักเรียนว่า "ดินสอในมือครูมีกี่แท่ง"
 - 2.2 ครูหยิบไม้บรรทัด 1 อัน ถามนักเรียนว่า "ไม้บรรทัดในมือครูมีกี่อัน"
 - 2.3 ครูหยิบยางลบ 1 อัน ถามนักเรียนว่า "ยางลบในมือครูมีกี่อัน"
 - 2.4 ครูหยิบสมุด 1 เล่ม ถามนักเรียนว่า "สมุดในมือครูมีกี่เล่ม"
3. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับเลข 2 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป
 - 3.1 ครูหยิบขนมปัง 2 แผ่นขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับ บอกนักเรียนว่า "ขนมปังในมือครูมีทั้งหมด 2 แผ่น ลองนับกันดูซิ 1 2 " (นับ) "มีค่าเท่ากับเลข 2" (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 2)
 - 3.2 ครูหยิบนม 2 กล่องขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า "นมในมือครูมีทั้งหมด 2 กล่อง ไหนลองนับดูซิ 1 2 " (นับ) "มีค่าเท่ากับเลข 2" (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 2)

3.3 ครูหยิบจักรยานคันเล็ก 2 คัน บอกนักเรียนว่า “จักรยานในมือครูมีทั้งหมด 2 คัน ลองนับกันดูนะ 1 2 “ (นับ) “มีค่าเท่ากับ 2” (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 2)

4. ครูแจกบัตรหมายเลข 2 ให้นักเรียนถือไว้บอกนักเรียนว่า “นี่คือหมายเลข 2 นะคะ”

5. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

นิทาน เรื่องของจริงใจและแสนดี

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย 2 คน เด็กผู้หญิงชื่อจริงใจ เด็กผู้ชายชื่อแสนดี ทั้ง 2 คน เป็นพี่น้องกัน จริงใจเป็นน้องสาว ส่วนแสนดีเป็นพี่ชาย

จริงใจเรียนอยู่ ชั้น ป. 2 ส่วนแสนดีเรียนอยู่ ชั้น ป. 4 ทั้ง 2 คนเป็นเด็กที่ฉลาดและเรียนเก่งมาก เพราะได้รับประทานอาหารที่ดีและมีประโยชน์ต่อร่างกายทุกวัน

อาหารที่จริงใจรับประทานทุกเช้าก่อนไปโรงเรียนมี ขนมปัง 2 แผ่น นม 2 กล่อง

ส่วน อาหารที่แสนดีรับประทานทุกเช้าก่อนไปโรงเรียนมี ขนมปัง 2 แผ่น นม 2 กล่องเหมือนกัน

หลังจากรับประทานขนมปังและนมเสร็จ จริงใจและแสนดีได้พากันเดินไปยังรถจักรยานที่จอดไว้ใกล้ๆ กันอยู่ 2 คันซึ่งเป็นของจริงใจ 1 คัน และเป็นของแสนดี 1 คัน

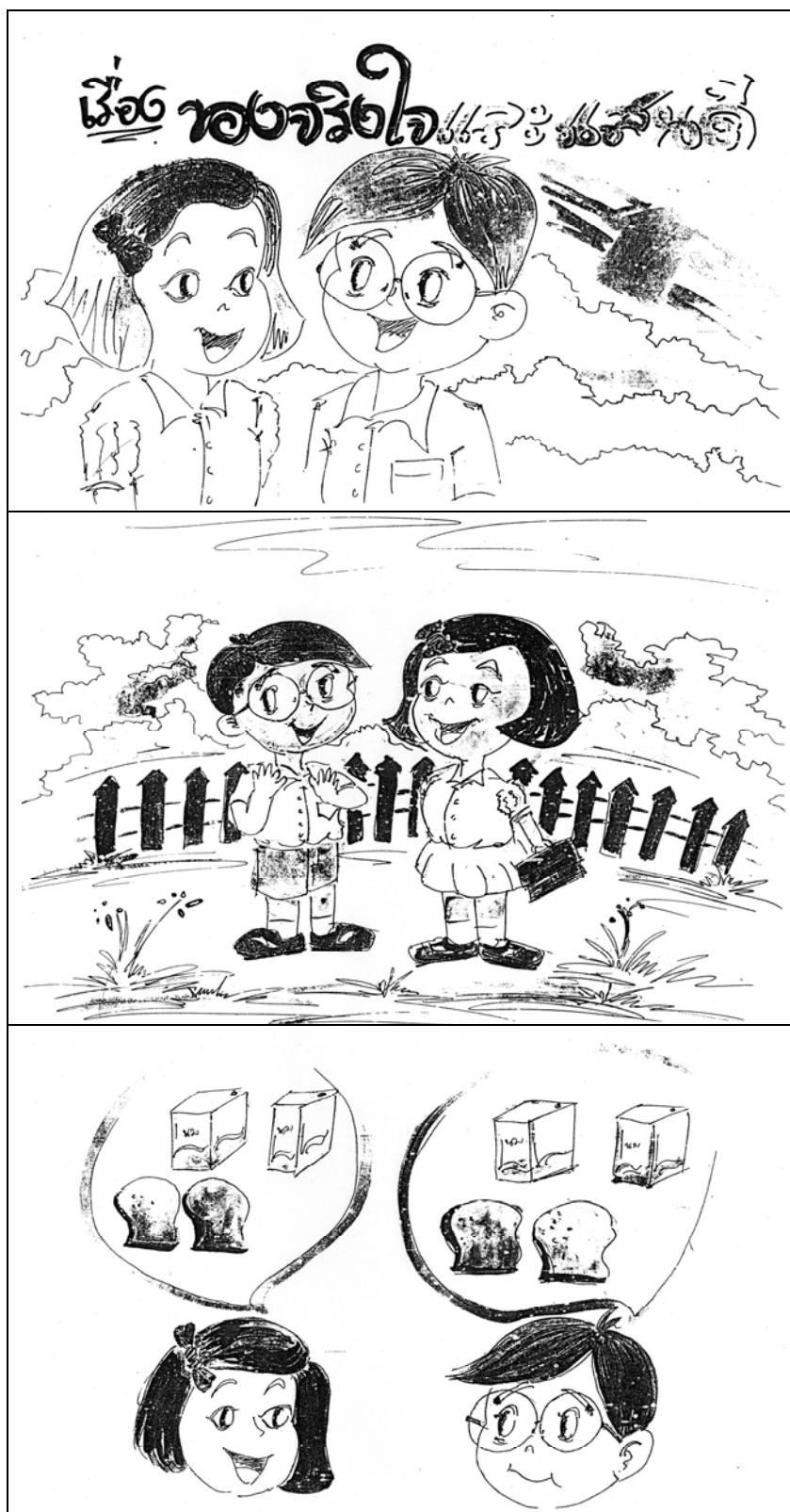
เมื่อมาถึงจักรยานที่จอดอยู่ จริงใจ และแสนดีต่างพากันปั่นจักรยานไปโรงเรียนอย่างมีความสุข

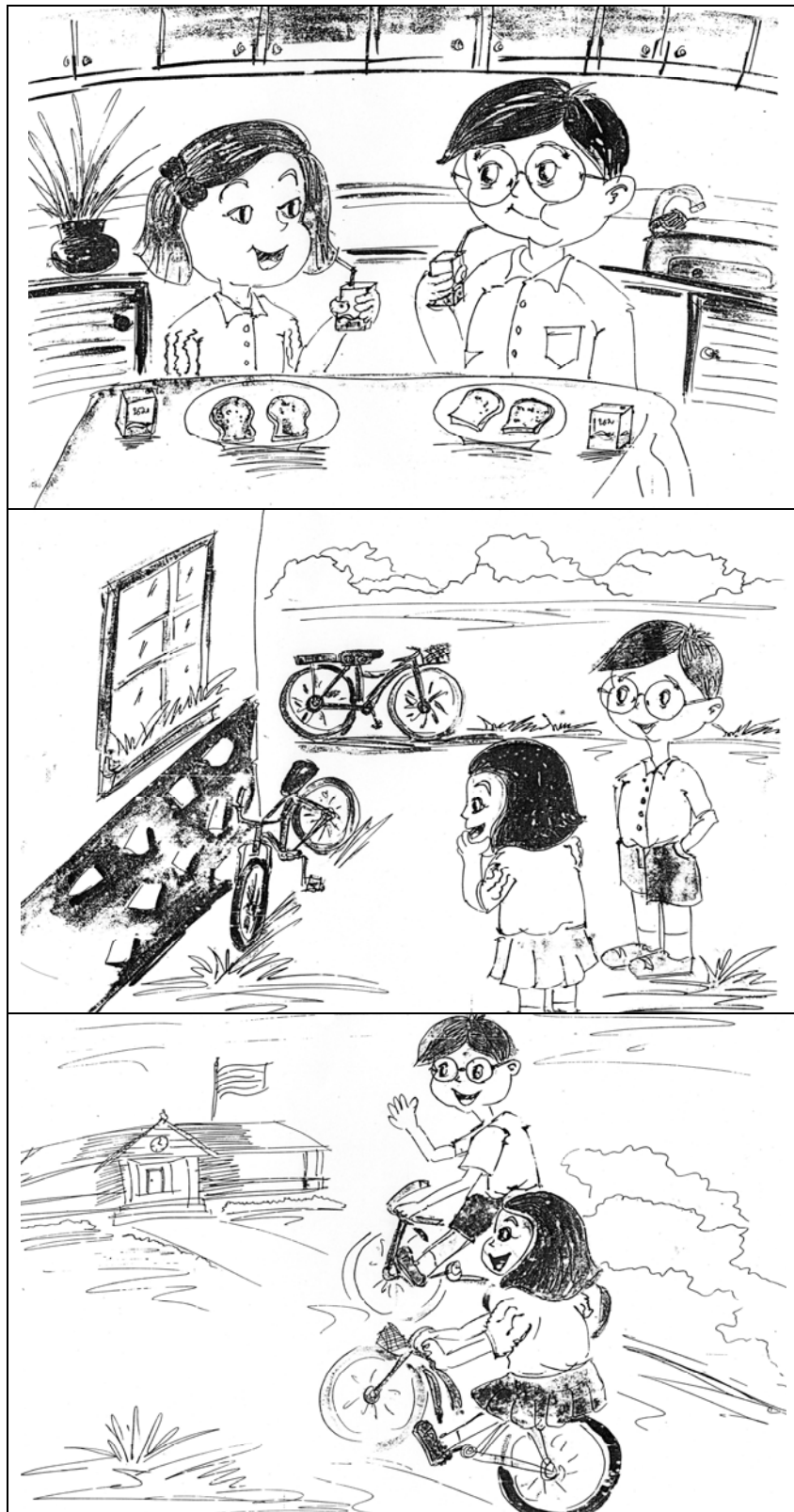
ครูถาม จริงใจและแสนดีมีกี่คน
พี่น้องลงนับดูซิ

ครูถาม จริงใจกินขนมปังกี่ชิ้น
ครูถาม จริงใจกินนมกี่กล่อง
ลงนับดูซิ

ครูถาม แสนดีกินขนมปังกี่ชิ้น
ครูถาม แสนดีกินนมกี่กล่อง
ลงนับดูซิ

ครูถาม จักรยานมีกี่คัน
ลงนับดูซิ

6. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนเกี่ยวกับการนับและรู้ค่าอีกครั้ง

- 6.1 จริงใจและแสนดีมีกันกี่คนพี่น้อง
- 6.2 ก่อนไปโรงเรียนจริงใจกินขนมปังกี่แผ่น นมกี่กล่อง
- 6.3 ก่อนไปโรงเรียนแสนดีกินขนมปังกี่แผ่น นมกี่กล่อง
- 6.4 จักรยานมีทั้งหมดกี่คัน
- 6.5 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผ่นภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1,2
4. ขนมปัง นม จักรยานคันเล็ก
5. ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ สมุด

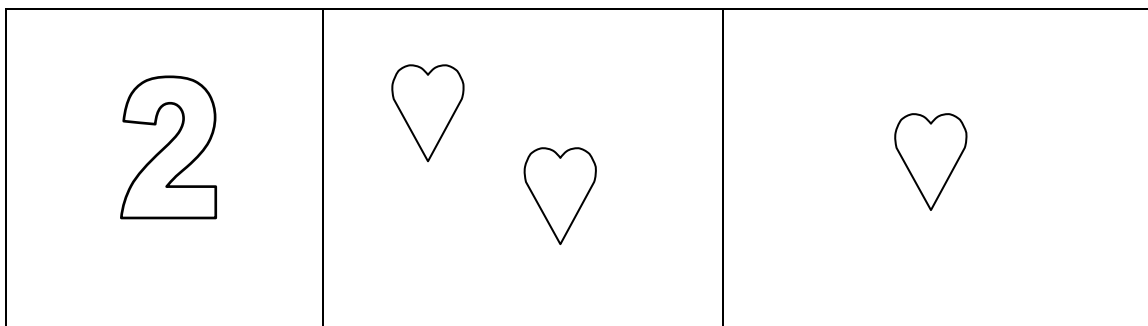
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

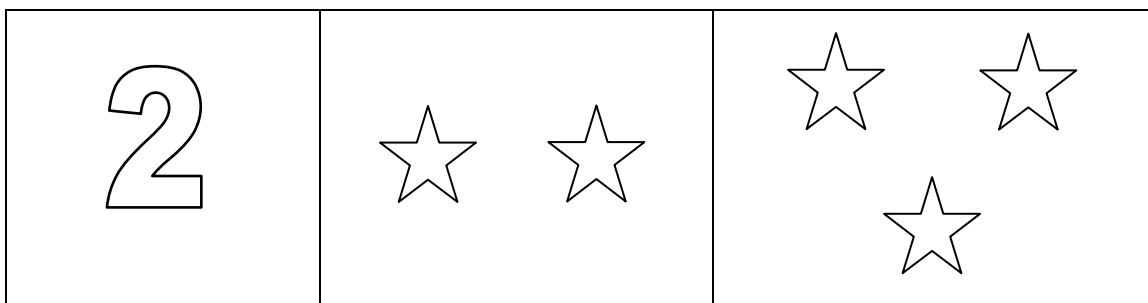
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 2 ภาพ

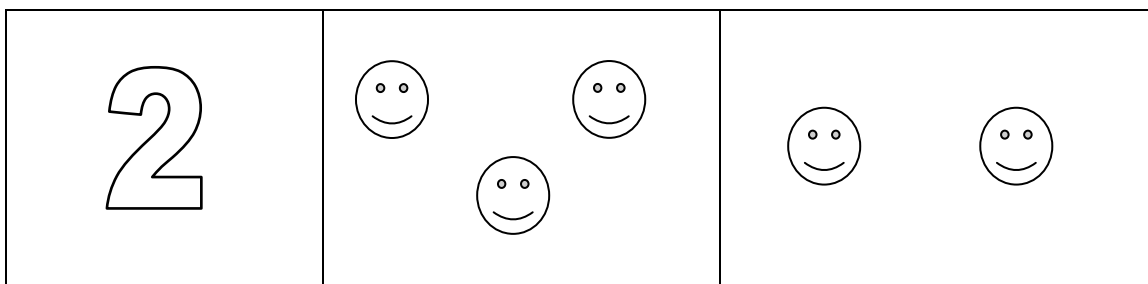
1.

2.

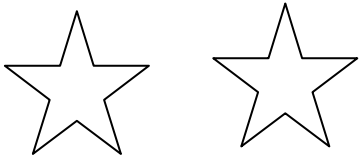
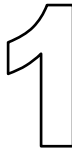
3.

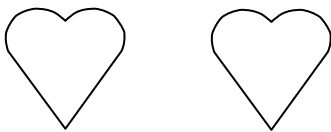
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

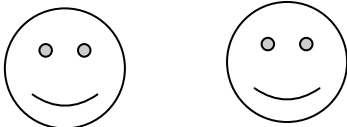
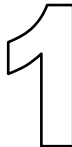
1.

		
---	---	---

2.

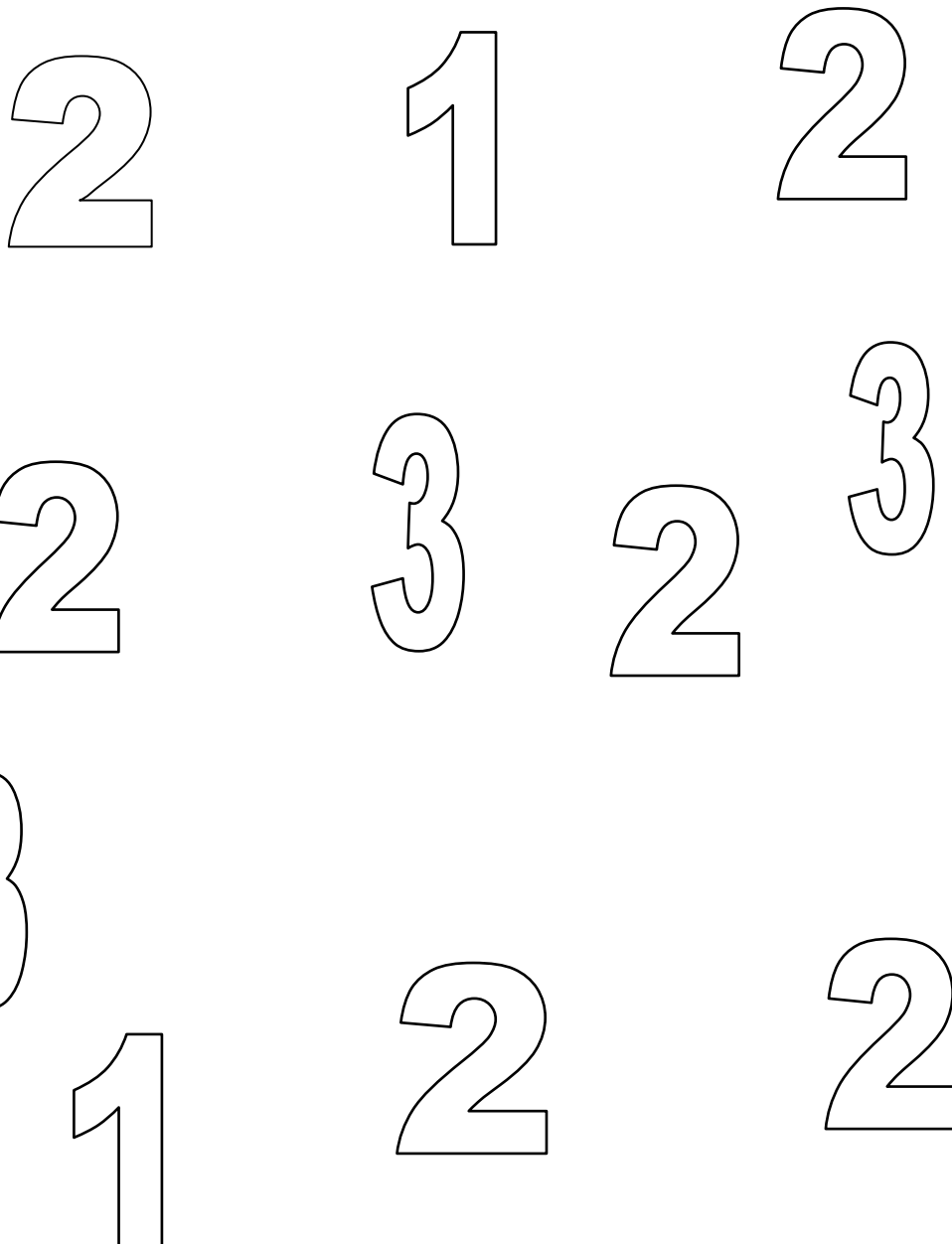
		
---	---	---

3.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 2

แบบฝึกหัด

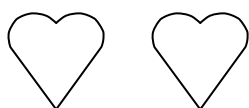
ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

2

2.

1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 3

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 3 มีค่าตรงกับหมายเลข 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 3 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 3 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 3

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1, 2 โดยครูเขียนเลข 1, 2 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1, 2 โดยให้นักเรียนเขียนเลข 1 และ 2 ในอากาศตามลำดับ
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1, 2 โดย
 - 3.1 ครูนับ 1 ให้นักเรียนยกมือขึ้นเหนือศีรษะ 1 ข้าง ครูนับ 2 ให้นักเรียนยกมือขึ้นเหนือศีรษะ 2 ข้าง (ครูทำให้นักเรียนดู 1 รอบ)
 - 3.2 ครูนับ 1 ให้นักเรียนยื่นมือไปข้างหน้า 1 ข้าง ครูนับ 2 ให้นักเรียนยื่นมือไปข้างหน้า 2 ข้าง (ครูทำให้นักเรียนดู 1 รอบ)
 - 3.3 ครูนับ 1 ให้นักเรียนกางมือไปด้านข้าง 1 ข้าง ครูนับ 2 ให้นักเรียนยื่นมือไปด้านข้าง 2 ข้าง (ครูทำให้นักเรียนดู 1 รอบ)
4. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับเลข 3 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

4.1 ครูวางแอปเปิ้ล 3 ผลลงบนโต๊ะ พร้อมกับบอกนักเรียนว่า “แอปเปิ้ลมีทั้งหมดมี 1 2 3 (นับ) แอปเปิ้ลมีทั้งหมด 3 ผล มีค่าเท่ากับหมายเลข 3” (ครูชูป้ายหมายเลข 3)

4.2 ครูทำตามข้อ 3.1 กับ นม 3 กล่อง และขนมเค้กอีก 3 ชิ้น

5. ครูแจกบัตรหมายเลข 3 ให้นักเรียนถือไว้บอกนักเรียนว่า “นี่คือหมายเลข 3 นะคะ”

6. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

เรื่องวันหยุดแสนสนุก

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้ชาย 3 คน ทั้งสามเป็นเพื่อนที่รักกันมาก

คนแรกชื่อหนึ่ง คนที่ 2 ชื่อ สอง และคนที่ 3 ชื่อ สาม

ทุกเช้าวันเสาร์ซึ่งเป็นวันหยุดที่เด็กทั้งสามคนชอบมากเป็นพิเศษคือไม่ต้องไปโรงเรียน และจะได้เล่นกันทั้งวัน

และที่ศาลาทำน้าบ้านของสามจึงกลายเป็นที่ประจำของเด็กทั้งสามคนไปโดยปริยาย เด็กทั้งสามจึงมีความสุขกับที่แห่งนี้เป็นอย่างมากการที่ได้เล่นและกินในสิ่งที่ไม่มีใครคอยห้าม

ทั้งสามคนตกลงกันว่าเมื่อมาเจอกันทุกครั้งให้แต่ละคนนำขนมมาแบ่งกันกินคนละอย่าง

หนึ่งนำนมมา 3 กล่อง

สองนำแอปเปิ้ลมา 3 ผล

สามนำขนมเค้กมา 3 ชิ้น

เมื่อทั้ง 3 คนมาถึงที่ศาลาริมน้ำ ทุกคนต่างหยิบ

ขนมของตนที่นำมาจากบ้าน ออกมาวางบนโต๊ะ

จากนั้นทั้ง 3 ก็แบ่งขนมกันกินอย่างเอร็ดอร่อย

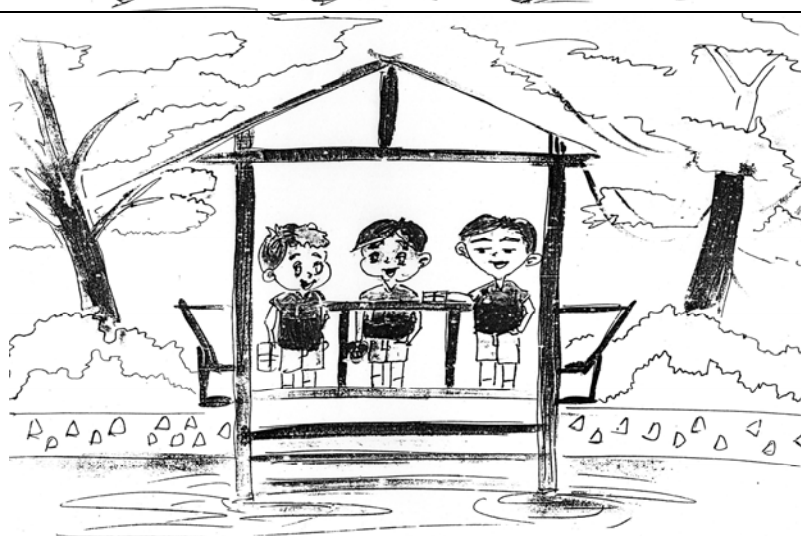
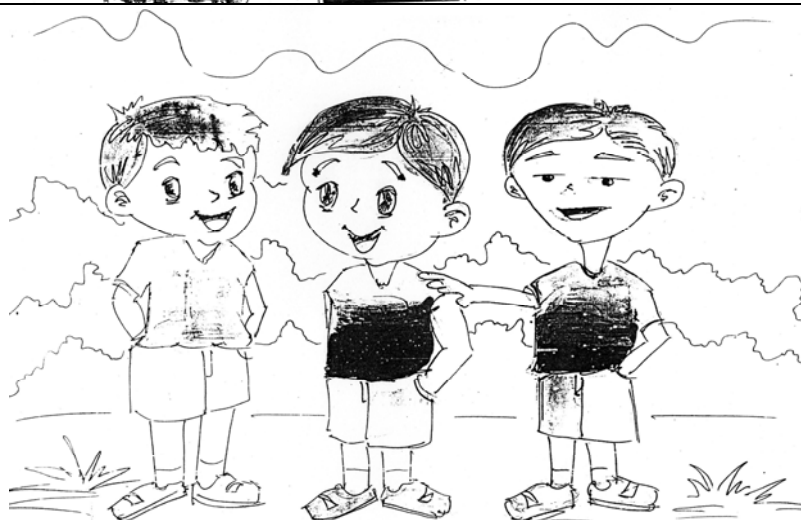
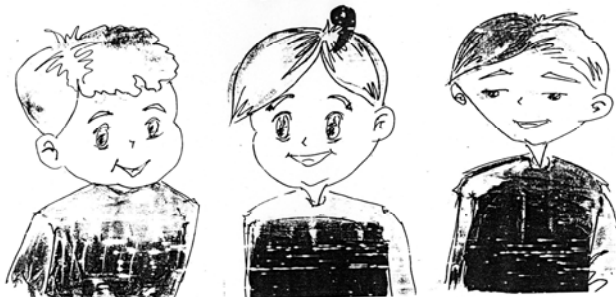
ครูถาม ในนิทานมีทั้งหมดกี่คน
ให้นักเรียนช่วยกันนับลงนับดูซิ

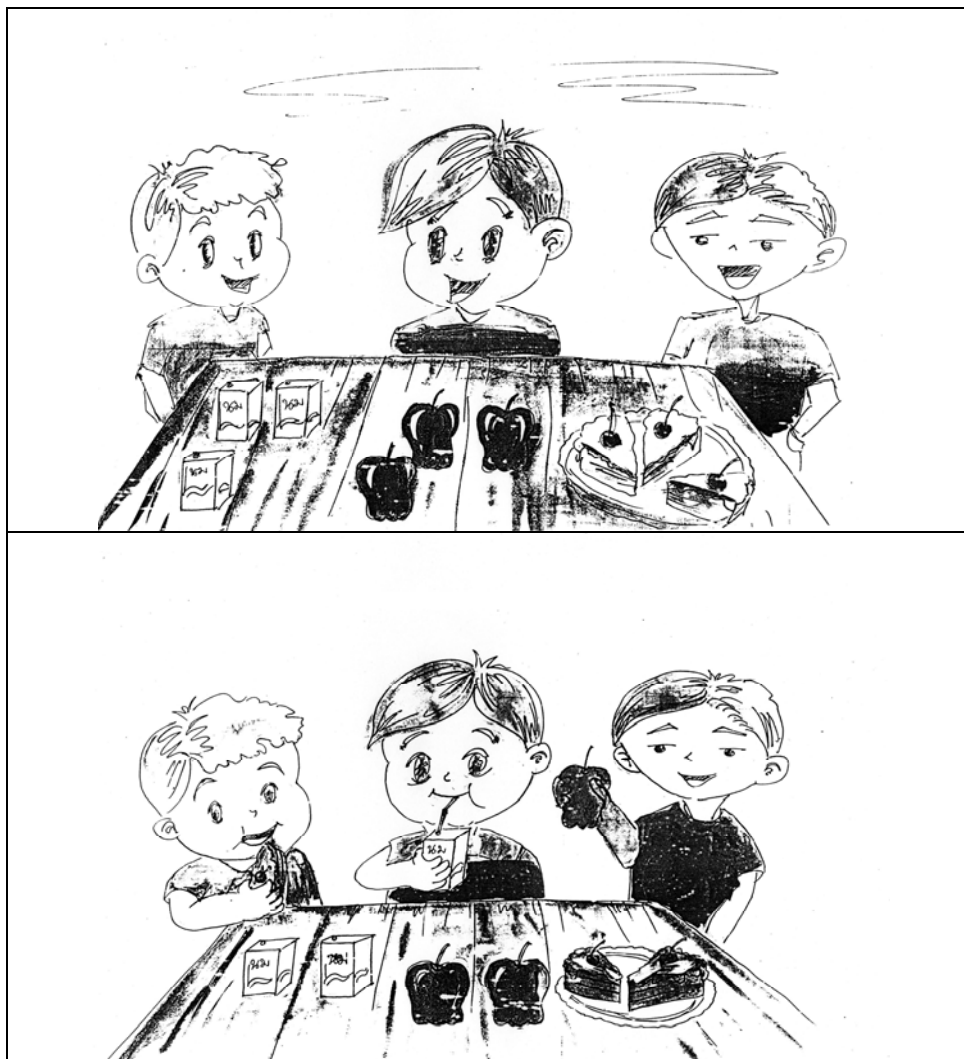
ครูถาม หนึ่งนำนมมากี่กล่อง
ให้นักเรียนช่วยกันนับ

ครูถาม สองนำแอปเปิ้ลไปกี่กล่อง
ให้นักเรียนช่วยกันนับ

ครูถาม สามนำเค้กมากี่ชิ้น
ให้นักเรียนช่วยกันนับ

ថ្ងៃទី០៦ វັນឈ្មោះបង
ប្រាំ

7. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูก็จะถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้
ทบทวนการนับอีกครั้ง

- 7.1 ในนิทานมีใครบ้าง
- 7.2 หนึ่งน้ำอะโรมากิน จำนวนเท่าใด
- 7.3 สองน้ำอะโรมากิน จำนวนเท่าใด
- 7.4 สามน้ำอะโรมากิน จำนวนเท่าใด
- 7.5 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. บัตรหมายเลข 1 2 3
4. ขนมหั้ก แอบเปิ้ล นม

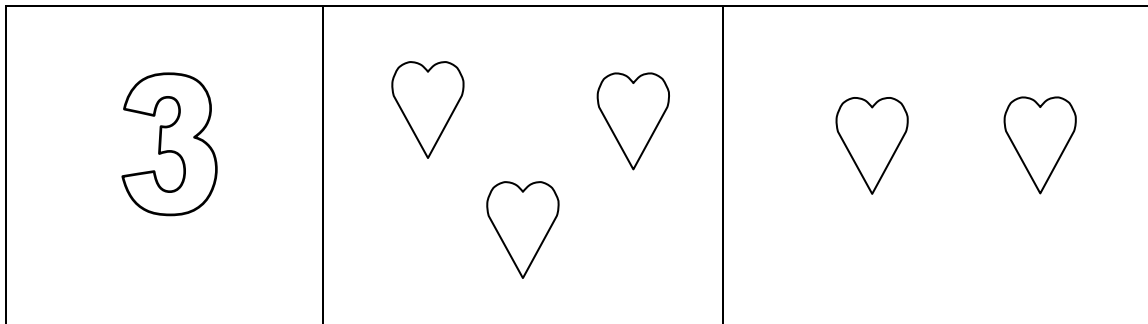
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

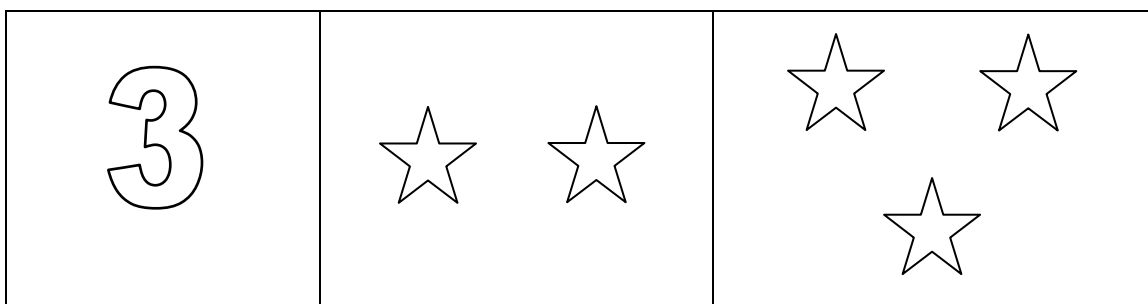
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 3 ภาพ

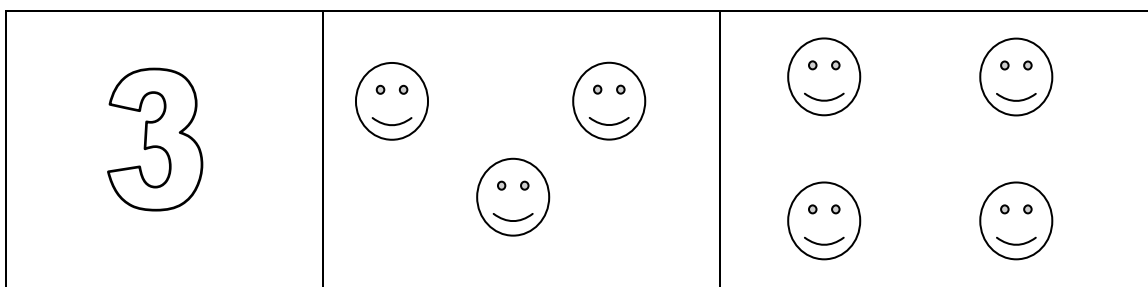
1.

2.

3.

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

1.

		
---	---	---

2.

		
---	---	---

3.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 3

3

1

3

2

3

2

3

3

3

3

1

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

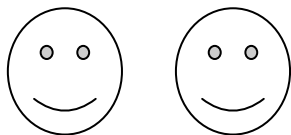
1

2.

2

3.

3

ชื่อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง ทบทวนการนับและรู้ค่าเลข 1 , 2 และ 3

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 1 , 2 และ 3 มีค่าตรงกับ
หมายเลข 1 , 2 และ 3

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 1 , 2 และ 3 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 1 , 2 และ 3 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 1 , 2 และ 3

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 และ 3 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 และ 3 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 และ 3 โดย
 - 2.1 ให้นักเรียนเขียนเลข 1 , 2 และ 3 ในอากาศตามลำดับ
 - 2.2 ครูเรียงบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ให้นักเรียนดูตามลำดับ 1 รอบ(ขณะวางบัตร หมายเลขลงบนโต๊ะครูนับตามไปด้วย) ให้นักเรียนนับตามครู
 - 2.3 ครูเก็บบัตรแล้ววางใหม่ขณะวางบัตรให้นักเรียนนับตามไปด้วย
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 และ 3 โดย
 - 3.1 ครูหยิบดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ ชูให้นักเรียนดูอย่างละ 1 ชิ้นตามลำดับ ครูถามนักเรียนว่า ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ ในมือครูมีกี่ชิ้น
 - 3.2 ครูหยิบนม ขนมหั้ว ชูให้นักเรียนดูอย่าง 2 ชิ้นตามลำดับ ครูถามนักเรียนว่า นม ขนมหั้ว ในมือครูมีกี่ชิ้น

3.3 ครูหยิบ นม แอบเปิด เค้ก ให้นักเรียนดูอย่างละ 3 ชิ้นตามลำดับ ครูถามนักเรียนว่า นม แอบเปิด สัมในมือครูมีกี่ผล

4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ให้นักเรียนถือไว้

5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับการทบทวน 1 , 2 และ 3 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

7. ครูชักชวนให้นักเรียนดูสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมาแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมามีกี่ชิ้น

7.1 ครูหยิบดอกไม้ 1 ดอก ถามนักเรียนว่าดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก

7.2 ครูหยิบดอกไม้ 2 ดอก ถามนักเรียนว่าดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก

7.3 ครูหยิบดอกไม้ 3 อัน ถามนักเรียนดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก

8. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ให้นักเรียนถือไว้

9. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ ก่อนเล่านิทาน

ดอกไม้ในแจกันของหนูดี

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักคนหนึ่ง
เด็กผู้หญิงคนนี้มีชื่อว่าหนูดี

หนูดีเป็นเด็กผู้หญิงที่ชอบดอกไม้มากเพราะ
ดอกไม้ทำให้หนูดีรู้สึกสดชื่นทุกครั้งที่ได้มอง และได้
ดมกลิ่นของดอกไม้เหล่านั้น

สิ่งที่หนูดีต้องทำทุกวันในตอนเช้า คือหนูดี
จะต้องไปตัดดอกไม้ที่กำลังเบ่งบานในสวนหน้าบ้าน
เพื่อนำดอกไม้มาปักแจกัน

หนูดีมีแจกันทั้งหมด 3 ใบด้วยกัน

แจกันใบที่ 1 เป็นแจกันอันเล็กสำหรับ
ปักดอกไม้ได้ 1 ดอก แจกันใบนี้หนูดีจะนำไปวางไว้ใน
ห้องนอนของหนูดี

แจกันใบที่ 2 สำหรับปักดอกไม้ได้ 2 ดอก
พอดี หนูดีจะนำแจกันใบนี้ไปวางไว้บนโต๊ะหน้าทีวี

แจกันใบที่ 3 สำหรับปักดอกไม้ได้ 3 ดอกพอดี
หนูดี จะนำแจกันใบนี้ไปวางไว้บนโต๊ะกินข้าว

เมื่อหนูดีเก็บดอกไม้เสร็จก็นำดอกไม้มาปักลง
ในแจกันทั้ง 3 อันที่เตรียมเอาไว้อย่างสวยงาม

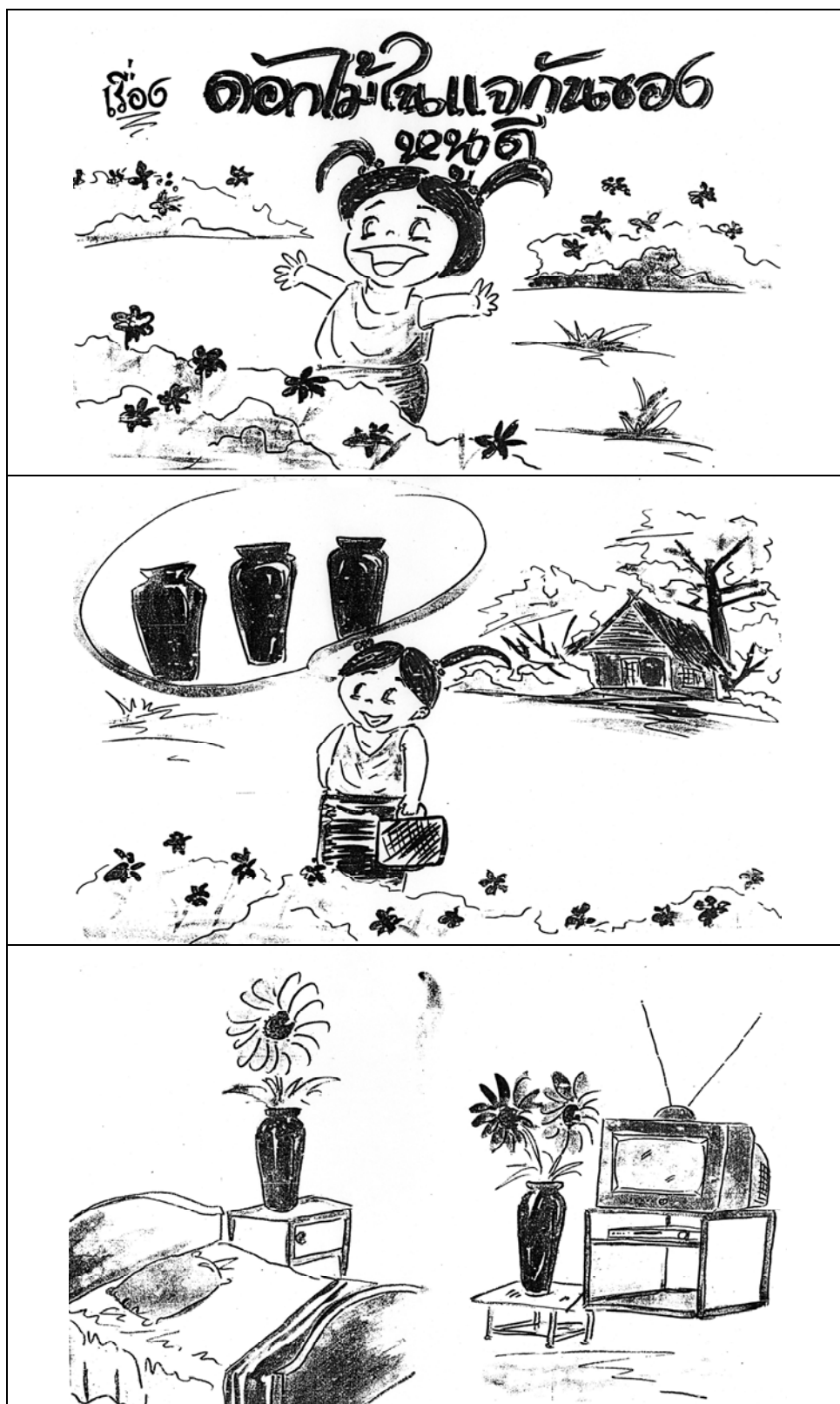
ครูถามว่า แจกันมีทั้งหมดกี่ใบ
ลองนับดูสิ

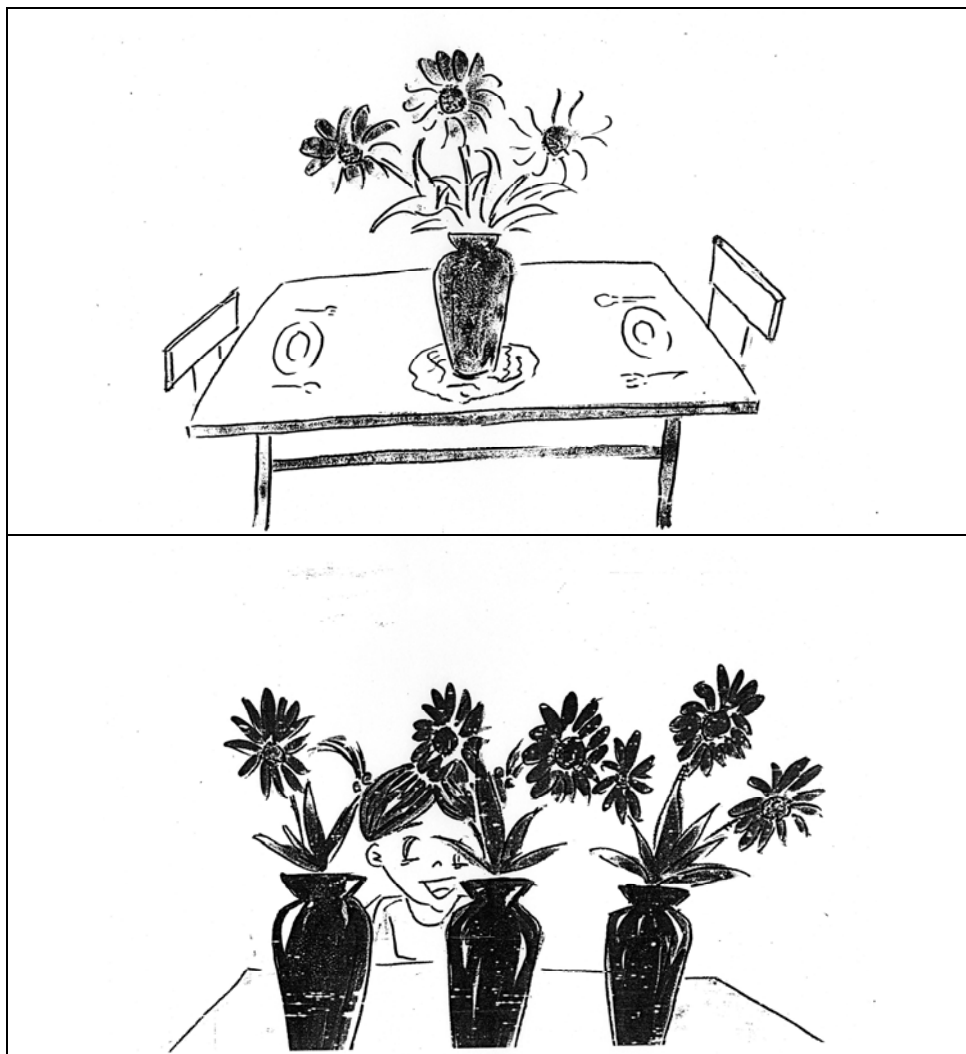
ครูถามว่า แจกันใบที่ 1 ปัก
ดอกไม้ได้กี่ดอก ให้นักเรียนนับ

ครูถามว่า แจกันใบที่ 2 ปัก
ดอกไม้ได้กี่ดอก ให้นักเรียนนับ

ครูถามว่า แจกันใบที่ 3 ปัก
ดอกไม้ได้กี่ดอก ให้นักเรียนนับ

ครูให้นักเรียนปักดอกไม้ลงใน
แจกันตามรูป

10. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูก็จะถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

- 10.1 แจกกันดอกไม้ของหนูดีมีกี่ใบ
- 10.2 แจกกันใบที่ 1 ปักดอกไม้ได้กี่ดอก
- 10.3 แจกกันใบที่ 2 ปักดอกไม้ได้กี่ดอก
- 10.4 แจกกันใบที่ 3 ปักดอกไม้ได้กี่ดอก
- 10.5 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. ดอกไม้ แจกัน
3. นม แอบเปิด เค้ก
4. ดินสอ ไม้บรรทัด ยางลบ
5. นม ขนมน้ำ
6. แผ่นภาพนิทานประกอบการเล่า
7. บัตรหมายเลข 1-3

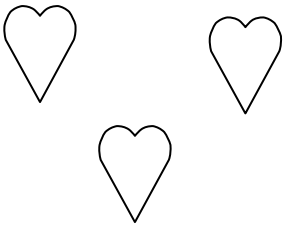
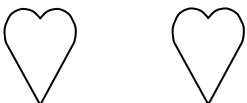
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

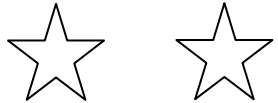
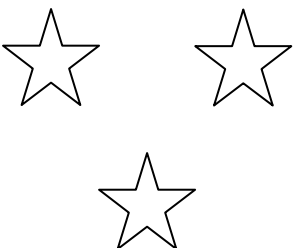
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

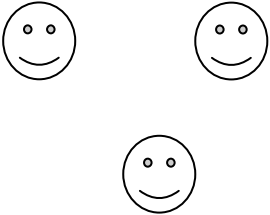
1.

3		
---	---	---

2.

2		
---	---	--

3.

1		
---	---	--

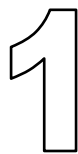
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

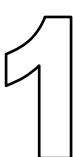
1.

		
---	---	---

2.

		
---	---	---

3.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนโยงภาพกับหมายเลขที่กำหนดให้ 1-3

1.

2

2.

3

3.

1

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 4

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 4 มีค่าตรงกับหมายเลข 4

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 4 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 4 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 4

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 และ 3 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 และ 3 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบ ให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ ครูชี้ให้นักเรียนนับ 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับ 1 , 2 และ 3 ดังนี้
 - 2.1 ครูวางบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ให้นักเรียนดูซ้ำ ๆ พร้อมกับนับตามไปด้วย
 - 2.2 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.1 อีกครั้ง ให้นักเรียนนับตาม
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 และ 3 โดย
 - 3.1 ครูหยิบดอกกุหลาบ สีแดง สีชมพู สีขาว ชูให้นักเรียนดูสีละ 1 ดอกตามลำดับครูถามนักเรียนว่า ดอกกุหลาบสีแดง สีชมพู สีขาว ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.2 ครูหยิบดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด ชูให้นักเรียนดูอย่าง 2 ขึ้นตามลำดับ ครูถามนักเรียนว่า ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด ในมือครูมีกี่ชิ้น
 - ครูหยิบ ส้ม แอปเปิ้ล กล้วย ชูให้นักเรียนดูอย่าง 3 ผลตามลำดับ ครูถามนักเรียนว่า ส้ม แอปเปิ้ล กล้วย ในมือครูมีกี่ผล
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ให้นักเรียนถือไว้

5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 และ 3 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับเลข 4 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

6.1 ครูหยิบภาพสุนัข ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า สุนัขมีขา 4 ขา ลองนับดูซิ 1 2 3 4 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 4 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 4)

6.2 ครูหยิบภาพแมว ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า แมวมีขา 4 ขา ลองนับดูซิ 1 2 3 4 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 4 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 4)

6.3 ครูหยิบภาพหมู ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า หมูมีขา 4 ขา ลองนับดูซิ 1 2 3 4 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 4 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 4)

6.4 ครูหยิบภาพยีราฟ ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า ยีราฟมีขา 4 ขา ลองนับดูซิ 1 2 3 4 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 4 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 4)

7. ครูแจกบัตรหมายเลข 4 ให้นักเรียนถือไว้

8. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

เรื่องหนูนานักคิด

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักคนหนึ่ง มีชื่อว่าหนูนานี้ หนูนานายุครบ 4 ขวบพอดี

วันหนึ่งที่หน้าบ้านของหนูนานขณะที่หนูนากำลัง นั่งเล่นชิงช้าอย่างสนุกสนานอยู่นั้น หนูนาก็หันไปเห็น สุนัขตัวหนึ่งที่กำลังเดินผ่านมา

หนูนามองไปที่ขาของสุนัขตัวนั้น แล้วคิด “คนมีขา 2 ข้างก็เดินได้แล้ว แต่สุนัขต้องมีขาถึง 4 ข้าง จึงจะเดินได้ ”

หนูนานจึงคิดต่อไปถึงสัตว์ตัวอื่น ๆ ที่มีขา 4 ข้าง เหมือนสุนัข

สัตว์ 4 เท้าที่หนูนาคิดถึงเป็นตัวแรก คือ ช้าง ช้างเป็นสัตว์ที่มีลำตัวใหญ่มาก และมันก็มีขา 4 ข้าง เหมือนกับสุนัข

สัตว์ 4 เท้าตัวที่ 2 คือหมูเป็นสัตว์ที่คนเลี้ยงไว้ เป็นอาหาร และมันก็มีขา 4 ข้างเหมือนกับสุนัข

สัตว์ 4 เท้าตัวที่ 3 คือ ยีราฟเป็นสัตว์ที่มีคอยาว มีลำตัวเป็นลายจุด และมันก็มีขา 4 ข้างเหมือนกัน

สัตว์ 4 เท้าตัวที่ 4 คือ เสือ ซึ่งเป็นสัตว์ที่ดุร้าย และมันก็มีขา 4 ข้างเหมือนกัน

สัตว์ 4 เท้าที่หนูนาคิดถึงมีทั้งหมด 4 ตัว ก็พอดี กับที่แม่เดินมาตามหนูนานเข้าบ้าน หนูนานจึงเดินเข้า บ้านอย่างมีความสุข

ครูถามว่า หนูนานายุเท่าใด
ลองนับดูซิ

ครูถามว่า สุนัขมีขาที่ขา
ลองนับดูซิ

ครูถามว่า ช้างมีขาที่ขา
ลองนับดูซิ

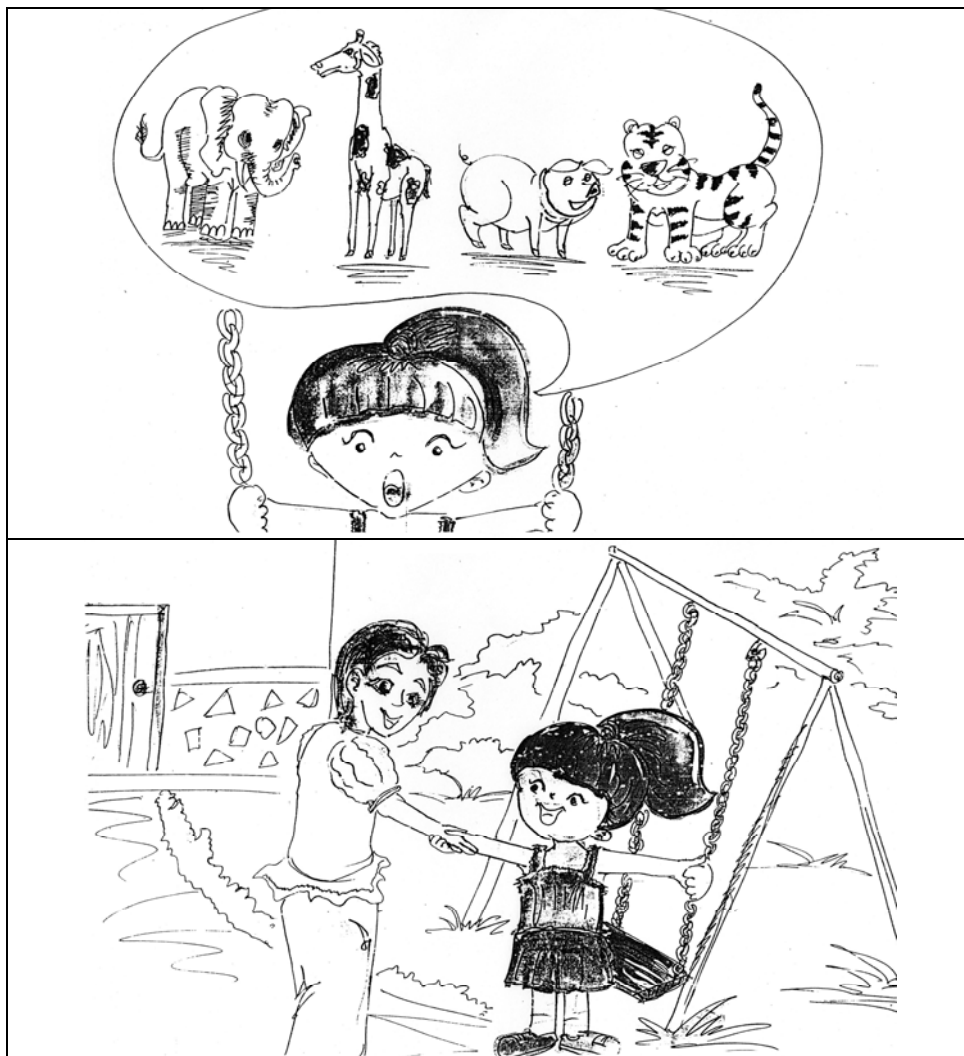
ครูถามว่า หมูมีขาที่ขา
ลองนับดูซิ

ครูถามว่า ยีราฟมีขาที่ขา
ลองนับดูซิ

ครูถามว่า เสือมีขาที่ขา
ลองนับดูซิ

ครูถามว่า สัตว์ที่หนูนาคิดถึงมี
ทั้งหมดกี่ตัวอะไรบ้าง

9. เมื่อครูเล่นนิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวน การนับอีกครั้ง

- 9.1 หนูนายเท่าใด
- 9.2 สุนัขมีกี่ขา
- 9.3 ช้างมีกี่ขา
- 9.4 หมูมีกี่ขา
- 9.5 ยีราฟมีกี่ขา
- 9.6 เสือมีกี่ขา
- 9.7 สัตว์ที่หนูนาคิดถึงมีทั้งหมดกี่ตัว
- 9.8 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. บัตรหมายเลข 1-4
4. ดอกกุหลาบ ดินสอ ปากกา ไม้บรรทัด ส้ม แอปเปิ้ล กล้วย

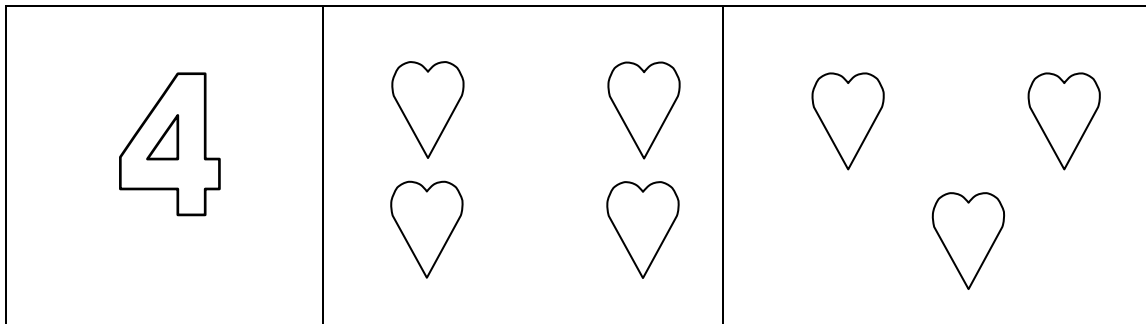
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

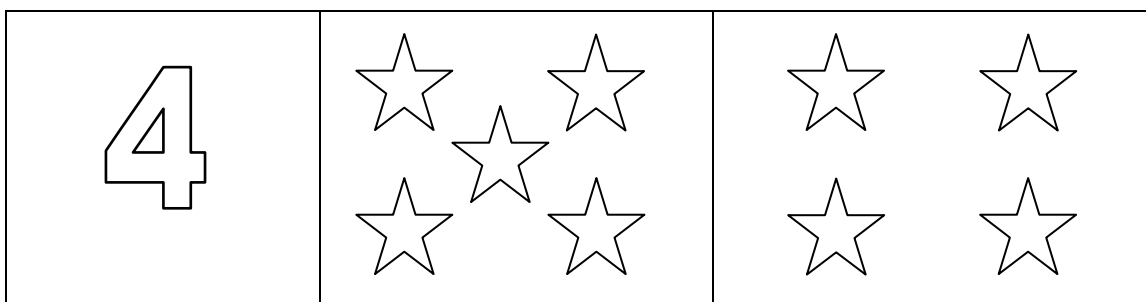
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 4 ภาพ

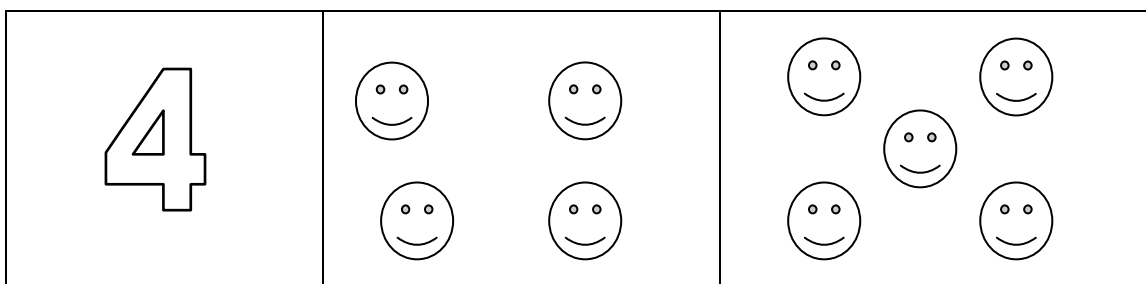
1.

2.

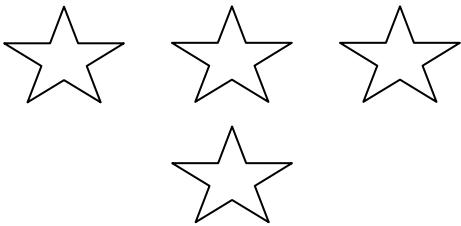
3.

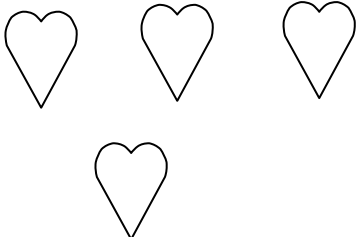
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

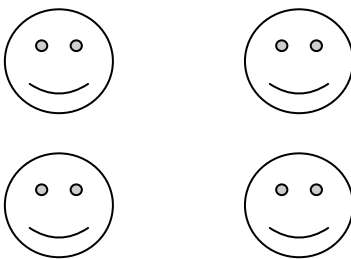
1.

	2	4
---	---	---

2.

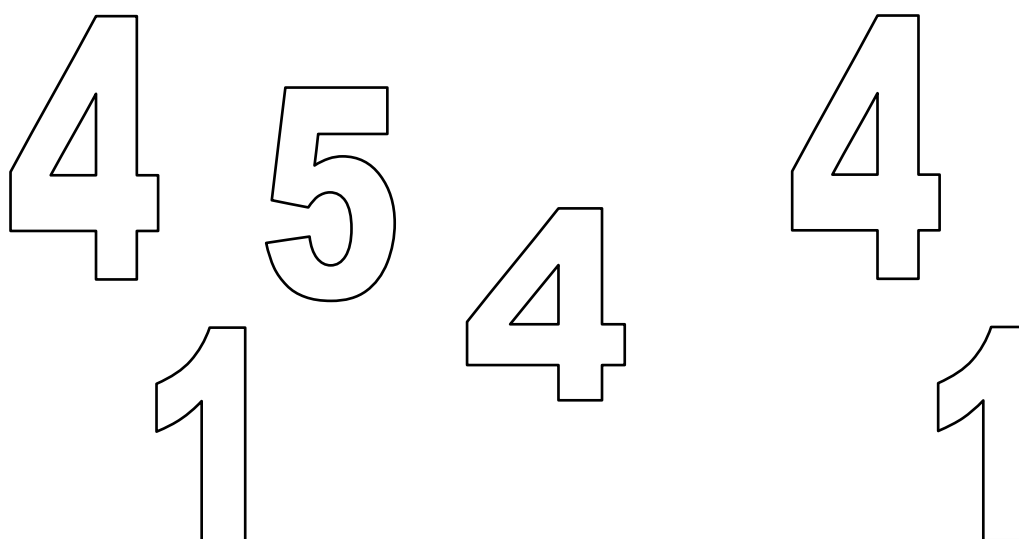
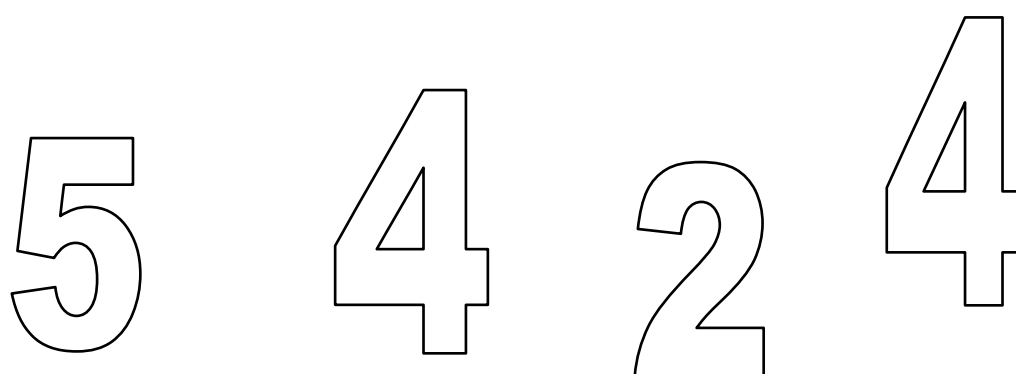
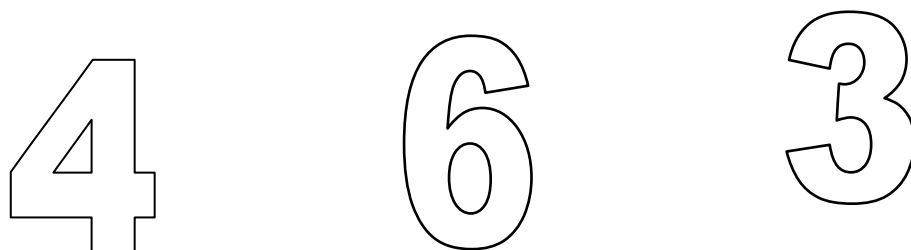
	4	5
---	---	---

3.

	3	4
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 4

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

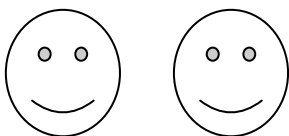
1

2.

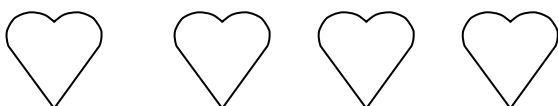
3

3.

4

4.

2

ชื่อ _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 5

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 5 มีค่าตรงกับหมายเลข 5

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 5 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 5 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 5

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 และ 4 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 และ 4 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบ ให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ ครูชี้ให้นักเรียนนับ 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับ 1 , 2 , 3 และ 4 ดังนี้
 - 2.1 ครูวางบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 และ 4 ให้นักเรียนดูซ้ำ ๆ พร้อมกับนับตามไปด้วย
 - 2.2 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.1 อีกครั้ง ให้นักเรียนนับตาม
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 และ 4 โดยให้นักเรียนทำกิจกรรม “ร้อยมาลัย”
 - 3.1 ครูนำเชือกพร้อมเข็ม จำนวน 4 เส้นต่อคน ตรงปลายเชือกแต่ละเส้นมีบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 และ 4 ติดไว้ทุกเส้นแนะนำให้นักเรียนรู้วิธีการร้อยมาลัย
 - 3.2 ครูแสดงวิธีร้อยมาลัยให้นักเรียนดู โดยหยิบเชือกที่มีบัตรหมายเลข 1 ชูให้นักเรียนดู ครูบอกนักเรียนเชือกหมายเลข 1 ต้องใช้ดอกลำเจียก 1 ดอก ครูหยิบดอกลำเจียกจำนวน 1 ดอกแล้วร้อยให้นักเรียนดู
 - 3.3 ครูปฏิบัติตามข้อ 3.2 กับเชือกเส้นที่ 2 , 3 และ 4

3.4 ครุณำมาลัยทั้ง 4 เส้นติดบนกระดานตามลำดับ แล้วชักชวนให้นักเรียนปฏิบัติตาม (ให้เชื่อนักเรียนครั้งละ 1 เส้นเมื่อร้อยเสร็จ 1 เส้นถึงจะให้เส้นต่อไป)

4. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับเลข 5 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

4.1 ครูหยิบรูปขนมเค้ก ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า ขนมเค้กมี 5 ชิ้น ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 5 (ครูชูบัตรหมายเลข 5)

4.2 ครูหยิบขนมเค้กของจริงขึ้นมาจำนวน 5 ชิ้นวางบนโต๊ะให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า ขนมเค้กมี 5 ชิ้น ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 5 (ครูชูบัตรหมายเลข 5)

4.3 ครูหยิบเทียนสีขาว ของจริงจำนวน 5 เล่ม ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่า เทียนสีขาวมีทั้งหมด 5 เล่ม ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 5 (ครูชูบัตรหมายเลข 5)

4.4 ครูปฏิบัติตามข้อ 4.3 กับเทียน สีแดง และสีส้ม

5. ครูแจกบัตรหมายเลข 5 ให้นักเรียนถือไว้บอกนักเรียนว่า"นี่คือหมายเลข 5 นะคะ"

6. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

วันเกิดของน้อย

กาลครั้งหนึ่งมีครอบครัวอยู่ครอบครัวหนึ่ง ๆ นี้ มีกันทั้งหมด 5 คน คือ พ่อ แม่ พี่ชาย น้อย และ น้องสาว น้อยเป็นลูกชายคนที่ 2 ของพ่อกับแม่

วันนี้เป็นวันเกิดของน้อยพ่อกับแม่จึงซื้อขนมเค้กให้เป็นของขวัญในวันเกิดให้แก่ น้อย น้อยมองขนมเค้กด้วยความดีใจ

พ่อบอกว่าปีนี้น้อยมีอายุครบ 5 ปีพอดีบนขนมเค้กจึงมีเทียนปักอยู่ทั้งหมด 5 เล่มด้วยกัน น้อยลองนับเทียนที่ปักอยู่บนขนมเค้กดูก็มีจำนวน 5 เล่มจริง ๆ

น้อยกล่าวขอบคุณพ่อกับแม่พร้อมกับเป่าเทียนทั้ง 5 เล่มให้ดับ เมื่อเทียนดับลงทุกคนต่างปรบมือและอวยพรให้น้อยมีความสุข และเป็นเด็กดีตลอดไป

น้อยตัดขนมเค้กจากชิ้นใหญ่ให้ได้จำนวน 5 ชิ้น เพื่อจะได้พอดีกับจำนวนสมาชิกในบ้านที่มีกันอยู่ 5 คน หลังจากนั้น ทุกคนต่างกินขนมเค้กของน้อยกันคนละชิ้นอย่างเอร็ดอร่อย

ครูถามว่า ครอบครัวของน้อย มีกันทั้งหมดกี่คนลองนับดูซิ

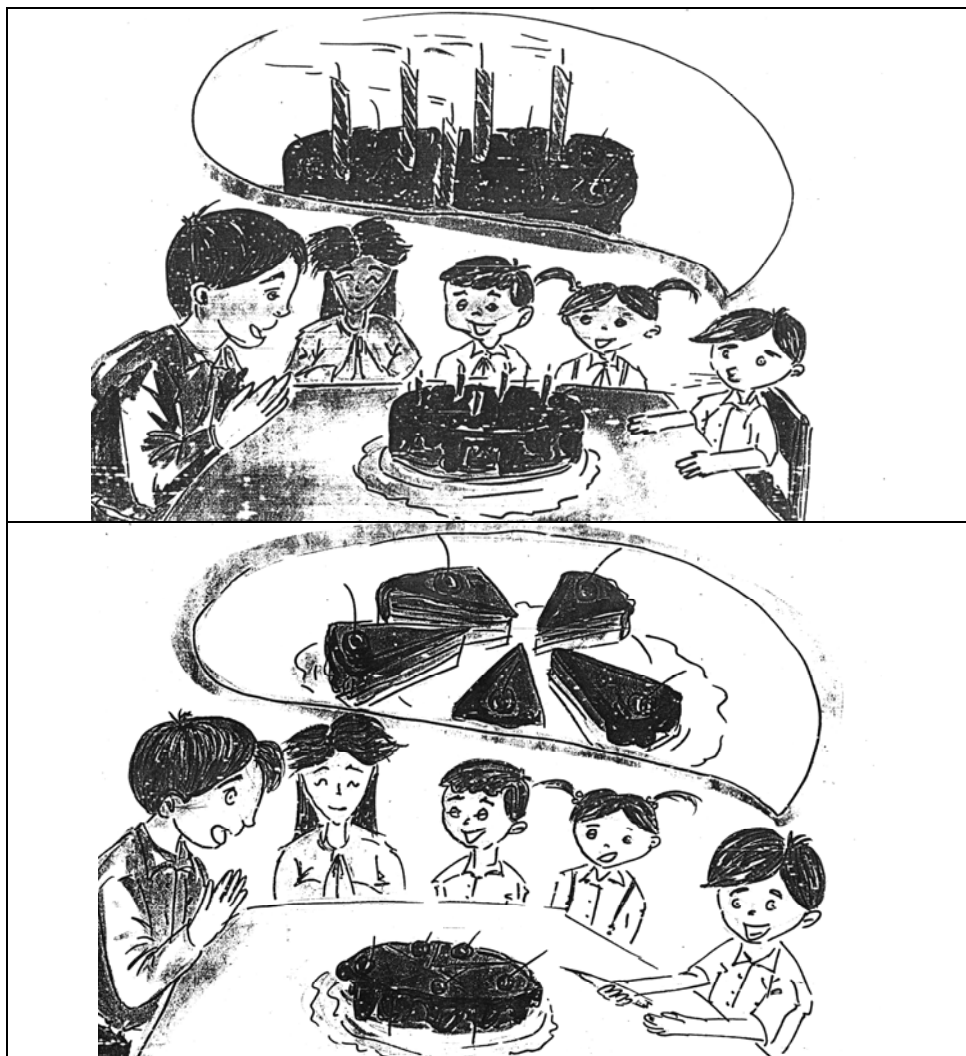
ครูถามว่า ปีนี้น้อยอายุเท่าใด ลองนับดูซิ

ครูถามว่า บนขนมเค้กมีเทียน กี่เล่ม ลองนับดูซิ

ครูถามว่า ขนมเค้กที่น้อยตัด มีทั้งหมดกี่ชิ้นลองนับดูซิ

ဖိစပ် ချိတ်စာရပ်နာဠ

7. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

- 7.1 ครอบครัวของน้อยมีกันทั้งหมดกี่คน
- 7.2 ปีนี้น้อยอายุเท่าใด
- 7.3 บนขนมเค้กมีเทียนทั้งหมดกี่เล่ม
- 7.4 น้อยตัดขนมเค้กได้กี่ชิ้น

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผ่นภาพนิทานประกอบการเล่า
3. บัตรหมายเลข 1-5
4. เข็ม เข็อก ดอกดาวเรือง
5. ขนมหั้ก
6. เพี้ยน

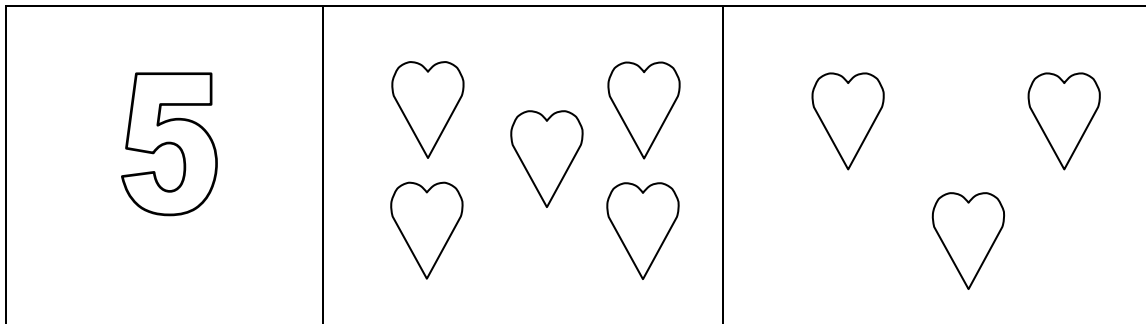
การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 5 ภาพ

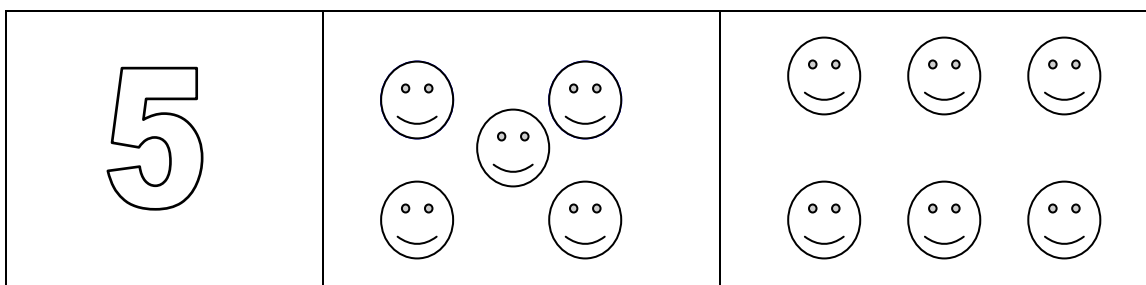
1.

2.

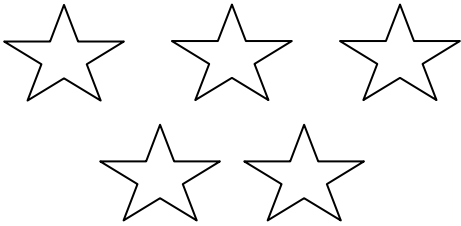
3.

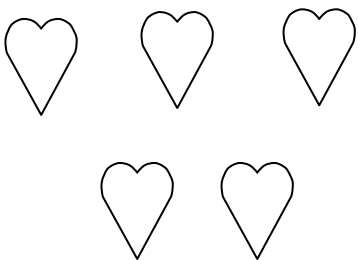
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

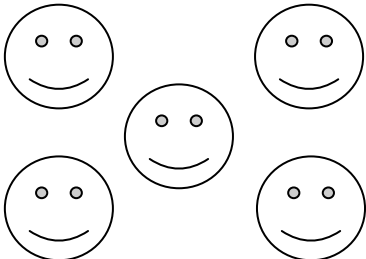
1.

	5	4
---	---	---

2.

	6	5
---	---	---

3.

	5	7
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 5

5

6

5

5

5

8

5

6

9

8

5

5

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

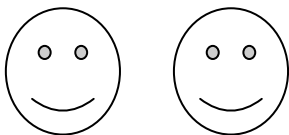
1

2.

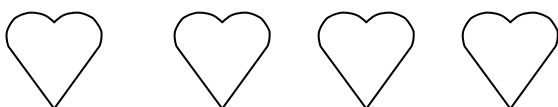
3

3.

4

4.

5

5.

2

ชื่อ _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง ทบทวนการนับและรู้ค่า 1-5

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 มีค่าตรงกับหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 บนกระดาน ครูให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดยครูให้นักเรียนลากเส้นผ่านตัวเลข
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดย
 - 3.1 ครูหยิบโป๊ 1 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มือครูมีกี่อัน
 - 3.2 ครูหยิบโป๊ 2 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มือครูมีกี่อัน
 - 3.3 ครูหยิบโป๊ 3 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มือครูมีกี่อัน
 - 3.4 ครูหยิบโป๊ 4 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มือครูมีกี่อัน
 - 3.5 ครูหยิบโป๊ 5 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มือครูมีกี่อัน
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ให้นักเรียนถือไว้
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-5 ดังนี้
 - 6.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
 - 6.2 ครูแจกโป๊ปให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น
 - 6.3 ครูหยิบโป๊ปใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-5 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่โป๊ป 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่โป๊ป 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง
 - 6.4 ครูให้เด็กลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนจนครบทั้ง 5 หมายเลข
7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับการทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 พร้อมกับรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป
8. ครูชักชวนให้นักเรียนดูสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมาแล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบว่าสิ่งของที่ครูหยิบขึ้นมามีกี่ชิ้น
 - 8.1 ครูหยิบลูกโป่งสีขาวยาว 1 ใบ ถามนักเรียนว่าลูกโป่งสีขาวยาวในมือครูมีกี่ใบ
 - 8.2 ครูหยิบลูกโป่งสีเขียว 2 ใบ ถามนักเรียนว่าลูกโป่งสีเขียวในมือครูมีกี่ใบ
 - 8.3 ครูหยิบลูกโป่งสีแดง 3 ใบ ถามนักเรียนว่าลูกโป่งสีแดงในมือครูมีกี่ใบ
 - 8.4 ครูหยิบลูกโป่งสีฟ้า 4 ใบ ถามนักเรียนว่าลูกโป่งสีฟ้าในมือครูมีกี่ใบ
 - 8.5 ครูหยิบลูกโป่งสีชมพู 5 ใบ ถามนักเรียนว่าลูกโป่งสีชมพูในมือครูมีกี่ใบ
9. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ให้นักเรียนถือไว้
10. ขึ้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ ก่อนเล่านิทาน

ลูกโป่งหลากสี

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักคนหนึ่ง
เด็กผู้หญิงคนนี้มีชื่อว่ากุ่มนาง

กุ่มนางเป็นลูกคนเดียวของพ่อกับแม่และเป็น
เด็กที่มีความประพฤติเรียบร้อยเชื่อฟังพ่อแม่ ปีนี้
กุ่มนางมีอายุครบ 5 ปี

วันเด็กปีนี้แม่จึงพากุ่มนางไปเดินเที่ยวงานที่
จัดเป็นประจำทุกปีซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก

เมื่อแม่และกุ่มนางมาถึงงานวันเด็ก ทั้งแม่และ
กุ่มนางต่างพากันเดินเที่ยวอย่างมีความสุข จนกระทั่ง
เย็นแม่และกุ่มนางจึงพากันกลับบ้าน

ขากลับในมือของกุ่มนางมีลูกโป่งเต็มไปหมด
และมีหลายสีด้วยกัน

เมื่อถึงบ้านกุ่มนางจึงแยกสีของลูกโป่งออกจาก
กัน ซึ่งมีทั้งหมด 5 สี มีสีขาว 1 ลูก สีเขียว 2 ลูก สี
แดง 3 ลูก สีฟ้า 4 ลูก และสีชมพู 5 ลูก

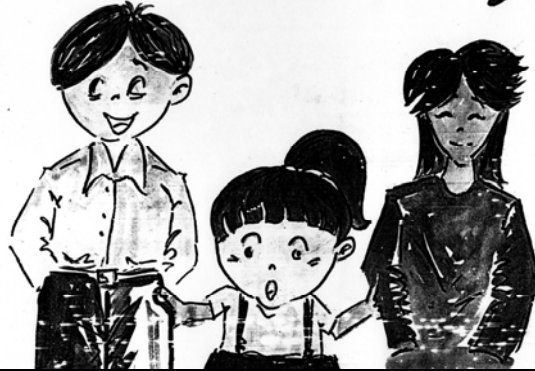
กุ่มนางอยากเห็นลูกโป่งนาน ๆ จึงเอาลูกโป่ง
ทั้ง 5 สีที่แยกแล้วไปไปผู้ติดไว้กับระเปียงหน้าบ้าน
ตามลำดับจำนวนลูกโป่ง 1 – 5 แล้วนั่งดูอย่างมี
ความสุข

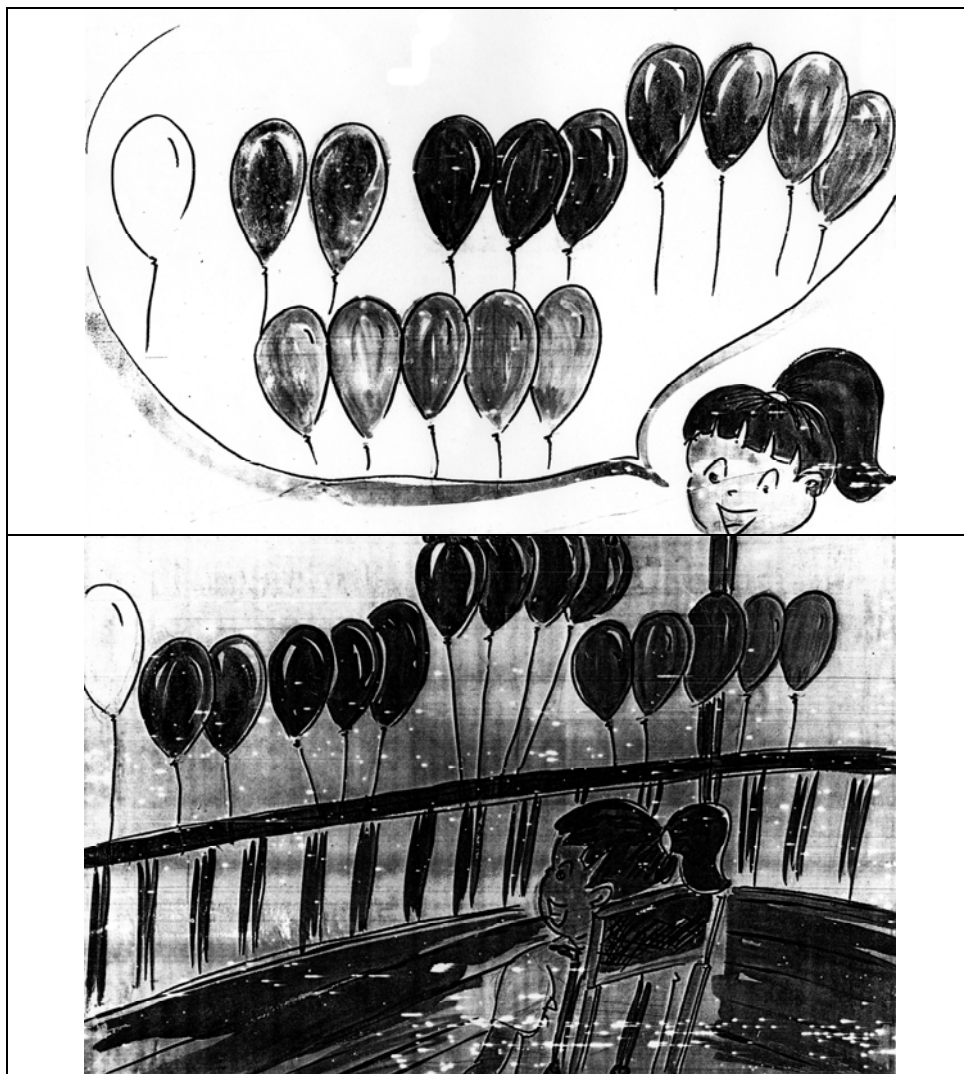
ครูดถามว่า กุ่มนางอายุเท่าใด

ครูดถามว่า ลูกโป่งของกุ่มนาง
มีกี่สี สีอะไรบ้างลองนับดูซิ

ครูดถามว่า กุ่มนางเอาอะไร
ไปผู้ติดไว้มีกี่สีและสีอะไรบ้าง
ลองนับดูซิ

မိမိတို့ အိမ်ထောင် ၁-၅

11. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูก็ถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวน การนับอีกครั้ง

- 11.1 กุ้งนางอายุเท่าใด
- 11.2 ลูกโป่งของกุ้งนางมีกี่สี
- 11.3 ลูกโป่งสีขาวยมีกี่ใบ
- 11.4 ลูกโป่งสีเขียวมีกี่ใบ
- 11.5 ลูกโป่งสีแดงมีกี่ใบ
- 11.6 ลูกโป่งสีฟ้ามีกี่ใบ
- 11.7 ลูกโป่งสีชมพูมีกี่ใบ
- 11.8 ที่ระเบียงบ้านกุ้งนางเอาอะไรไปผูกไว้มีกี่สี
- 11.9 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. บัตรหมายเลข 1 – 5
4. ลูกโป่ง
5. ปิ๊ปปี้ กล้อง

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

2

3

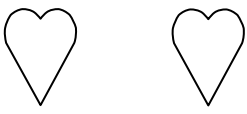
4

5

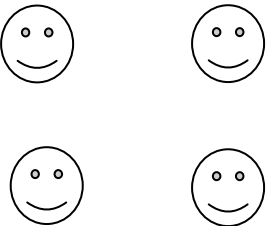
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

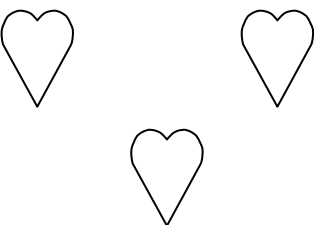
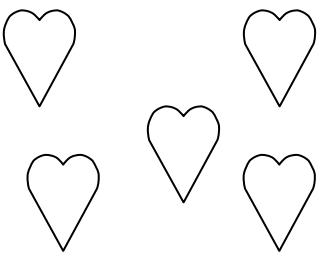
1.

1		
---	---	---

2.

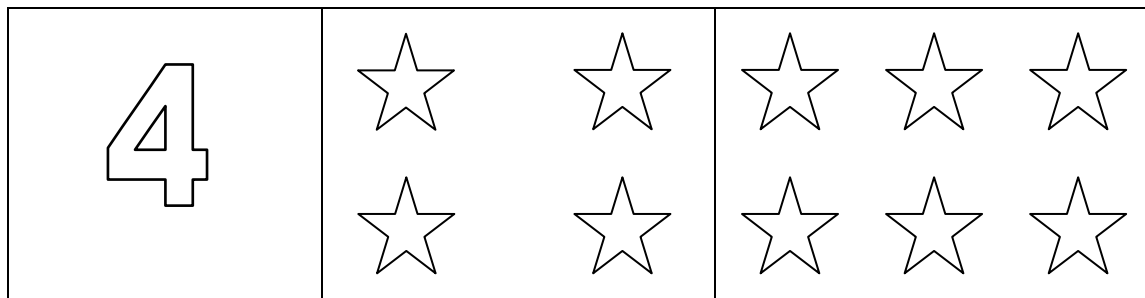
2		
---	---	--

3.

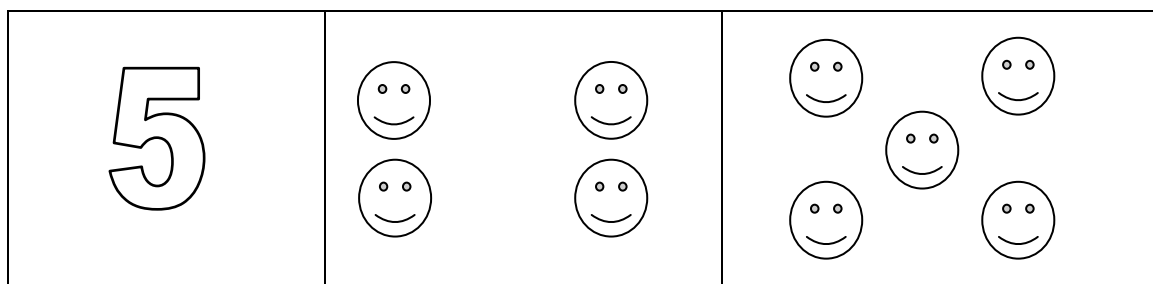
3		
---	---	--

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

4.

5.

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทที่หมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

1.

	1	3
---	----------	----------

2.

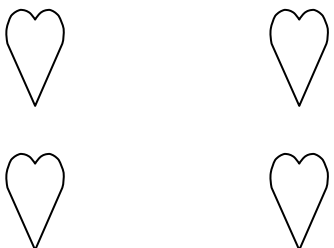
	4	2
---	----------	----------

3.

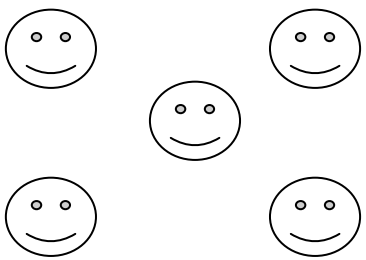
	4	3
---	----------	----------

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทที่หมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

4.

		
---	---	---

5.

		
--	--	--

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

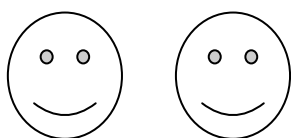
1

2.

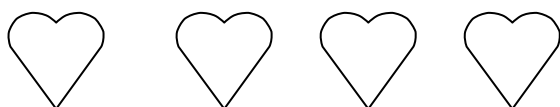
3

3.

4

4.

5

5.

2

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 6

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 6 มีค่าตรงกับหมายเลข 6

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 6 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 6 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 6

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดยครูให้นักเรียนลากเส้นผ่านตัวเลข
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 โดย
 - 3.1 ครูหยิบช็อกโกแลต 1 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ช็อกโกแลตในมือครูมีกี่อัน
 - 3.2 ครูหยิบช็อกโกแลต 2 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ช็อกโกแลตในมือครูมีกี่อัน
 - 3.3 ครูหยิบช็อกโกแลต 3 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ช็อกโกแลตในมือครูมีกี่อัน
 - 3.4 ครูหยิบช็อกโกแลต 4 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ช็อกโกแลตในมือครูมีกี่อัน
 - 3.5 ครูหยิบช็อกโกแลต 5 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ช็อกโกแลตในมือครูมีกี่อัน
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ให้นักเรียนถือไว้
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 และ 5 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-5 ดังนี้

6.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ

6.2 ครูแจกช็อกโกแลตให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น

6.3 ครูหยิบช็อกโกแลตใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-5 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ช็อกโกแลต 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่ช็อกโกแลต 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง

6.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 5 หมายเลข

7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับหมายเลข 6 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

7.1 ครูหยิบรูปดอกไม้ขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปดอกไม้ในมือครูมีดอกไม้ทั้งหมด 6 ดอก ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 6 (ครูชูบัตรหมายเลข 6)

7.2 ครูหยิบรูปดอกไม้ขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปดอกไม้ในมือครูมีกลีบดอกทั้งหมด 6 กลีบ ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 6 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 6)

8. ครูแจกบัตรหมายเลข 6 ให้นักเรียนถือไว้

9. ขึ้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

รูปวาดของอ้อม

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่ออ้อมเป็นนักเรียน ชั้น ป.6 อ้อมเป็นเด็กที่ชอบวาดรูปมาก ทุกวันตอนเย็นหลังเลิกเรียนอ้อมมักจะชวนแก้วซึ่งเป็นเพื่อนสนิทมาวาดรูปด้วยกันที่บ้านของอ้อม โดยมีอ้อมคอยสอน

วันนี้อ้อมสอนให้แก้ววาดรูปดอกไม้ อ้อมจึงเริ่มวาดรูปดอกไม้ให้แก้วดูเป็นตัวอย่าง

อ้อมเริ่มวาดรูปจากวงกลมซึ่งเป็นส่วนของเกสรดอกไม้ แล้ววาดเส้นโค้งเป็นรูปครึ่งวงกลมเพื่อเป็นกลีบดอกพร้อมกับบอกแก้วว่า“นี่คือกลีบดอก” มีทั้งหมด 6 กลีบ วาดให้ติดกับเกสรก็จะได้ออกไม้แสนสวย 1 ดอกพอดี

เมื่ออ้อมวาดรูปดอกไม้เสร็จจึงให้แก้ววาดตามที่สอน

แก้ววาดรูปดอกไม้ได้ตามที่อ้อมสอนทุกอย่าง คือมีเกสร และมีกลีบดอกอีกจำนวน 6 กลีบเหมือนกัน

จากนั้นทั้ง 2 คนต่างช่วยกันระบายสีรูปดอกไม้ อย่างสนุกสนานและต่างก็ภูมิใจในฝีมือของตนเอง

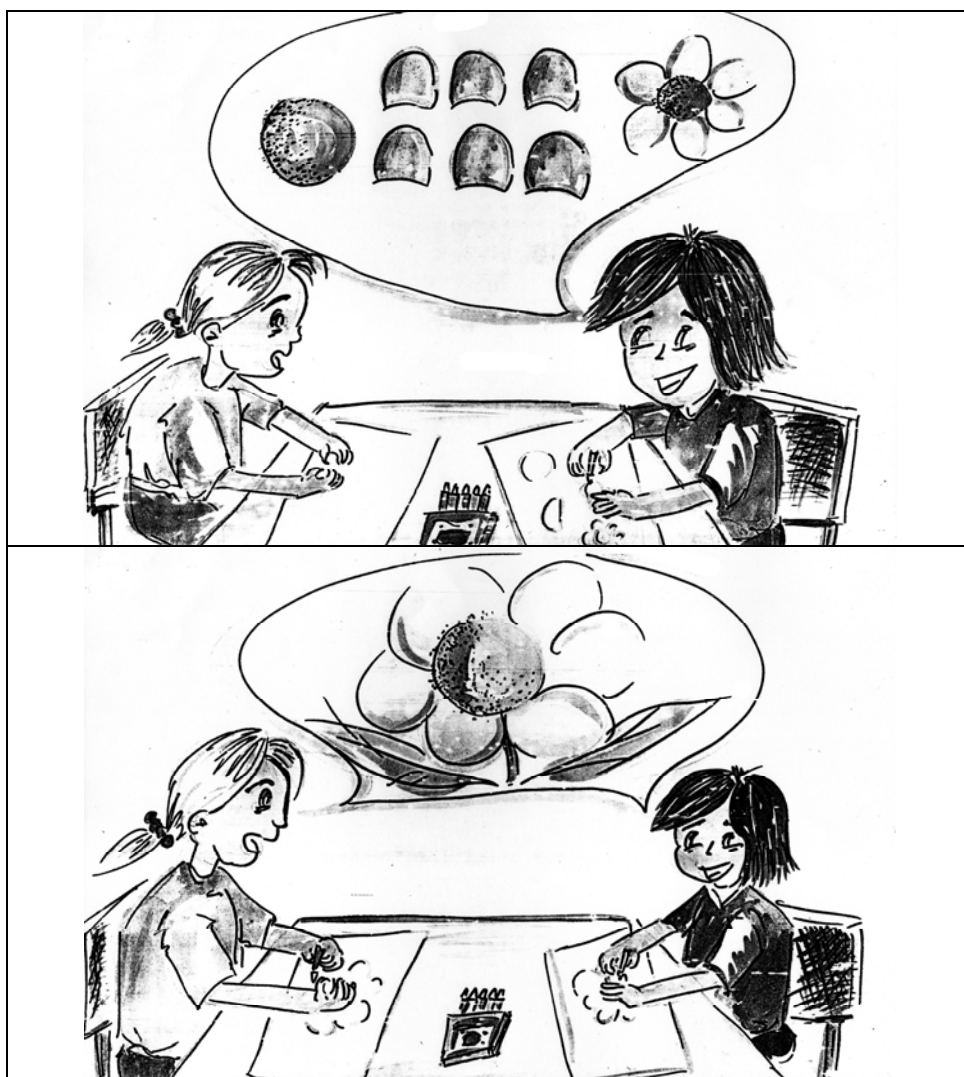
ครูถามว่า อ้อมเรียนอยู่ชั้น
ป. ไหน

ครูถามว่า กลีบดอกไม้ของ
อ้อมมีทั้งหมดกี่กลีบลองนับ
ดูสิ

ครูถามว่า กลีบดอกไม้ของแก้วมี
ทั้งหมดกี่กลีบลองนับดูสิ

ခိတ် ၆ သိက္ခာတရားဝိသေ ၆

เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวน การนับอีกครั้ง

1. ช่อมเรียนอยู่ชั้น ป. ไหน
2. กลีบดอกไม้ที่ช่อมวาดมีทั้งหมดกี่กลีบ
3. กลีบดอกไม้ของแก้วมีทั้งหมดมีกี่กลีบ
4. ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. บัตรหมายเลข 1-6
4. ซีดีเอกโกแลต
5. ดอกไม้
6. กล้อง

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

2

3

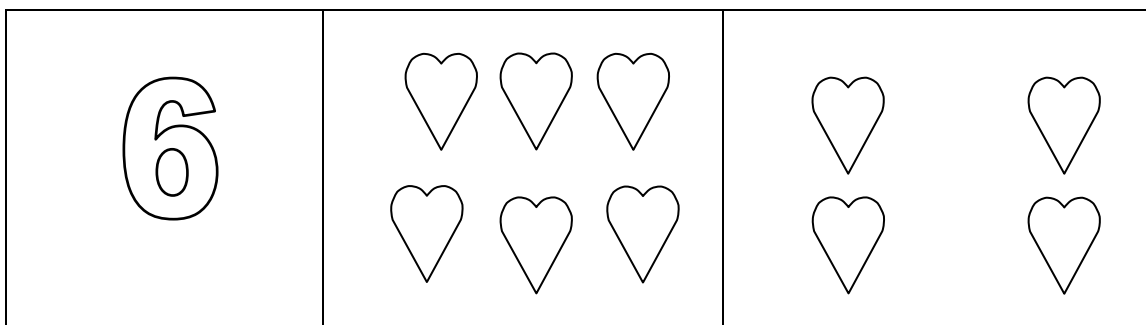
4

5

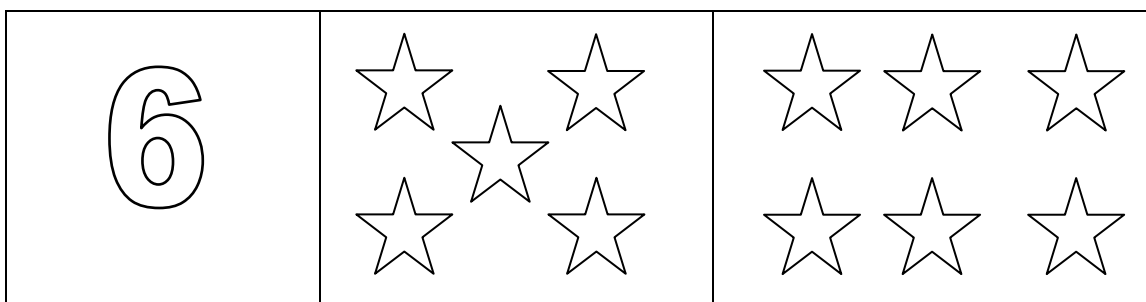
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 6 ภาพ

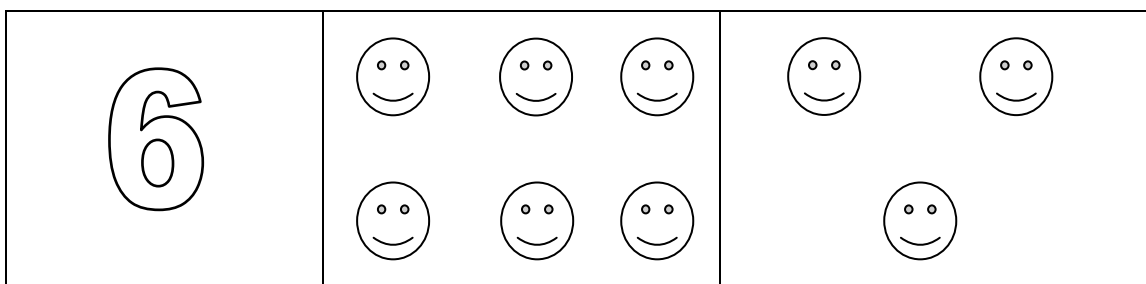
1.

2.

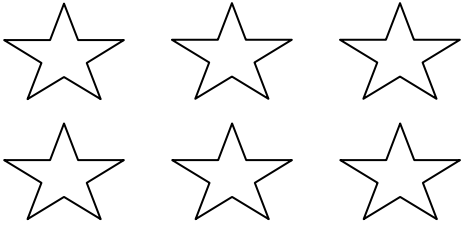
3.

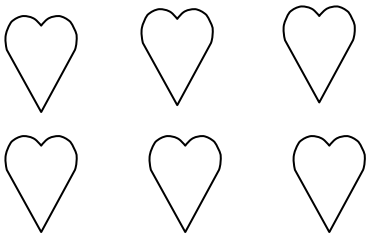
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหับหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

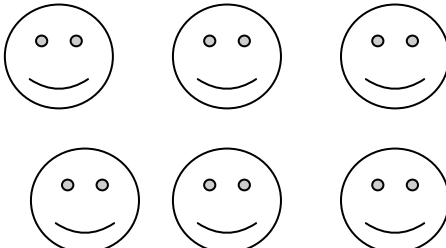
1.

	6	4
---	---	---

2.

	6	5
---	---	---

3.

	3	6
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 6

6

6

3

5

6

2

6

6

5

4

6

5

6

6

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1

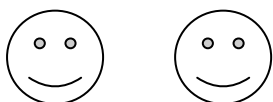
1

2.

3

3.

4

4.

5

5.

2

6.

6

ชื่อ _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 9 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 7

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 7 มีค่าตรงกับหมายเลข 7

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 7 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 7 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 7

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 โดยครูให้นักเรียนลากเส้นผ่านตัวเลข
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 โดย
 - 3.1 ครูหยิบดอกไม้ 1 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.2 ครูหยิบดอกไม้ 2 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.3 ครูหยิบดอกไม้ 3 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.4 ครูหยิบดอกไม้ 4 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.5 ครูหยิบดอกไม้ 5 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
 - 3.6 ครูหยิบดอกไม้ 6 ดอก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ดอกไม้ในมือครูมีกี่ดอก
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 ให้นักเรียนถือไว้
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 และ 6 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน

6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-6 ดังนี้

6.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ

6.2 ครูแจกหลอดดูดน้ำให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น

6.3 ครูหยิบหลอดดูดน้ำใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-6 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่หลอดดูดน้ำ 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่หลอดดูดน้ำ 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้เด็กดูเป็นตัวอย่าง

6.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 6 หมายเลข

7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับหมายเลข 7 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

7.1 ครูหยิบรูปต้นมะม่วงขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปต้นมะม่วงในมือครูมีทั้งหมด 7 ต้น ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

7.2 ครูหยิบรูปต้นมะพร้าวขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปต้นมะพร้าวในมือครูมีทั้งหมด 7 ต้น ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

7.3 ครูหยิบรูปต้นกล้วยขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปต้นกล้วยในมือครูมีทั้งหมด 7 ต้น ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

7.4 ครูหยิบรูปต้นมะละกอขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปต้นมะละกอในมือครูมีทั้งหมด 7 ต้น ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

8. ครูแจกบัตรหมายเลข 7 ให้นักเรียนถือไว้

9. ขึ้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

ความฝันของข้าวตู

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารักคนหนึ่ง
เด็กผู้หญิงคนนี้มีชื่อว่าข้าวตู

ข้าวตูเป็นเด็กที่ชื่นชอบในความงดงามของ
ธรรมชาติมาก

คืนหนึ่งหลังจากข้าวตูเข้านอน ข้าวตูก็ได้ฝัน
ในฝันข้าวตูได้ไปเที่ยวสวนผลไม้ที่มีความสวยงามมาก
และมีผลไม้มากมายหลายชนิด

ผลไม้ต้นแรกที่ข้าวตูเห็นคือต้นมะม่วงข้าวตูนับ
ต้นมะม่วงที่ละต้น มีทั้งหมด 7 ต้น

ข้าวตูเดินต่อไปก็เจอต้นมะพร้าวข้าวตูนับต้น
มะพร้าวอีกมีทั้งหมด 7 ต้น

ข้าวตูเดินต่อไปอีกก็เจอต้นกล้วยข้าวตูนับต้น
กล้วยอีกมีทั้งหมด 7 ต้น

ต้นสุดท้ายที่ข้าวตูเจอคือต้นมะละกอข้าวตูนับ
ต้นมะละกอมีทั้งหมด 7 ต้น

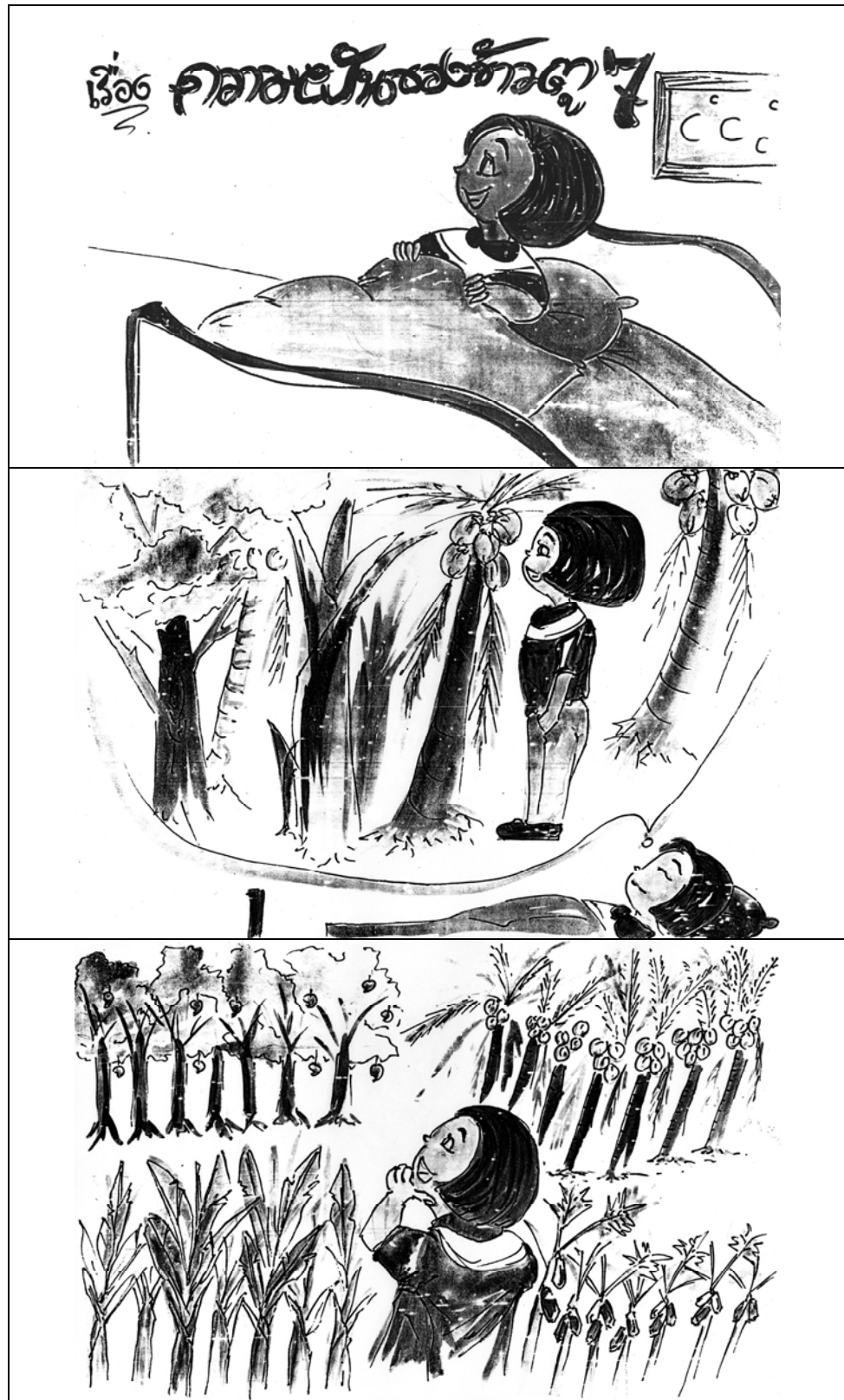
ในฝันข้าวตูกำลังจะเดินต่อไปก็ได้ยินเสียงแม่
เรียก ข้าวตูหันไปตามเสียงพอดีข้าวตูลืมตาตื่นขึ้นมา
ข้าวตูเห็นแม่มายืนเรียกอยู่ใกล้ ๆ ข้าวตูจึงเล่าความ
ฝันให้แม่ฟัง

ต้นมะม่วงที่ข้าวตูเจอมีกี่ต้น
ลองนับดูซิ

ต้นมะพร้าวที่ข้าวตูเจอมีกี่ต้น
ลองนับดูซิ

ต้นกล้วยที่ข้าวตูเจอมีกี่ต้น
ลองนับดูซิ

ต้นมะละกอที่ข้าวตูเจอมีกี่ต้น
ลองนับดูซิ

9. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

- 9.1 ต้นมะม่วงที่ข้าวตุกเจอมีกี่ต้น
- 9.2 ต้นมะพร้าวที่ข้าวตุกเจอมีกี่ต้น
- 9.3 ต้นกล้วยที่ข้าวตุกเจอมีกี่ต้น
- 9.4 ต้นมะละกอที่ข้าวตุกเจอมีกี่ต้น
- 9.5 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1-7
4. ดอกไม้
5. หลอดดูดน้ำ
6. กลัง

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของเด็ก
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

6

2

3

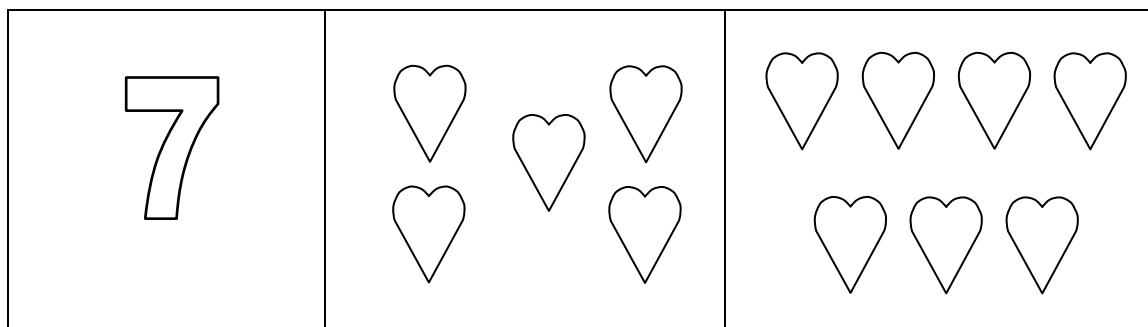
4

5

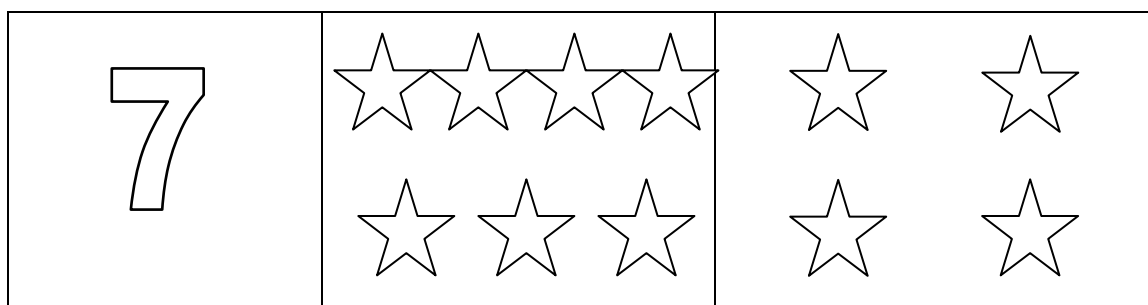
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 7 ภาพ

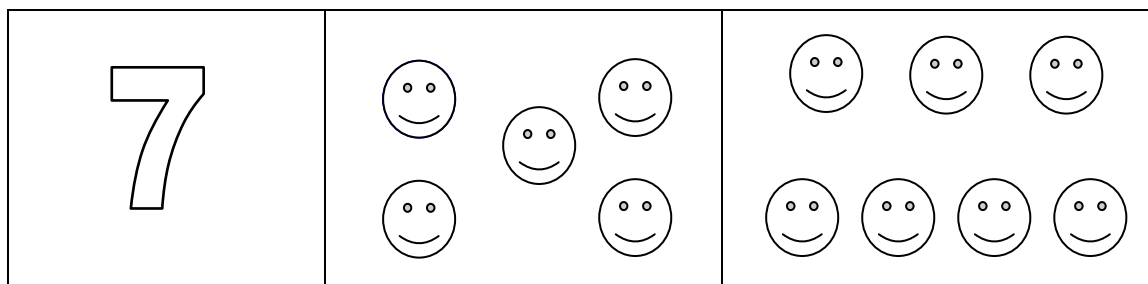
1.

2.

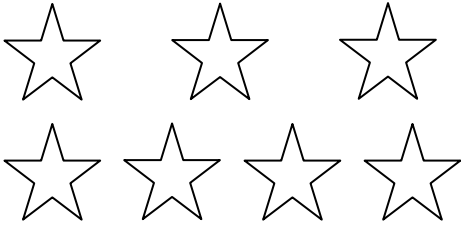
3.

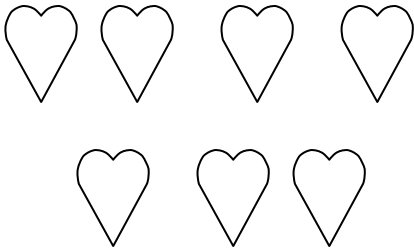
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทที่หมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

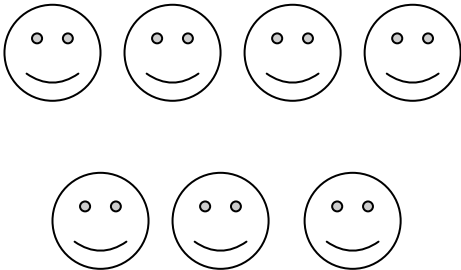
1.

	5	7
---	---	---

2.

	6	7
---	---	---

3.

	3	7
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 7

5

7

5

5

7

8

7

7

9

5

5

7

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

3

2.

2

3.

1

4.

5

5.

7

6.

4

7.

6

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 10 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 8

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 8 มีค่าตรงกับหมายเลข 8

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 8 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 8 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 8

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 โดยครูให้นักเรียนลากเส้นผ่านตัวเลข
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 โดย
 - 3.1 ครูหยิบหลอดดูด 1 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.2 ครูหยิบหลอดดูด 2 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.3 ครูหยิบหลอดดูด 3 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.4 ครูหยิบหลอดดูด 4 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.5 ครูหยิบหลอดดูด 5 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.6 ครูหยิบหลอดดูด 6 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
 - 3.7 ครูหยิบหลอดดูด 7 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า หลอดดูดในมือครูมีกี่อัน
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 ให้นักเรียนถือไว้

5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 และ 7 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน
6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-7 ดังนี้
 - 6.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
 - 6.2 ครูแจกหลอดดูดน้ำให้นักเรียนคนละ 10 อัน
 - 6.3 ครูหยิบหลอดดูดน้ำใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1- 7 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่หลอดดูดน้ำ 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่หลอดดูดน้ำ 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง
 - 6.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 7 หมายเลข
7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับหมายเลข 8 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป
 - 7.1 ครูหยิบรูปช้างชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปช้างในมือครูมีทั้งหมด 8 ตัว ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 8 (ครูชูบัตรหมายเลข 8)
 - 7.2 ครูหยิบรูปกล้วยขึ้นมา ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปกล้วยในมือครูมีทั้งหมด 8 หวี ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 8 (ครูชูแผ่นป้ายหมายเลข 8)
8. ครูแจกบัตรหมายเลข 8 ให้นักเรียนถือไว้
9. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

ช้างกินกล้วย

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งมีชื่อว่าชิงช้า
ชิงช้าเป็นเด็กผู้ชายอายุ 8 ขวบ ที่มีน้ำใจดีงาม

วันหนึ่งที่หน้าบ้านของชิงช้า มีเสียงตะโกนร้อง
เรียกจากแม่ให้ชิงช้าออกมาดูฝูงช้างที่กำลังจะเดิน
ผ่านหน้าบ้าน

แม่ตะโกนพร้อมกับบอกให้ชิงช้าเอากล้วยที่แม่
เก็บไว้ในตะกร้าออกมาให้ช้างกิน

ชิงช้ารีบหยิบกล้วยแล้วนำออกไปให้แม่ที่หน้า
บ้านทันที

ชิงช้าเดินมาถึงหน้าบ้านก็มองเห็นฝูงช้างยืน
เรียงกันอยู่เป็นจำนวนมาก

ชิงช้านับจำนวนช้างเหล่านั้นด้วยความตื่นเต้น
1 2 3 4 5 6 7 8 ช้างมี 8 ตัว

แม่บอกให้ชิงช้าเอากล้วยให้ช้างกิน ชิงช้าก็
ลงมองกล้วยในตะกร้าแล้วนับ 1 2 3 4 5 6 7 8 กล้วย
มี 8 หวีพอดี กับช้างที่มี 8 ตัว

ชิงช้าเอากล้วยให้ช้างทีละตัวจนครบทั้ง 8 ตัว
แล้วยืนมองช้างกินกล้วยด้วยความตื่นเต้น

เมื่อช้างทั้ง 8 ตัวกินกล้วยที่ชิงช้าให้จนหมดต่าง
ก็พากันเดินจากไป แม่บอกชิงช้าว่าการทำบุญจะทำให้เรามีความสุข

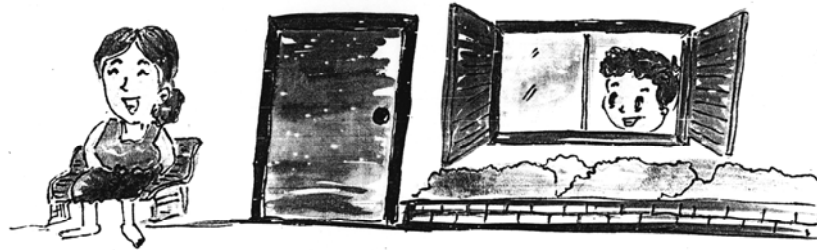
ครุฑาม ชิงช้าอายุเท่าใด
ลองนับดูซิ

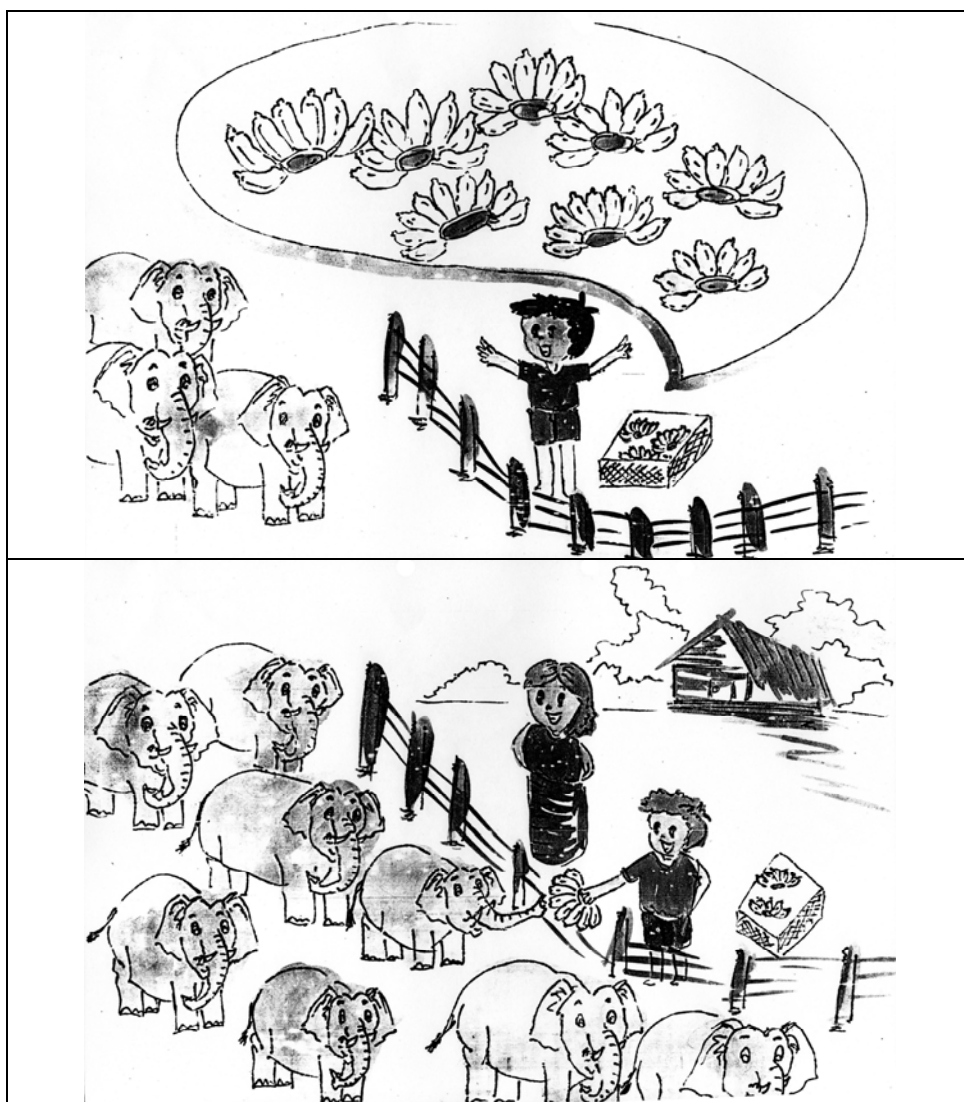
ครุฑาม ชิงช้านับช้างได้
ทั้งหมดกี่ตัวลองนับดูซิ

ครุฑาม กล้วยที่ชิงช้านำไปให้
ช้างได้ทั้งหมดกี่หวีลองนับดูซิ

រំលឹក

ផ្ទះកំណែទម្រង់ ៨

10. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวน การนับอีกครั้ง

- 10.1 ซิงช้าอายุเท่าใด
- 10.2 ซ้างที่ซิงช้านับมีกี่ตัว
- 10.3 กล้วยที่ซิงช้านำไปให้ซ้างมีกี่หวี
- 10.4 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่น
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1-8
4. หลอดดูด
5. ก้อน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่นนิทาน

1

6

2

7

3

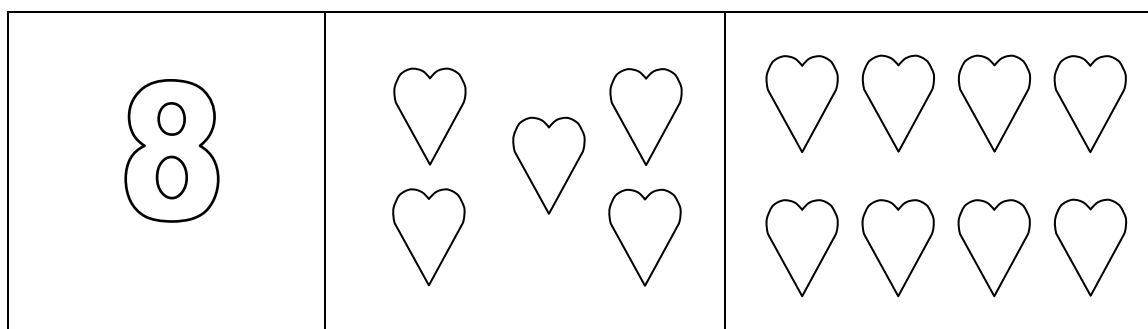
4

5

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 8 ภาพ

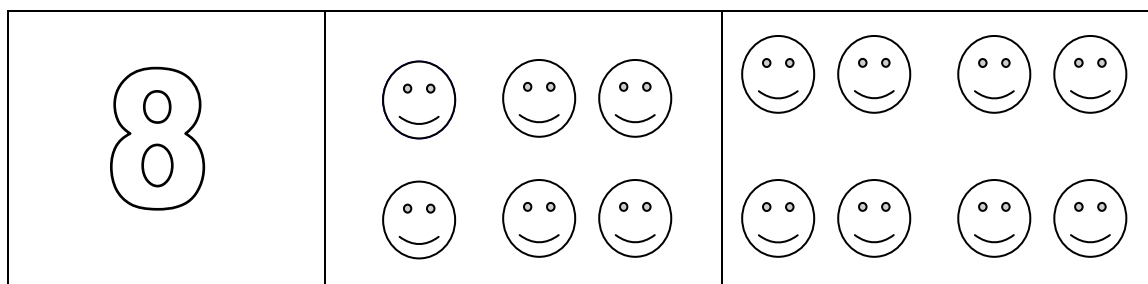
1.

2.

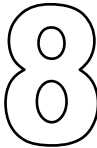
3.

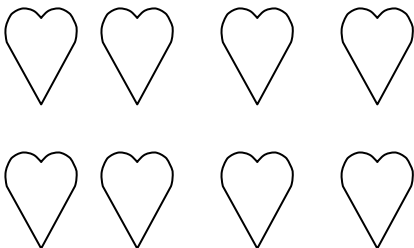
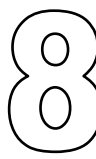
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทที่หมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

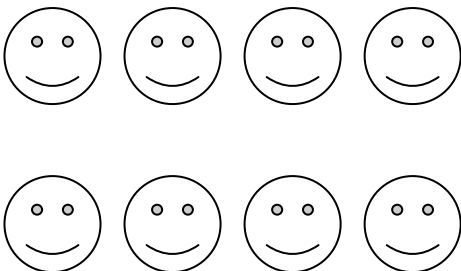
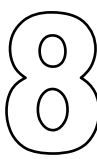
1.

		
---	---	---

2.

		
---	---	---

3.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 8

8

7

8

5

7

8

7

8

8

5

7

8

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

3

2.

2

3.

1

4.

5

5.

4

6.

8

7.

6

8.

7

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 11 กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง ทบทวนการนับและรู้ค่า 6-8

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 6 - 8 มีค่าตรงกับหมายเลข 6 - 8

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 6 - 8 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 6 - 8 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 6 - 8

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดยครูให้นักเรียนลากเส้นผ่านตัวเลข
3. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 ให้นักเรียนคนละ 1 ใบ (บัตร 1 คน ต่อ 1 หมายเลข)
 - 3.1 ครูนับ 1 ให้นักเรียนที่ถือบัตรหมายเลข 1 ลุกขึ้นยืน
 - 3.2 ครูนับ 2 ให้นักเรียนที่ถือบัตรหมายเลข 2 ลุกขึ้นยืน
 - 3.3 ครูปฏิบัติตามข้อ 3.2 ตามลำดับจนครบทั้ง 8 หมายเลข
4. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดย
 - 4.1 ครูหยิบไม้ไอศกรีม 1 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ไม้ไอศกรีมในมือครูมีกี่อัน (ให้นักเรียนตอบพร้อมกัน) ครูให้นักเรียนที่ถือบัตรหมายเลข 1 ลุกขึ้นยืน
 - 4.2 ครูปฏิบัติตามข้อ 4.1 จนครบทั้ง 8 อัน

5. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-8 ดังนี้

5.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ

5.2 ครูแจกไม้ไอศกรีมให้นักเรียนคนละ 10 อัน

5.3 ครูให้นักเรียนหยิบไม้ไอศกรีมใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-8 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ไม้ไอศกรีม 1 อัน หมายเลข 2 ใส่ไม้ไอศกรีม 2 อัน ครูอธิบายพร้อมๆ กับทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

5.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 8 หมายเลข

6. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับการทบทวนหมายเลข 6 , 7 และ 8 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

6.1 ครูหยิบรูปว่าวสีเขียวชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปว่าวในมือครูมีทั้งหมดกี่รูปลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 6 (ครูชูบัตรหมายเลข 6)

6.2 ครูหยิบรูปว่าวสีฟ้าชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปว่าวในมือครูมีทั้งหมดกี่รูปลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

6.3 ครูหยิบรูปว่าวสีเหลืองชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปว่าวในมือครูมีทั้งหมดกี่รูปลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 8 (ครูชูบัตรหมายเลข 8)

7. ครูแจกบัตรหมายเลข 6 , 7 และ 8 ให้นักเรียนถือไว้

8. ขึ้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

ทุ่งกว้างตอนเย็น

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งมีชื่อว่ามานะ มานะเป็นเด็กที่ชอบดูการเล่นว้าวมาก ทุกเย็นมานะมักจะเดินเล่นไปที่สนามซึ่งเป็นทุ่งกว้างอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก

ที่ทุ่งกว้างแห่งนี้จะมีคนนำว้าวมาเล่นกันเป็นจำนวนมาก

มานะเดินมาหยุดตรงมุมหนึ่งของสนามจากนั้นมานะก็ล้มตัวลงไปนอนกับพื้นเพื่อจะได้มองดูว้าวที่ลอยอยู่บนท้องฟ้าได้อย่างสบาย ๆ

บนท้องฟ้าที่มานะเห็นมีว้าวมากมายหลายสี ลอยปะปนกันอยู่ไปมามานะนึกสนุกอยากรู้ว่าบนท้องฟ้ามีว้าวกี่ตัวจึงลองนับว้าวเหล่านั้นดู

มานะเริ่มนับว้าวที่ละสีเริ่มจากสีเขียวเป็นสีแรก มีว้าวสีเขียว ทั้งหมด 1 2 3 4 5 6 (6 ตัว)

ต่อมามานะเลือกนับว่าสีฟ้าเป็นสี ที่ 2 ว้าวสีฟ้า มีทั้งหมด 1 2 3 4 5 6 7 (7 ตัว)

ว้าวสีที่มานะนับเป็นสีสุดท้ายคือว้าวสีเหลืองมีทั้งหมด 1 2 3 4 5 6 7 8 (8 ตัว)

เมื่อนับเสร็จ มานะจึงนอนมองว้าวที่ลอยไปมาบนท้องฟ้าอย่างมีความสุขและคิดว่าสักวันหนึ่งเมื่อมานะโตขึ้นมานะจะทำว้าวมาเล่นกับเพื่อน ๆ ด้วย

ครูกถาม ว้าวสีเขียวมีกี่ตัว

ลองนับดูซิ

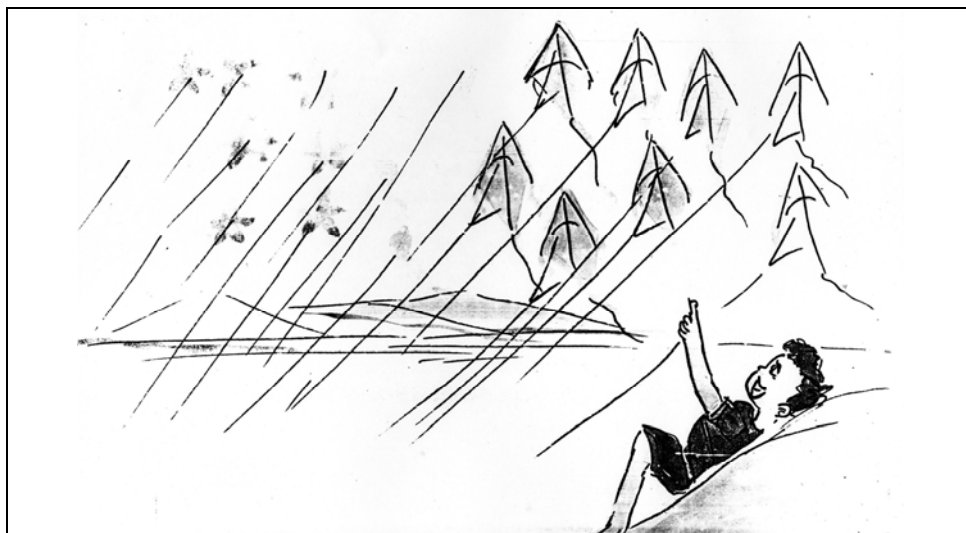
ครูกถาม ว้าวสีฟ้ามีกี่ตัว

ลองนับดูซิ

ครูกถาม ว้าวสีเหลืองมีกี่ตัว

ลองนับดูซิ

9. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

9.1 ว่าวสีเขียว สีฟ้า และสีเหลืองมีอย่างละกี่ตัว

9.2 ครูแจกใบงานให้นักเรียนทำ

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผ่นภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1-8
4. ไม้ไอศกรีม
5. กล่อง

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

6

2

7

3

8

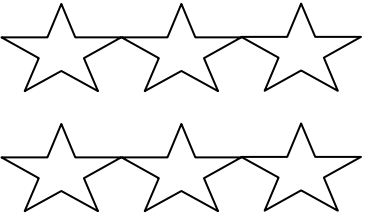
4

5

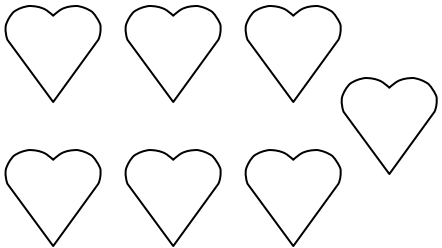
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

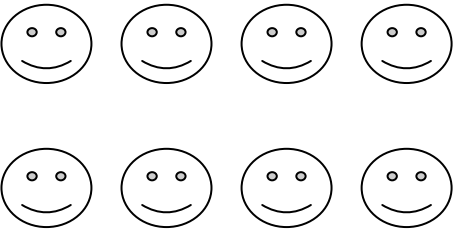
1.

	6	8
---	---	---

2.

	7	8
---	---	---

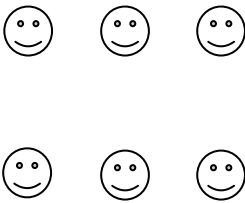
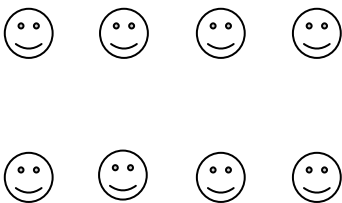
3.

	6	8
---	---	---

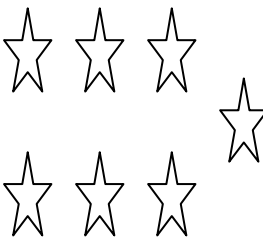
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

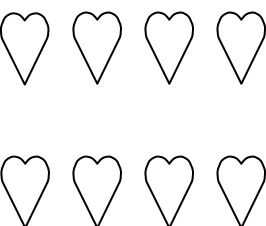
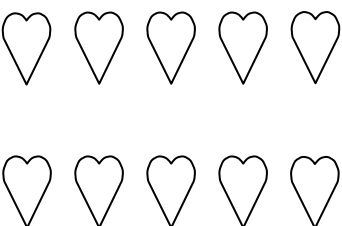
1.

6		
---	---	--

2.

7		
---	--	--

3.

8		
---	---	--

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1.

3

2.

2

3.

1

4.

5

5.

4

6.

8

7.

6

8.

7

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 12

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 9

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 9 มีค่าตรงกับหมายเลข 9

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 9 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 9 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 9

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดยครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 ให้นักเรียนคนละใบ
 - 2.1 ครูนับ 1 ให้นักเรียนที่ได้บัตรหมายเลข 1 ยืนขึ้น
 - 2.2 ครูนับ 2 ให้นักเรียนที่ได้บัตรหมายเลข 2 ยืนขึ้น
 - 2.3 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.2 ต่อไปจนครบทั้ง 8 หมายเลข
 - 2.4 ครูเก็บบัตรคืนจากนักเรียนแล้วแจกบัตรให้ใหม่ทุกคนต้องได้ไม่ซ้ำหมายเลขเดิม
 - 2.5 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.3 อีกครั้ง
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดย
 - 3.1 ครูหยิบยาง 1 เส้น ให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
 - 3.2 ครูหยิบยาง 2 เส้น ให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
 - 3.3 ครูหยิบยาง 3 เส้น ให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น

- 3.4 ครูหยิบยาง 4 เส้น ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
- 3.5 ครูหยิบยาง 5 เส้น ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
- 3.6 ครูหยิบยาง 6 เส้น ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
- 3.7 ครูหยิบยาง 7 เส้น ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
- 3.8 ครูหยิบยาง 8 เส้น ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า ยางในมือครูมีกี่เส้น
4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 ให้นักเรียนถือไว้
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน
6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-8 ดังนี้
 - 6.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
 - 6.2 ครูแจกยางให้นักเรียนคนละ 10 เส้น
 - 6.3 ครูหยิบยางใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-8 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ยาง 1 เส้น หมายเลข 2 ใส่ยาง 2 เส้นครูอธิบายพร้อมกับทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง
 - 6.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 8 หมายเลข
7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับหมายเลข 9 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป
 - 7.1 ครูหยิบรูปดาวสีแดงชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปดาวในมือครูมีทั้งหมด 9 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 9 (ครูชูบัตรหมายเลข 9)
 - 7.2 ครูหยิบรูปดาวสีฟ้าชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปดาวในมือครูมีทั้งหมด 9 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 9 (ครูชูบัตรหมายเลข 9)
 - 7.3 ครูหยิบรูปดาวสีม่วงชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปดาวในมือครูมีทั้งหมด 9 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 9 (ครูชูบัตรหมายเลข 9)
8. ครูแจกบัตรหมายเลข 9 ให้นักเรียนถือไว้
9. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

เมื่อดาวเต็มท้องฟ้า

กาลครั้งหนึ่งมียี่ราฟตัวหนึ่งอาศัยอยู่ในป่า ยี่ราฟตัวนี้มี
คอยาวมากและมันก็ชอบดูดาวมากเพราะมันคิดว่ามัน
สามารถมองเห็นดวงดาวบนท้องฟ้าได้ชัดเจนมากกว่าสัตว์ตัว
ไหนในป่าแห่งนี้

ในทุกคืนที่มีดวงดาวบนท้องฟ้ายี่ราฟมักจะออกมายืน
มองดูดวงดาวเหล่านั้นด้วยความชื่นชมในความงดงามและ
แสงที่เปล่งประกายระยิบระยับ

คืนนี้เป็นอีกคืนหนึ่งที่ยี่ราฟออกมายืนมองดวงดาวบน
ท้องฟ้า แต่วันนี้มันไม่ได้มายืนมองดวงดาวเพียงตัวเดียว แต่
มันมีเพื่อนมาด้วยอีก 2 ตัว

เมื่อยี่ราฟทั้ง 3 ตัวแหงนขึ้นไปมองบนท้องฟ้าก็ต้อง
แปลกใจเพราะนอกจากคืนนี้จะมีดวงดาวมากมายเต็มท้องฟ้า
แล้ว ดวงดาวยังเกาะกันเป็นกลุ่มและแต่ละกลุ่มยังแยกตัว
ออกจากกันเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน

ยี่ราฟจึงตกลงกันว่าจะช่วยกันนับคนละ 1 กลุ่ม ยี่ราฟ
ตัวที่ 1 เริ่มนับ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 นับดวงดาวได้ทั้งหมด 9
ดวง

ยี่ราฟตัวที่ 2 เริ่มนับ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 นับดวงดาวได้
ทั้งหมด 9 ดวง

ยี่ราฟตัวที่ 3 เริ่มนับ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 นับดวงดาวได้
ทั้งหมด 9 ดวง

เมื่อยี่ราฟทั้ง 3 ตัวนับเสร็จต่างก็หันมาถามกันว่าใครนับ
ดาวได้ตัวละกี่ดวง

ยี่ราฟตัวที่ 1 บอก ฉันนับได้ 9 ดวง

ยี่ราฟตัวที่ 2 บอก ฉันนับได้ 9 ดวง

ยี่ราฟตัวที่ 3 บอก ฉันก็นับได้ 9 ดวงเหมือนกัน

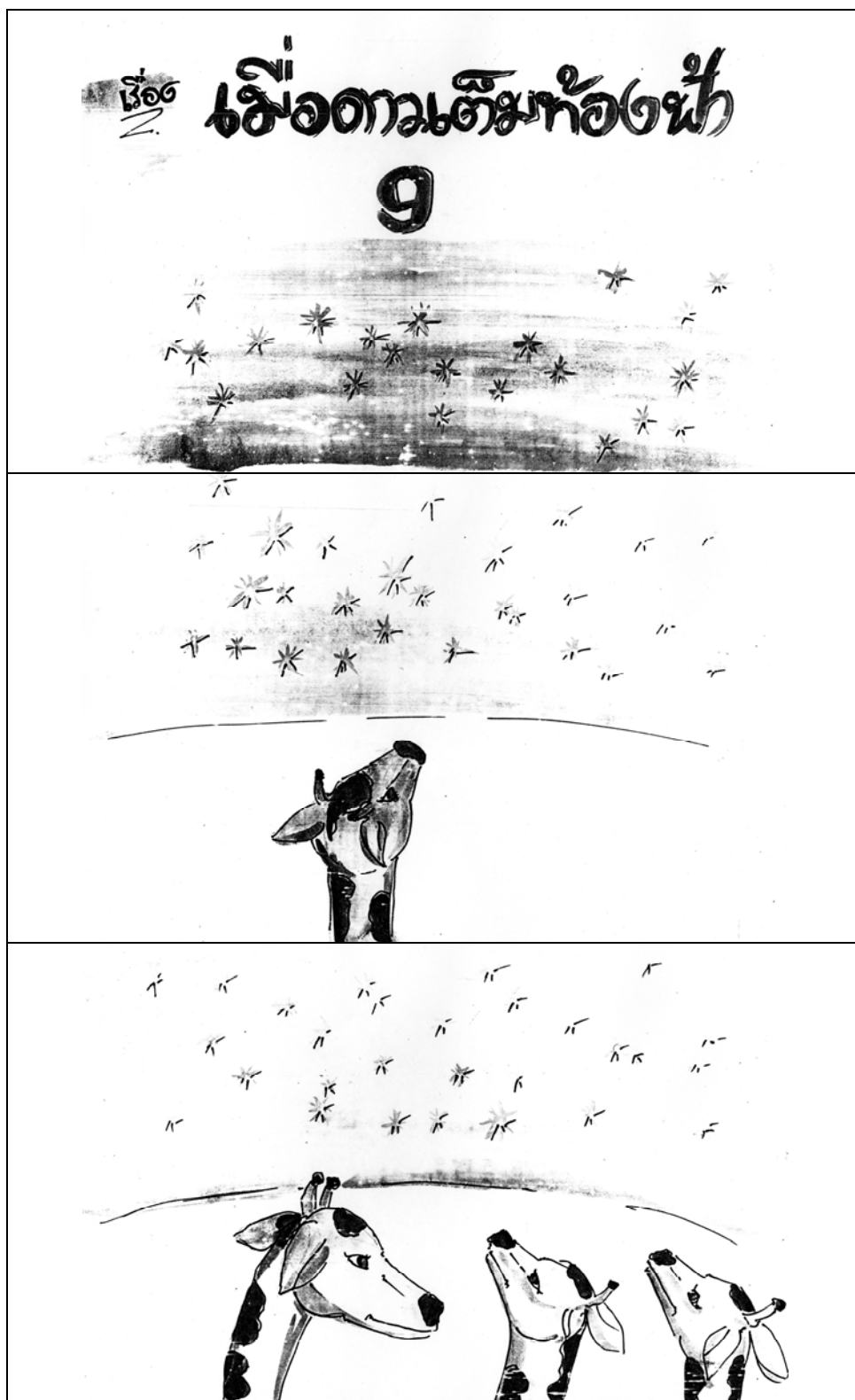
ทั้ง 3 ตัวต่างหันมองหน้ากันแล้วพากันหัวเราะอย่างมีความสุข

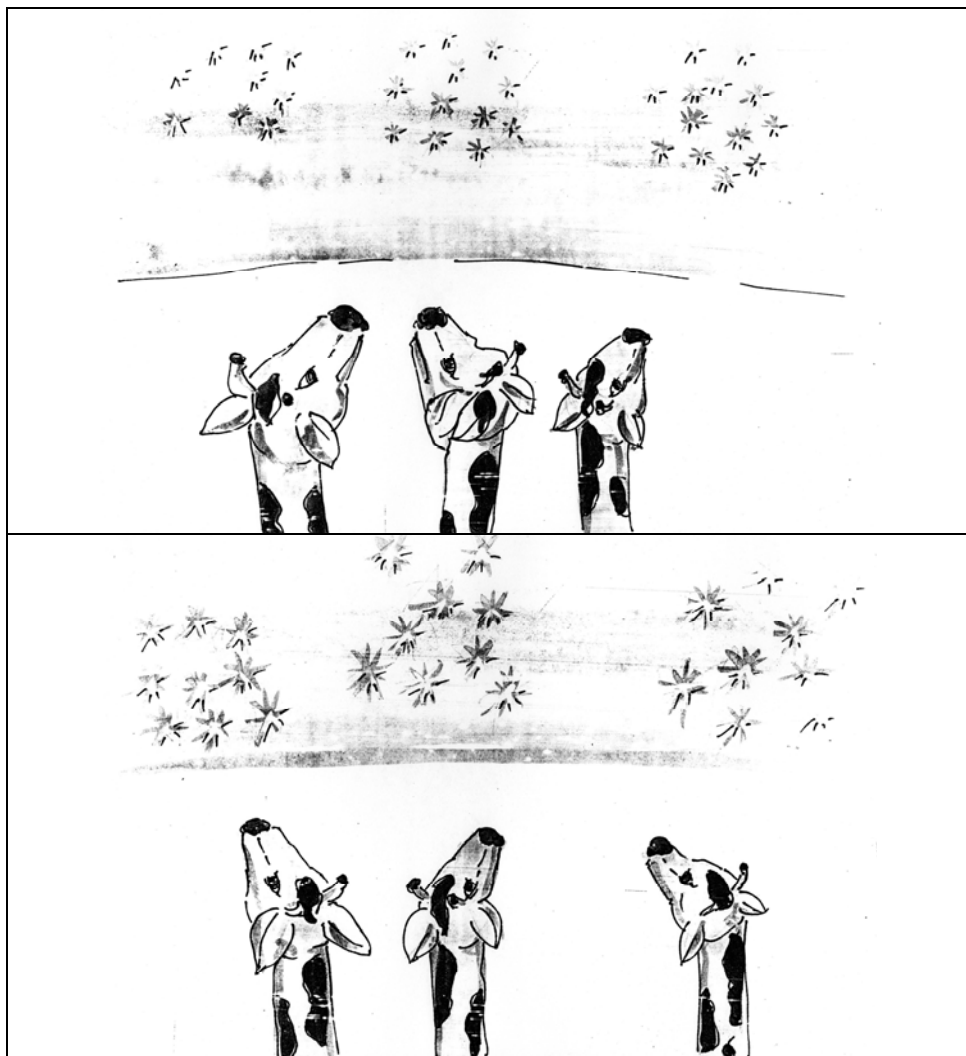
ให้นักเรียนนับดาวของยี่ราฟตัวที่
1 ลองนับดูซิ

ให้นักเรียนนับดาวของยี่ราฟตัว
ที่ 2 ลองนับดูซิ

ให้นักเรียนนับดาวของยี่ราฟตัว
ที่ 3 ลองนับดูซิ

ยี่ราฟตัวที่ 1 นับได้กี่ดวง
ยี่ราฟตัวที่ 2 นับได้กี่ดวง
ยี่ราฟตัวที่ 3 นับได้กี่ดวง

เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวนการ
 นับอีกครั้ง

1. ยีราฟตัวที่ 1 นับดาวได้กี่ดวง
2. ยีราฟตัวที่ 2 นับดาวได้กี่ดวง
3. ยีราฟตัวที่ 3 นับดาวได้กี่ดวง

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผนภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1 – 9
4. ยาง
5. ก้อน

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

6

2

7

3

8

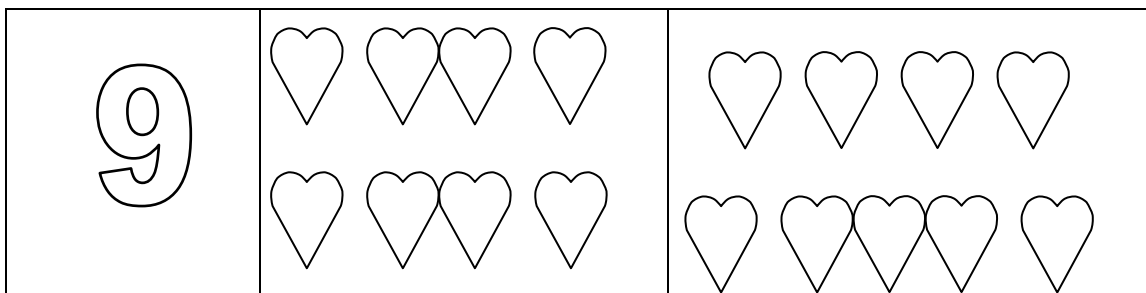
4

5

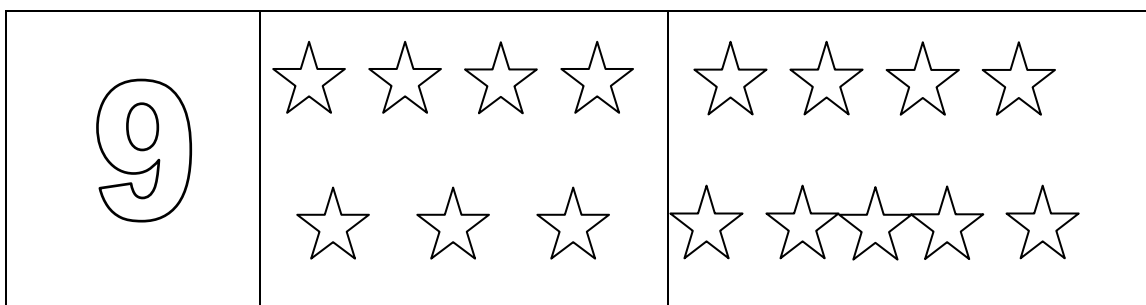
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 9 ภาพ

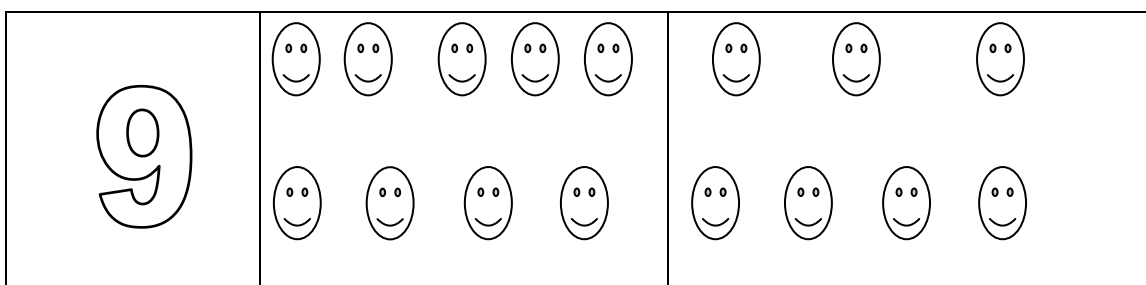
1.

2.

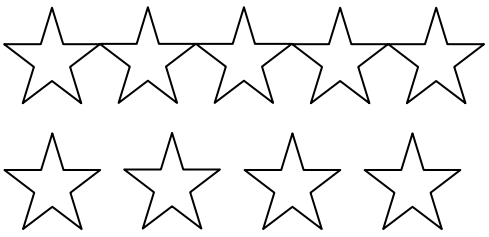
3.

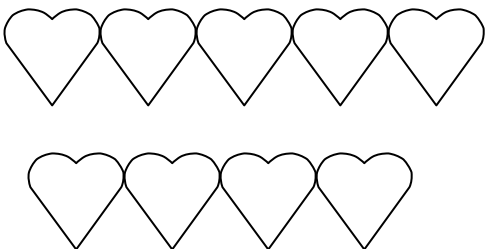
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

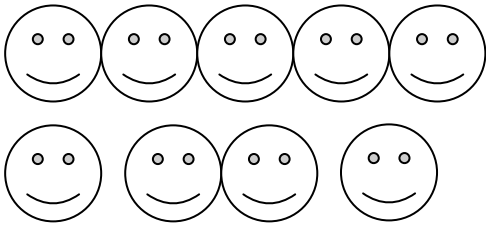
1.

		
---	---	---

2.

		
---	---	---

3.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 9

9

7

9

5

9

8

9

9

9

9

5

7

9

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1

3

2

2

3

1

4

5

5

4

6

8

7

9

8

7

9

6

ชื่อ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 13

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง การนับและรู้ค่า 10

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 10 มีค่าตรงกับหมายเลข 10

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 10 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 10 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 10

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 และ 8 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูทบทวนการนับเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 โดยครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 ให้นักเรียนคนละใบ ครูเก็บหมายเลข 1 ไว้
 - 2.1 ครูนับ 1 พร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 ขึ้น
 - 2.2 ครูนับ 2 ให้นักเรียนที่ได้บัตรหมายเลข 2 ยืนขึ้น
 - 2.3 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.2 ต่อไปจนครบทั้ง 9 หมายเลข
 - 2.4 ครูเก็บบัตรคืนจากนักเรียนแล้วแจกบัตรให้ใหม่ทุกคนต้องได้ไม่ซ้ำหมายเลขเดิม
 - 2.5 ครูปฏิบัติตามข้อ 2.3 อีกครั้ง
3. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 โดย
 - 3.1 ครูหยิบโป๊ 1 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มีมือครูกี่อัน
 - 3.2 ครูหยิบโป๊ 2 อัน ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่า โป๊ใบนี้มีมือครูกี่อัน
 - 3.3 ครูปฏิบัติตามข้อ 3.2 จนหยิบโป๊ครบทั้ง 9 อัน

4. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 ให้นักเรียนถือไว้
5. ครูปฏิบัติตามข้อ 3 อีกครั้ง โดยครั้งนี้ให้นักเรียนตอบพร้อมกับชูบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 และ 9 ไปด้วยพร้อม ๆ กัน
6. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1-9 ดังนี้
 - 6.1 ครูแจกกล่อง ให้นักเรียนคนละ 1 ใบ
 - 6.2 ครูแจกลูกปัดให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น
 - 6.3 ครูหยิบลูกปัดใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-9 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ลูกปัด 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่ลูกปัด 2 ชิ้น และทำอย่างนี้จนครบทั้ง 9 หมายเลข ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง
 - 6.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 6.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 9 หมายเลข
7. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับหมายเลข 10 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป
 - 7.1 ครูหยิบลูกปิงปองสีขาวยุให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่าลูกปิงปองสีขาวในมือครูมีทั้งหมด 10 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 10 (ครูชูบัตรหมายเลข 10)
 - 7.2 ครูหยิบลูกปิงปองสีส้มชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่าลูกปิงปองสีส้มในมือครูมีทั้งหมด 10 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 10 (ครูชูบัตรหมายเลข 10)
8. ครูหยิบลูกปิงปองสีฟ้าชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่าลูกปิงปองสีฟ้าในมือครู มีทั้งหมด 10 รูป ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 10 (ครูชูบัตร หมายเลข 10)
9. ครูแจกบัตรหมายเลข 10 ให้นักเรียนถือไว้
10. ขึ้นเล่นนิทานครูเริ่มเล่นนิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่นนิทาน

กว่าจะเป็นลูกเจี๊ยบ

กาลครั้งหนึ่งมีเด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักคนหนึ่งเด็กคนนี้มีชื่อว่าสมชาย

บ้านของสมชายเป็นบ้านที่อยู่ในชนบทจึงมีที่ว่างมากพอให้สมชายได้เลี้ยงสัตว์ไว้ดูเล่น

สัตว์ที่สมชายเลี้ยงไว้คือเจ้าทองเหลืองเป็นแม่ไก่ตัวเมีย 1 ตัว และที่สำคัญแม่ไก่ตัวนี้นั้นกำลังฟักไข่อยู่ ไข่ของมันมีทั้งหมด 10 ฟองด้วยกัน

สมชายเฝ้ารอคอยวันที่ลูกไก่จะออกมาจากเปลือกไข่ที่ห่อหุ้มมันอยู่ด้วยความตื่นเต้น

10 วันต่อมา สมชายก็ได้เห็นลูกไก่ตัวเล็ก ๆ ที่เฝ้ารอมาตลอดด้วยความดีใจ ลูกไก่เหล่านั้นออกจากเปลือกไข่ทั้งหมดแล้วบางตัวออกมาเดินนอกรังแต่ก็ยังอยู่ใกล้ ๆ แม่ของมัน บางตัวก็ยังซ่อนอยู่ใต้ปีกแม่ของมัน

สมชายอยากเห็นลูกไก่ทั้งหมดจึงเอาอาหารมาวางให้มันกิน

เมื่อแม่ไก่ลูกกินอาหารสมชายก็มีโอกาสได้เห็นลูกไก่ทั้งหมด จากนั้นสมชายก็เริ่มนับจำนวนลูกไก่ทั้งหมดทีละตัว ๆ จาก 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 มีลูกไก่ทั้งหมด 10 ตัวเท่ากับจำนวนไข่

สมชายจึงตั้งชื่อให้กับลูกไก่ทุกตัวตามจำนวนไก่ทั้งหมด คือ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 และ 10

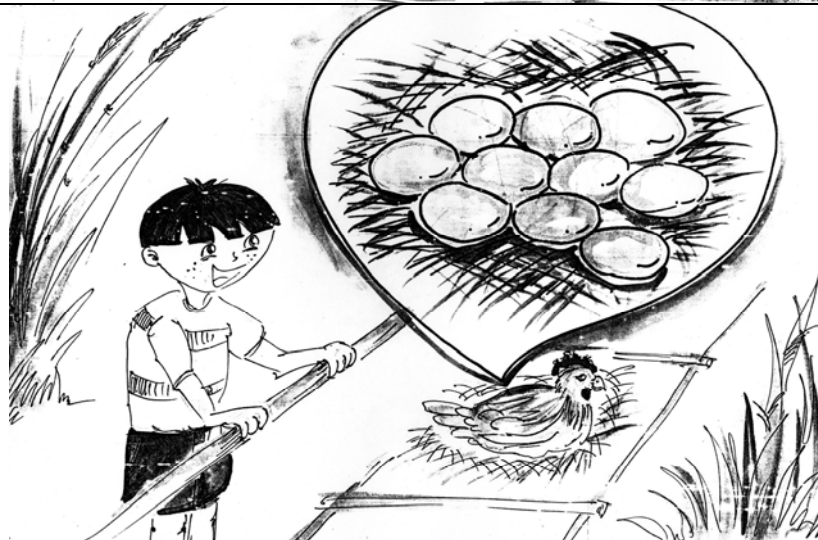
ครูถาม ไข่ไก่มีทั้งหมดกี่ฟอง
ลองนับดูซิ

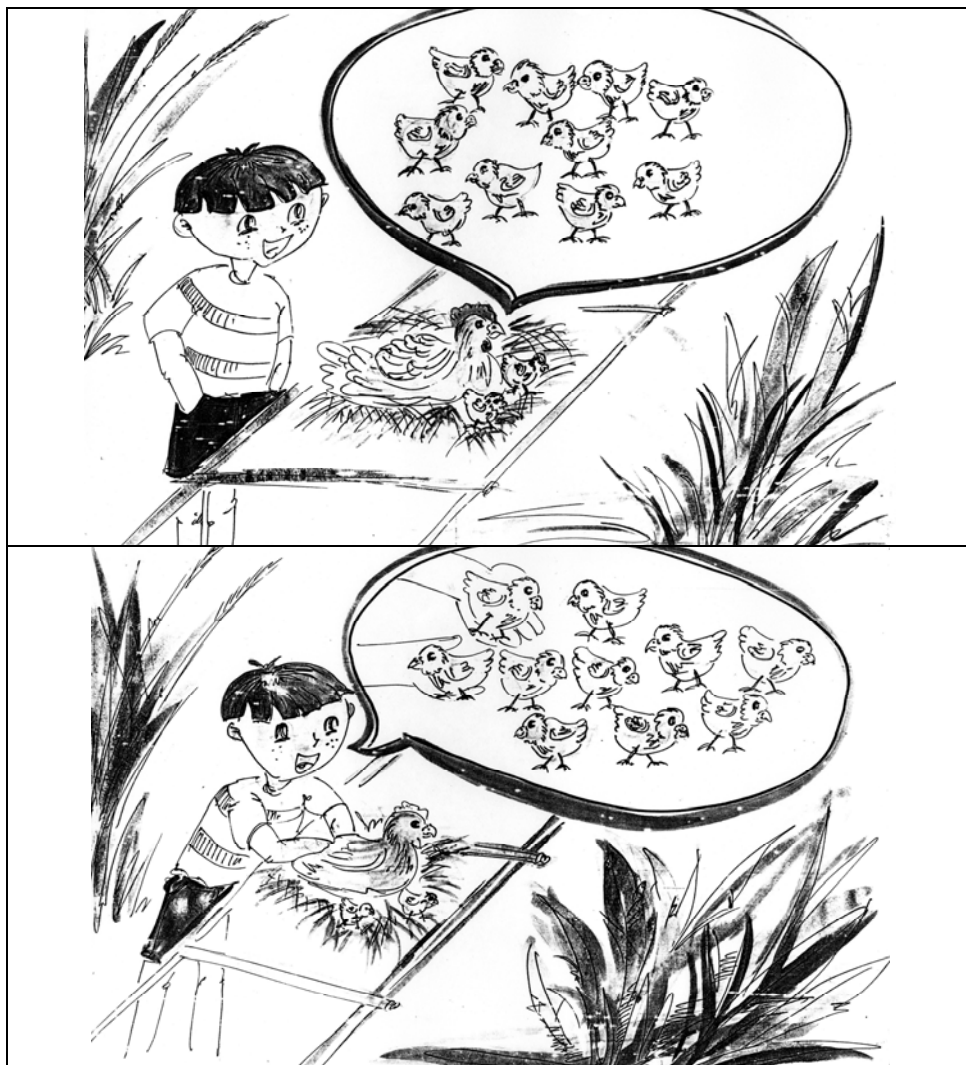
ครูถาม สมชายรอแม่ไก่
ฟักไข่กี่วันลองนับดูซิ

ครูถาม ลูกไก่มีทั้งหมด
กี่ตัวลองนับดูซิ

ថ្ងៃទី១០ កាលៈទេសៈនឹងមក

10

11. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

11.1 ไช้ไก่มีทั้งหมดกี่ฟอง

11.2 สมชายรอแม่ไก่ฟักไข่กี่วัน

11.3 ลูกไก่มีทั้งหมดกี่ตัว

สื่อการสอน

1. ใบงาน
2. แผ่นภาพนิทานประกอบการเล่า
3. แผ่นป้ายหมายเลข 1 – 10
4. ลูกปัด
5. ลูกปิงปอง
6. กล่อง

การวัดและการประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมในกิจกรรม
2. การตอบคำถามของนักเรียน
3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

6

2

7

3

8

4

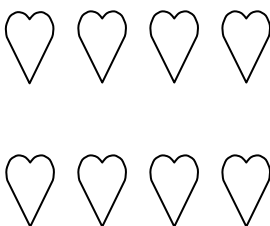
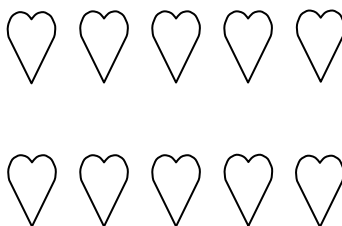
9

5

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวน 10 ภาพ

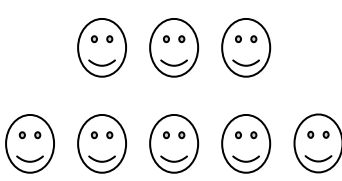
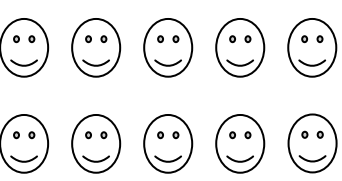
1.

10		
----	---	--

2.

10		
----	--	--

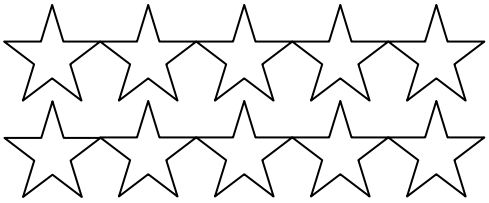
3.

10		
----	---	--

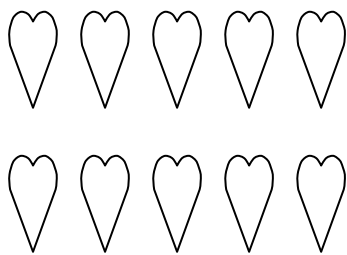
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

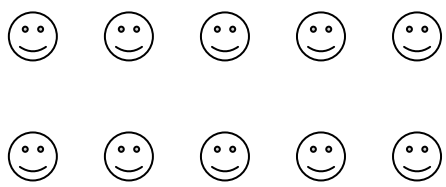
1.

	8	10
---	---	----

2.

	10	9
---	----	---

3.

	10	7
---	----	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนระบายสีภาพหมายเลข 10

10

7

10

5

4

10

7

8

10

9

10

5

10

8

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

1

2

3

5

4

7

6

10

8

9

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 14

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง ทบทวนการนับและรู้ค่า 6-10

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 6-10 มีค่าตรงกับหมายเลข 6-10

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 6 - 10 ได้

สาระการเรียนรู้

1. การนับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 6 - 10 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 6 - 10

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 – 10 ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ครูถือไว้ 1 ชุด
3. ครูนับบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 พร้อมกับวางบัตรหมายเลขให้นักเรียนดูทีละบัตรอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนดู 1 รอบ
4. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 3 พร้อมกับให้นักเรียนปฏิบัติตาม 1 รอบ
5. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 3 แต่ในครั้งนี้ครูนับ 1 – 10 อย่างเดียวแต่ไม่วางบัตรหมายเลข ให้นักเรียนเป็นผู้วางบัตรหมายเลขเองตามที่ครูนับอย่างช้า ๆ 1 รอบ
6. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 5 แต่ในครั้งนี้ครูให้นักเรียนช่วยครูนับหมายเลข 1 – 10 พร้อมไปกับครูด้วยอีก 1 รอบ
7. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 โดย
 - 7.1 ครูหยิบลูกปิงปอง 1 ลูก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่าลูกปิงปองในมือครูมีกี่ลูก (ให้นักเรียนนับแล้วตอบพร้อมกัน)
 - 7.2 ครูปฏิบัติตามข้อ 7.1 จนครบทั้ง 10 ลูก

8. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1- 10 ดังนี้

8.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ

8.1 ครูแจกลูกปัดให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น

8.3 ครูให้นักเรียนหยิบลูกปัดใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-10 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ลูกปัด 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่ลูกปัด 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

8.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 8.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 10 ใบ

9. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับการทบทวนหมายเลข 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

9.1 ครูหยิบรูปปลาให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปปลาในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 6 (ครูชูบัตรหมายเลข 6)

9.2 ครูหยิบรูปปลาหมึกให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปปลาหมึกในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัวลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

9.3 ครูหยิบรูปปูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปปูในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 8 (ครูชูบัตรหมายเลข 8)

9.4 ครูหยิบรูปกุ้งให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปกุ้งในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 9 (ครูชูบัตรหมายเลข 9)

9.5 ครูหยิบรูปหอยให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปหอยในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูสิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 10 (ครูชูบัตรหมายเลข 10)

10. ครูแจกบัตรหมายเลข 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 ให้นักเรียนถือไว้

11. ชั้นเล่านิทานครูเริ่มเล่านิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่านิทาน

ทะเลของภานู

ภานูเป็นเด็กผู้ชายที่ชอบเที่ยวทะเลมาก ทุกวันหยุดแม่จึงพาภานูนั่งรถไปเที่ยวทะเลซึ่งอยู่ไม่ไกลจากบ้านมากนัก ระหว่างทางภานูถามแม่ว่าทำไมแม่ไม่เตรียมอาหารไปกินกันที่ทะเลด้วยล่ะครับ แม่บอกภานูว่าเราไม่จำเป็นต้องเตรียมอาหารไปกินให้ยุ่งยากหรอกลูก เดี่ยวพอไปถึงทะเลแม่จะพาไปซื้ออาหารทะเลสด ๆ ไปย่างกินกัน

เมื่อไปถึงทะเลแม่ชวนภานูไปเลือกซื้ออาหารทะเลที่มีวางขายให้เลือกมากมาย และอาหารทะเลที่แม่กับภานูเลือก มี ปลา กุ้ง ปลาหมึก ปู หอย เมื่อล้างทำความสะอาดเรียบร้อยแล้วแม่ก็เอาอาหารเหล่านั้นมาเสียบไม้แล้วนำไปวางบนเตา ภานูยืนมองดูอาหารทะเลที่กำลังย่างอยู่บนเตาอย่างมีความสุข

ภานูก็สนุกจึงลองนับอาหารทะเลแต่ละชนิดดูว่ามีย่างละกี่ตัวโดยเริ่มจาก

ปลาภานูนับได้ 6 ตัว

ปลาหมึกนับได้ 7 ตัว

ปูนับได้ 8 ตัว

กุ้งนับได้ 9 ตัว

และหอยนับได้ 10 ตัว แม่บอกว่าอาหารทะเลมีประโยชน์ต่อร่างกายกินแล้วจะทำให้ร่างกายแข็งแรง

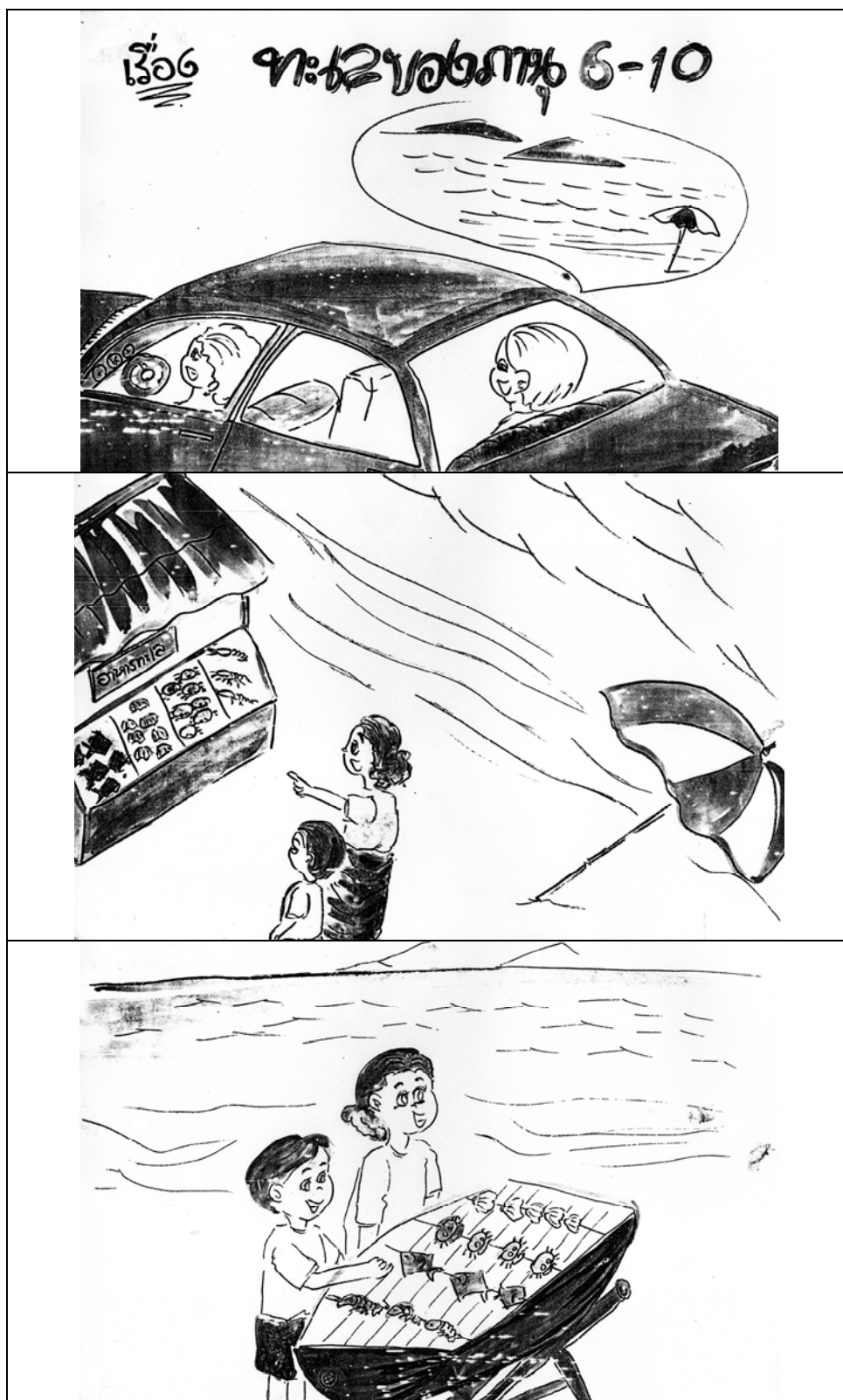
ภานูนับปลาได้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ภานูนับปลาหมึกได้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ภานูนับปูได้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ภานูนับกุ้งได้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ภานูนับหอยได้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

12. เมื่อครูเล่นนิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้นักเรียนได้ทบทวนการนับอีกครั้ง

- 12.1 ภาณุ นับปลาได้ทั้งหมดกี่ตัว
- 12.2 ภาณุ นับปลาหมึกได้ทั้งหมดกี่ตัว
- 12.3 ภาณุ นับปูได้ทั้งหมดกี่ตัว
- 12.4 ภาณุ นับกุ้งได้ทั้งหมดกี่ตัว
- 12.5 ภาณุ นับหอยได้ทั้งหมดกี่ตัว

สื่อการสอน

- 1. ใบงาน
- 2. แผ่นภาพประกอบการเล่นนิทาน
- 3. บัตรหมายเลข 1-10
- 4. ลูกปัด
- 5. กलों

การวัดและการประเมินผล

- 1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
- 2. การตอบคำถามของนักเรียน
- 3. ใบงานหลังการเล่นนิทาน

1

6

2

7

3

8

4

9

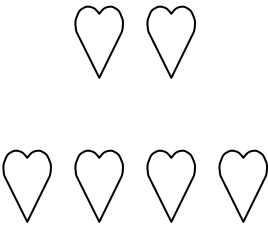
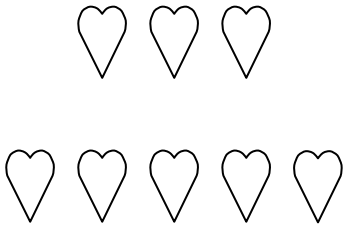
5

10

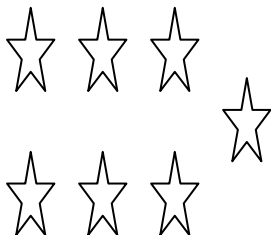
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

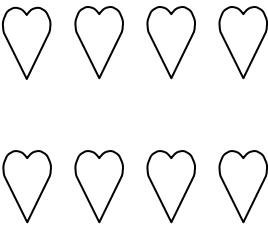
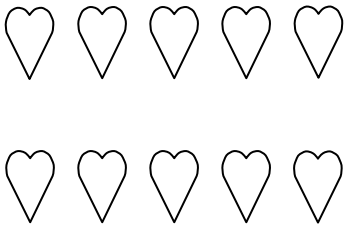
1.

6		
---	---	--

2.

7		
---	--	--

3.

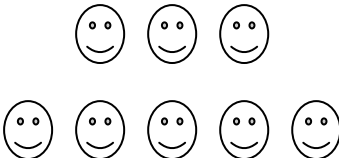
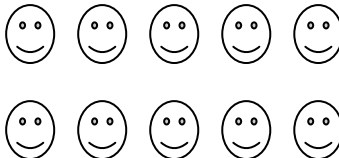
8		
---	---	--

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

4.

9		
---	---	---

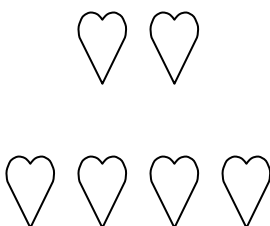
5.

10		
----	--	---

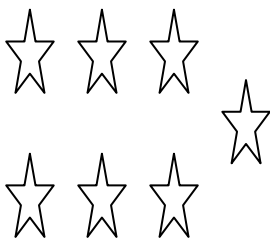
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

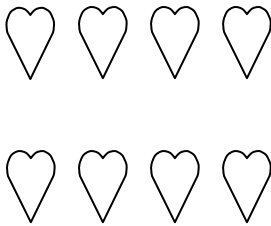
1.

	4	6
---	---	---

2.

	7	2
---	---	---

3.

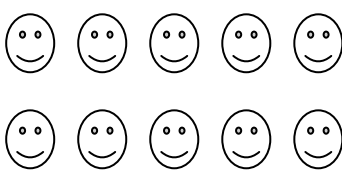
	5	8
---	---	---

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

4.

	7	9
---	----------	----------

5.

	10	8
--	-----------	----------

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1

7

2

8

3

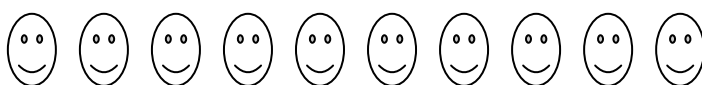
6

4

10

5

9

ชื่อ _____

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 15

กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

เรื่อง ทบทวนการนับและรู้ค่า 1-10

เวลา 40 นาที

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

เมื่อนักเรียนเห็นรูปแล้วสามารถบอกได้ว่าจำนวนรูปเท่ากับ 1-10 มีค่าตรงกับหมายเลข 1-10

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนได้ฟังนิทานที่ครูเล่าแล้วสามารถตอบคำถามและทำกิจกรรมเพื่อทบทวนเกี่ยวกับการนับ 1-10 ได้

สาระการเรียนรู้

1. นับจำนวนตามภาพที่ครูกำหนดให้และบอกได้ว่ามีจำนวน 1-10 ภาพ
2. บอกได้ว่าจำนวนภาพที่เห็นมีค่าเท่ากับ เลข 1-10

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. ครูทบทวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 โดยครูเขียนเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 บนกระดาน ครูนับให้นักเรียนดู 1 รอบให้นักเรียนนับตาม 1 รอบ
2. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 – 10 ให้นักเรียนคนละ 1 ชุด ครูถือไว้ 1 ชุด
3. ครูนับบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 พร้อมกับวางบัตรหมายเลขให้นักเรียนดูทีละบัตรอย่างช้า ๆ ให้นักเรียนดู 1 รอบ
4. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 3 พร้อมกับให้นักเรียนปฏิบัติตาม 1 รอบ
5. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 3 แต่ในครั้งนี้นักเรียนนับ 1 – 10 อย่างเดียวแต่ไม่วางบัตรหมายเลข ให้นักเรียนเป็นผู้วางบัตรหมายเลขเองตามที่ครูนับอย่างช้า ๆ 1 รอบ
6. ครูปฏิบัติตาม ข้อ 5 แต่ในครั้งนี้นักเรียนช่วยครูนับหมายเลข 1 – 10 พร้อมไปกับครูด้วยอีก 1 รอบ
7. ครูทบทวนการรู้ค่าจำนวน 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 โดย
 - 7.1 ครูหยิบลูกโป่งปอง 1 ลูก ชูให้นักเรียนดู ครูถามนักเรียนว่าลูกโป่งปองในมือครูมีกี่ลูก (ให้นักเรียนนับแล้วตอบพร้อมกัน)
 - 7.2 ครูปฏิบัติตามข้อ 7.1 จนครบทั้ง 10 ลูก

8. ครูให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อทบทวน 1- 10 ดังนี้

8.1 ครูแจกกล่องให้นักเรียนคนละ 1 ใบ

8.2 ครูแจกลูกปัดให้นักเรียนคนละ 10 ชิ้น

8.3 ครูให้นักเรียนหยิบลูกปัดใส่กล่องตามจำนวนหมายเลข 1-10 ที่ครูหยิบให้ดูแต่ละครั้ง เช่น หมายเลข 1 ใส่ลูกปัด 1 ชิ้น หมายเลข 2 ใส่หมายเลขลูกปัด 2 ชิ้น ครูอธิบายพร้อมกับทำให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่าง

8.4 ครูให้นักเรียนลงมือปฏิบัติตามข้อ 8.3 ที่ละหมายเลขจนครบทั้ง 10 หมายเลข

9. ครูบอกนักเรียนถึงนิทานที่ครูจะเล่าให้ฟังเป็นนิทานเกี่ยวกับการทบทวนหมายเลข 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 พร้อมกับชูรูปภาพประกอบในนิทานให้นักเรียนดูทีละรูป

9.1 ครูหยิบรูปช้างชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปช้างในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 1 (ครูชูบัตรหมายเลข 1)

9.2 ครูหยิบรูปเสือชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปเสือในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 2 (ครูชูบัตรหมายเลข 2)

9.3 ครูหยิบรูปยีราฟชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปยีราฟในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 3 (ครูชูบัตรหมายเลข 3)

9.4 ครูหยิบรูปหมีชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปหมีในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 4 (ครูชูบัตรหมายเลข 4)

9.5 ครูหยิบรูปจระเข้ชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปจระเข้ในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 5 (ครูชูบัตรหมายเลข 5)

9.6 ครูหยิบรูปวัวชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปวัวในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 6 (ครูชูบัตรหมายเลข 6)

9.7 ครูหยิบรูปลิงชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปลิงในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 7 (ครูชูบัตรหมายเลข 7)

9.8 ครูหยิบรูปเต่าชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปเต่าในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 8 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 8 (ครูชูบัตรหมายเลข 8)

9.9 ครูหยิบรูปกระต่ายชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปกระต่ายในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 9 (ครูชูบัตรหมายเลข 9)

9.10 ครูหยิบรูปนกชูให้นักเรียนดู พร้อมกับบอกนักเรียนว่ารูปนกในมือครูมีทั้งหมดกี่ตัว ลองนับดูซิ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 (นับ) มีค่าเท่ากับเลข 10 (ครูชูบัตรหมายเลข 10)

10. ครูแจกบัตรหมายเลข 1 , 2 , 3 , 4 , 5 , 6 , 7 , 8 , 9 และ 10 ให้นักเรียนถือไว้
11. ชั้นเล่นนิทานครูเริ่มเล่นนิทานประกอบภาพ เมื่อถึงช่วงที่มีภาพที่ครูต้องการจะให้นักเรียนได้ฝึกนับจำนวน ครูชักชวนให้นักเรียนช่วยกันนับภาพในนิทานพร้อมๆ กับดูหมายเลขที่ครูแจกให้ก่อนเล่นนิทาน

สวนสัตว์ของเด็ก ๆ

ณ สวนสัตว์แห่งหนึ่งคุณครูพานักเรียนชั้น ป. 3 จำนวน 10 คนมาเที่ยวที่สวนสัตว์แห่งนี้นักเรียนทั้ง 10 คนต่างพากันดีใจและตื่นเต้นที่จะได้เห็นสัตว์ต่างมากมายในสวนสัตว์แห่งนี้

เมื่อลงจากรถครูเริ่มพานักเรียนเดินชมสวนสัตว์ที่ละจุดโดยเริ่มจากพานักเรียนทั้ง 10 คนเดินไปที่ กรงช้างที่มีขนาดใหญ่มองเห็นเข้าไปในกรงเห็นช้างตัวใหญ่ยืนอยู่ 1 ตัว

ถัดไปเป็นกรงเสือมองเห็นเข้าไปในกรงมีเสืออยู่ทั้งหมด

2 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงยีราฟคอยาวในกรงมียีราฟทั้งหมด

3 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงหมีมองเห็นเข้าไปในกรงเห็นหมีทั้งหมด

4 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงจระเข้มองเห็นเข้าไปในกรงเห็นจระเข้

ทั้งหมด 5 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงของวัวมองเห็นเข้าไปในกรงเห็นวัว

ทั้งหมด 6 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงของลิงในกรงมีลิงทั้งหมด 7 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงของเต่าในกรงมีเต่าทั้งหมด 8 ตัว

เดินต่อไปเป็นกรงของกระต่ายในกรงมีกระต่าย

ทั้งหมด 9 ตัว

และกรงสุดท้ายที่ครูพานักเรียนทั้ง 10 คนเดินไปดูเป็นกรงของนกที่บินกอยู่ในนั้นทั้งหมด 10 ตัว

ครูพานักเรียนเดินชมสัตว์จนทั่วแล้วจึงพานักเรียนทั้ง 10 คนกลับมาขึ้นรถแล้วกลับโรงเรียนกันอย่างมีความสุข

ครูพานักเรียนไปเที่ยว
สวนสัตว์ทั้งหมดกี่คน

ในกรงมีช้างทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมีเสือทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมียีราฟทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมีหมีทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมีจระเข้ทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

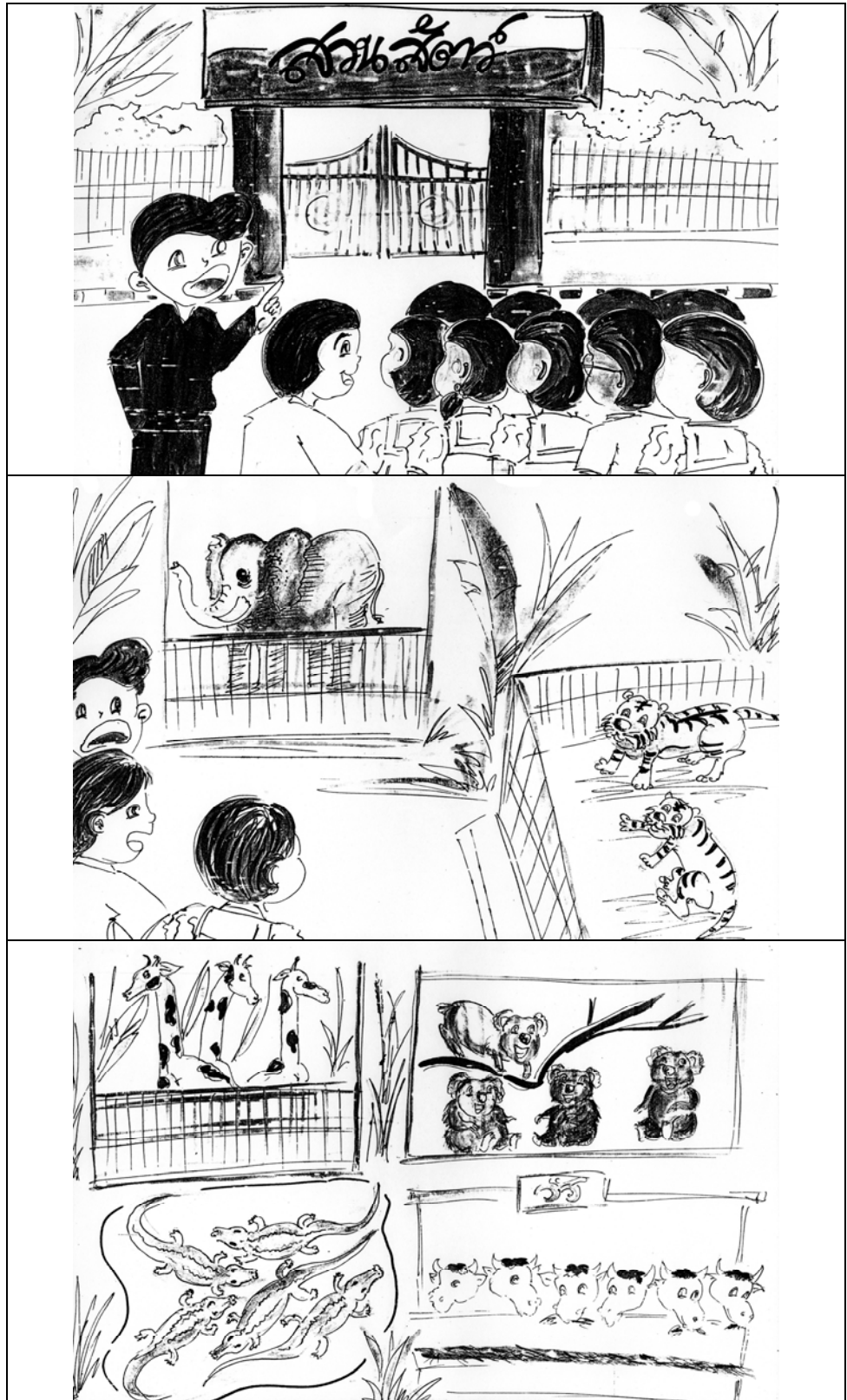
ในกรงมีวัวทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

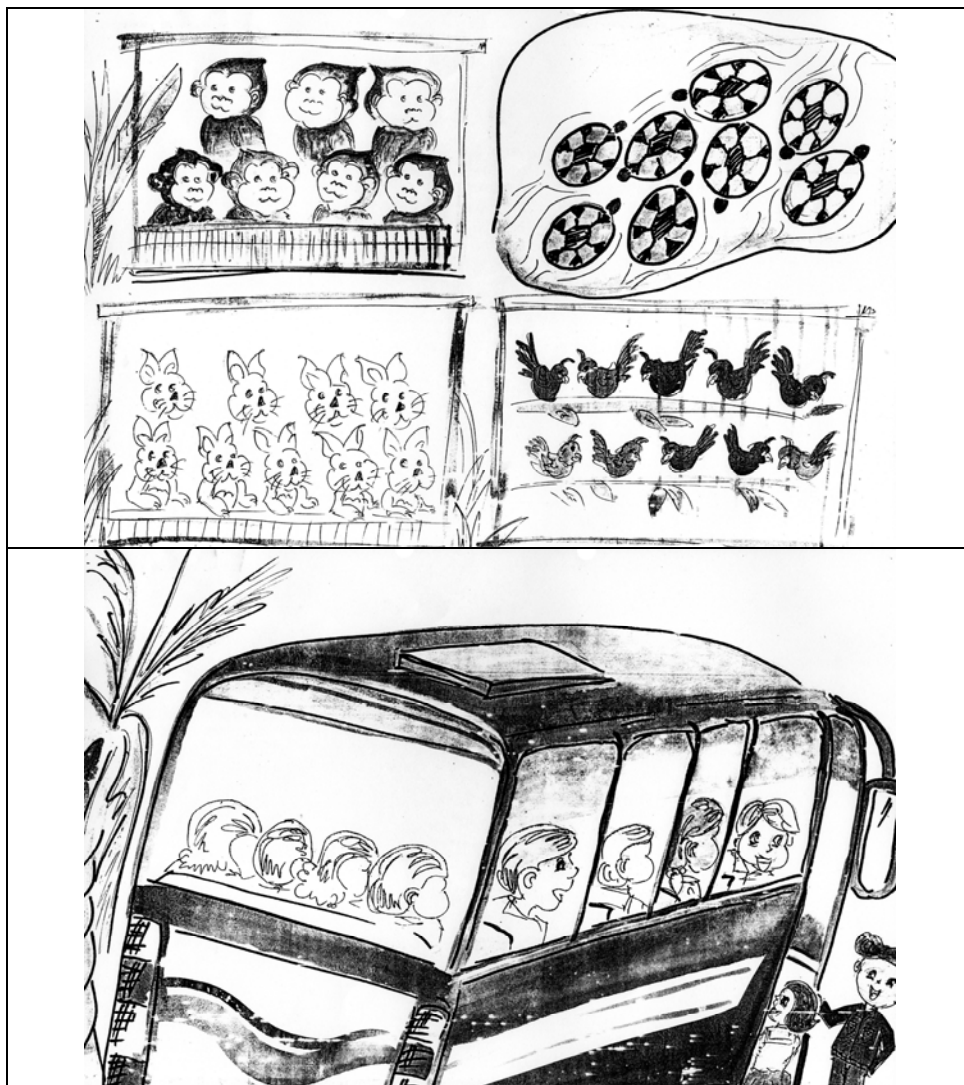
ในกรงมีลิงทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมีเต่าทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

ในกรงมีกระต่ายทั้งหมด
กี่ตัว ลองนับดูซิ

ในกรงมีนกทั้งหมดกี่ตัว
ลองนับดูซิ

12. เมื่อครูเล่านิทานจบลงครูถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานเพื่อให้ นักเรียนได้ทบทวน การนับอีกครั้ง

12.1 ครูพานักเรียนไปเที่ยวสวนสัตว์ทั้งหมดกี่คน

12.2 ในกรงช้างมีช้างทั้งหมดกี่ตัว

12.3 ในกรงเสือมีเสือทั้งหมดกี่ตัว

12.4 ในกรงยีราฟมียีราฟทั้งหมดกี่ตัว

12.5 ในกรงหมีมีหมีทั้งหมดกี่ตัว

12.6 ในกรงจระเข้มีจระเข้ทั้งหมดกี่ตัว

12.7 ในกรงวัวมีวัวทั้งหมดกี่ตัว

12.8 ในกรงลิงมีลิงทั้งหมดกี่ตัว

- 12.9 ในกรงเต่ามีเต่าทั้งหมดกี่ตัว
- 12.10 ในกรงกระต่ายมีกระต่ายทั้งหมดกี่ตัว
- 12.11 ในกรงนกมีนกทั้งหมดกี่ตัว

สื่อการสอน

- 1. ใบงาน
- 2. แผนภาพประกอบการเล่านิทาน
- 3. บัตรหมายเลข 1-10
- 4. ลูกปัด
- 5. กलोंง
- 6. ลูกปิงปอง

การวัดและการประเมินผล

- 1. สังเกตจากความสนใจและการมีส่วนร่วมกิจกรรม
- 2. การตอบคำถามของนักเรียน
- 3. ใบงานหลังการเล่านิทาน

1

6

2

7

3

8

4

9

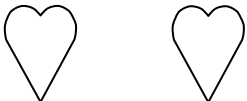
5

10

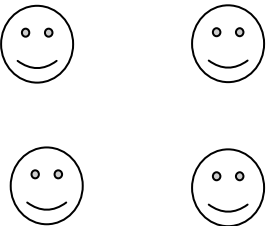
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

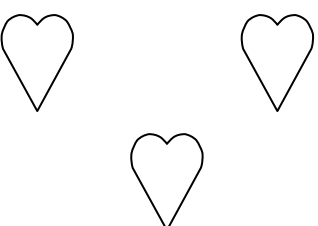
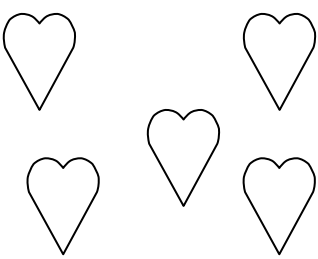
1.

1		
---	---	---

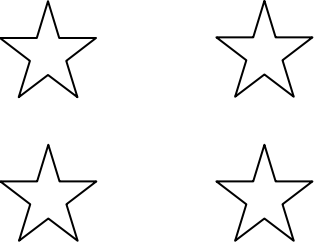
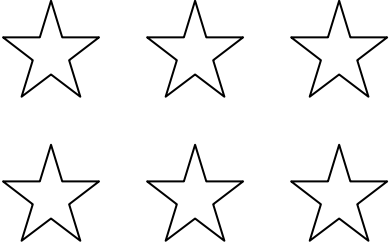
2.

2		
---	--	--

3.

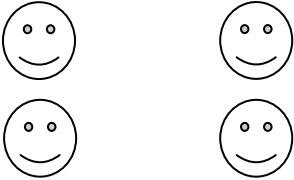
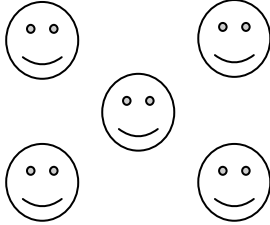
3		
---	---	--

4.

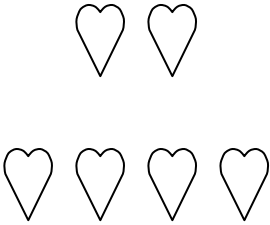
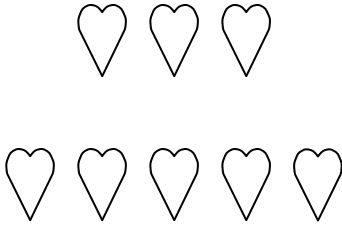
4		
---	---	--

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

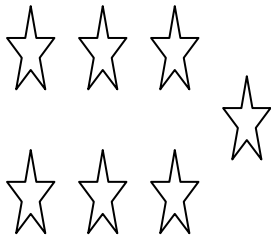
5.

5		
---	---	--

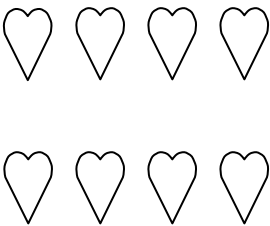
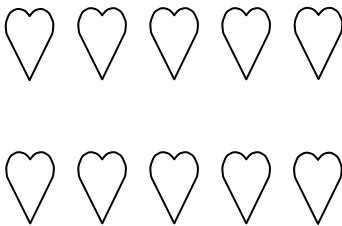
6.

6		
---	--	---

7.

7		
---	---	---

8.

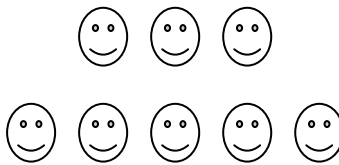
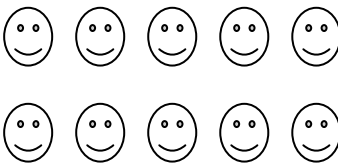
8		
---	---	--

ให้นักเรียนนับหมายเลขแล้วกากบาทลงทับภาพที่มีจำนวนที่กำหนดให้

9.

9		
---	---	---

10.

10		
----	--	---

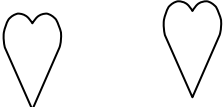
แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

1.

		
---	---	---

2.

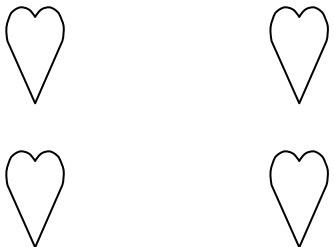
		
---	---	---

3.

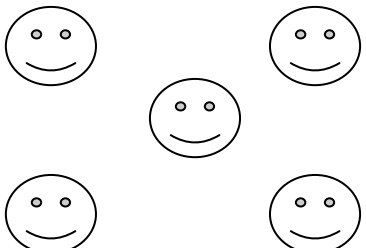
		
---	---	---

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

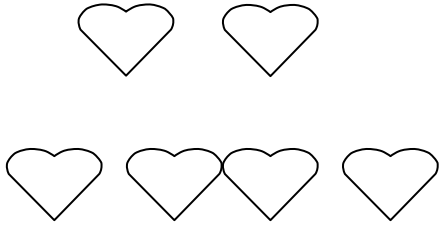
4.

		
---	---	---

5.

		
--	--	--

6.

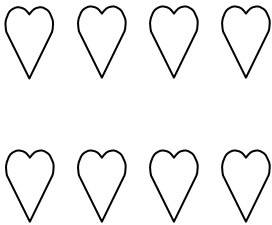
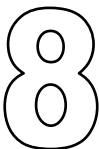
		
---	---	---

7.

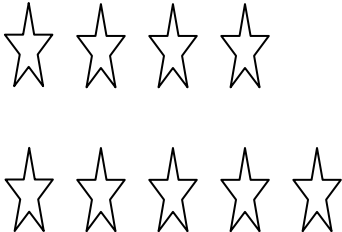
		
---	---	---

ให้นักเรียนนับจำนวนภาพแล้วกากบาทหมายเลขที่มีค่าเท่ากัน

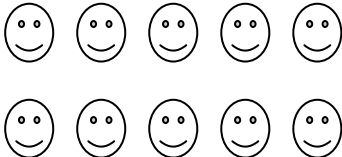
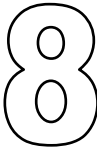
8.

		
---	---	---

9.

		
--	--	--

10.

		
---	---	---

แบบฝึกหัด

ให้นักเรียนจับคู่ภาพที่มีค่าตรงกับตัวเลขที่กำหนดให้

1	
2	
3	
4	
5	
6	
7	
8	
9	
10	

1
2
3
5
4
7
6
10
8
9

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอุไรวรรณ กิมเฮง
เกิดวันที่	2 เมษายน 2518
สถานที่เกิด	ต. พังหมอ อ. สะเดา จ. สงขลา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	1 ม. 7 ต. พังหมอ อ. สะเดา จ. สงขลา
ประวัติการศึกษา	
2539	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เอกการบัญชี จาก โรงเรียนพณิชยการหาดใหญ่
2544	ศศ.บ. (ศิลปศาสตรบัณฑิต) วิชาเอกการจัดการทั่วไป จาก มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2550	กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ